

ΨΥΧΕΣ

Το ρεζουμέ του καρνέ μας...

Ιησούς Χριστός

Μαρία Παύλου

ΨΥΧΕΣ

Το ρεζουμέ του καρνέ μας...

Τίτλος: **Ψυχές**
Το ρεζουμέ του καρνέ μας...

Συγγραφέας: **Μάρια Παύλου**

Copyright © 2017: Μαρία Παύλου

ISBN: 978-9925-7366-0-7

Απαγορεύεται η με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγή μέρους ή όλου του βιβλίου χωρίς τη γραπτή άδεια του εκδότη (Ν.196(Ι)/2014).

Ξεκίνησα από εμπειρίες ζωής και θετικές επιδράσεις...
Ξεκίνησα να γράφω ξανά, ξεκίνησα να βλέπω τον ήλιο ξανά, και μέσα απ' αυτό να σκέφτομαι πως θα ήθελα να δω τον εαυτό μου. Χαμόγελο συνέχεια, ε, ε...; Αλλά ας σοβαρευτούμε ακόμη περισσότερο. Αυτό δεν είναι ακατόρθωτο. Σκέψου πως ανεβαίνεις σ' ένα θέατρο και θέλεις να παίξεις τη ζωή σου, θέλοντας να προσελκύσεις το κοινό για να σε χειροκροτήσει... Τι θα έπαιζες;

Ααα Μαριώ... Κόλλησες;

Και όμως κάτι θα βρεις... Μην αρχίσεις να ψαχουλεύεις το παρελθόν, και να ανασηκώνεις χαμένα μπαούλα με φωτογραφίες και αναμνήσεις... Έχεις χάσει το παιχνίδι. Άσε το παρελθόν πίσω και κοίτα μπροστά. Τώρα, με την εμπειρία σου, στα δεκαοκτώ σου κιόλας χρόνια πάνω σ' αυτή τη γη, θα έχεις σχηματίσει ένα δικό σου πρότυπο της ευτυχίας, που αν ίσως δεν το έχεις ζήσει, θα 'θελες να το ζήσεις από δω και μπρος... Έλα λοιπόν, δείξε τους τα όνειρα και τους στόχους σου για το αμέσως αύριο, για την επόμενη στιγμή,

παίξε στο παιχνίδι της ζωής που θα κάνει κι εσένα να ζήσεις και το κοινό να χειροκροτεί ταυτόχρονα. Έλα λοιπόν... Τι κάθεται; Κουνήσου! Ήρθε η ώρα να δεις τη ζωή μέσα από τα μάτια της ανθρώπινης αλήθειας. Μιας αλήθειας που μπορεί να μην έχεις σκεφτεί μέχρι τώρα, να ζούσε στο σκοτάδι, να ήταν ανύπαρκτη, που όπως λέει και ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος: «Τα πάντα είναι ανύπαρκτα πριν τα σκεφτείς και πριν τα πράξεις, όχι μονάχα να τα σκεφτείς ή μονάχα να τα πράξεις, αλλά να τα σκεφτείς και να τα πράξεις μαζί.». Θα σε βοηθήσω να σκεφτείς κάποια πράγματα, αλλά στο χέρι σου είναι να τα πράξεις...

Η Μαρία ζει πνευματικά, βλέπει ένα αστέρι και ταξιδεύει, νιώθει ψυχική ευεξία. Θα σας περιγράψω αναλυτικά τη Μαρία, με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, με το οποίο ο Ιησούς την περιέλουσε, την αγάπησε και τη φώτισε για να γράψει. Ένας άνθρωπος που προσπαθεί, καλλιεργείται, σέβεται, εκτιμά, γυμνάζεται. Είναι τελειομανής κι αυτό πρέπει για αυτήν να το καλλιεργεί, αφού το έχει ως ανάγκη της προσωπικότητας της, αλλά και ως κίνητρο για να εργάζεται συνεχώς και να εκμηδενίζει τον ελεύθερο άσκοπο της χρόνο. «Το πρέπει για μένα είναι φως.» όπως συχνά λέω. Ανθρώπινη, σέβεται και δεν κρίνει τους ανθρώπους, αλλά αντίθετα τους προσφέρει την αγάπη της, και τη στήριξη της, όταν βλέπει ότι κάποιος τη χρειάζεται. Καλλιτεχνική φλέβα, τρελαίνεται για τον χορό, και ιδιαίτερα το ζεμπέκικο και το μπαλέτο. Από μικρή... Γι' αυτό η ιδιοσυγκρασία της έχει φτιαχτεί για να μην κάθεται λεπτό. Δεν το αντέχει. Της αρέσει να ασχολείται με πράγματα που προσφέρουν ζωή και εκπέμπουν ενέργεια και αγάπη. Μαθηματική φλέβα, που θα

την κόψη! Που θα πάει! Θα την κόψει... Τελειομανής και απρογραμμάτιστη, δε γίνεται! Γίνεται; Όταν υπάρχει στη μέση Έρωτας, γίνεται, πώς να μη γίνεται; Από ό,τι καταλαβαίνετε, άτομο με Αφροδίτη στον τοξότη, ευαίσθητη, ηθική και υπεύθυνη ως προς την αγάπη και τον έρωτα. Προσωπικά, δε θα έλεγα πως ονειροπολώ, αλλά πιστεύω πολύ στην αγάπη και στον έρωτα. Δε γνωρίζω γιατί... Πιστεύω στον έναν και μοναδικό Θεό, πιστεύω στον θεσμό της οικογένειας και στην εν οίκω εκκλησία μας. Αγαπώ τους γονείς και την αδερφή μου. Εκτιμώ ότι έκαναν για μένα. Είμαι αιγόκερος στο ζώδιο, με ωροσκόπο στην Παρθένο. Φιλόδοξη ως προς τον έρωτα, δε μου αρέσει καθόλου να μένω μόνη μου. Αλλά η ζωή επέλεξε να ερωτεύομαι άτομα που δεν μπορώ να έχω. Ας είμαστε και λίγο ειλικρινείς, που το έχω κι αυτό, η ανεξαρτησία και η ελεύθερη ψυχή με κολακεύουν. Ίσως γι' αυτό μου αρέσει ο Έλληνας, Κώστας Χρίστου.

Έχω πολλά να πω για μένα, αλλά θα αλλάξω το κείμενο μου για την ώρα. Ταξιδεύω μέσα στον χρόνο σε διάφορες ηλικίες. Τώρα που γράφω είμαι σχεδόν 28 χρονών. Θα σας συνδέσω πιο κάτω το γράμμα μιας μαθήτριας της Γ' Λυκείου, που εκφράζει μια διαφορετική διάθεση της ίδιας γυναίκας:

«Έγραψα αυτό στη Γ' Λυκείου, όταν αισθάνθηκα την ανάγκη να συμβουλευτώ τον εαυτό μου, όταν ένιωσα για πρώτη φορά μοναξιά, όταν κανείς δε μου έλεγε αυτά που ήθελα να ακούσω, όταν ένιωσα πως δεν ταιριάζω με τον περίγυρο, όταν ένιωσα το ερώτημα «γιατί;». Όταν άρχισα να αναρωτιέμαι, να προβληματίζομαι πραγματικά. Και τότε άρχισα να μελετάω βιβλία κοινωνικού, θρησκευτικού, ιστορικού,

πολιτικού, ανθρώπινου περιεχομένου κι όταν κατάφερα να απαλλαγώ από τις δεισιδαιμονίες και προκαταλήψεις μου, φοβήθηκα μήπως κάποια μέρα ξαναπέσω στην αμάθεια, τη μοναξιά, τη θλίψη, γι' αυτό σκέφτηκα να γράψω σ' αυτό το σημειωματάριο μου, όλα τα φετινά μου συμπεράσματα, κι αν τύχει και βρεθώ σε παρόμοια μέρα αδράνειας, ν' αποταθώ εδώ, σ' αυτό το δικό μου, γλυκό, σημειωματάριο. Αλλά κι όταν κάποιος συνάνθρωπος μου, βρεθεί σε παρόμοια κατάσταση, κάνοντας μια ανάγνωση στα όσα αναγράφονται εδώ, να μπορώ να τον βοηθήσω. Γιατί αυτή είναι η πρώτη αξία της ζωής, να μπορείς να βοηθάς. Έλα όμως που φέτος χρειάζομαι εγώ βοήθεια, έλα που βρισκόμουν εγώ σ' αυτή την ακανθώδη θέση και ενεή παρακολουθούσα τη ζωή, περιδεής και αμίλητη. Ήμουν μόλις δεκαεφτά χρονών, όταν ένιωσα να μου κλέβουν το χαμόγελο, όταν ένιωσα να φεύγει η ευτυχία, όταν έβλεπα τους άλλους να γελάνε, να μιλάνε, να αισιοδοξούν κι εγώ ένοιωθα να ήμουν μια γριά, που αδυνατούσε ν' ανταποκριθεί κι αυτή στο κάλεσμα της ζωής. Όμως, αυτό ήταν μεγάλο λάθος! Νιώθω ανόητη και αφελής, που άφησα τα μικρά και ασήμαντα να με κυριεύσουν, που άφησα τη σύγχρονη κουλτούρα να με τρομάξει, που δεν προσπάθησα να αλλάξω εγώ τους ανθρώπους κι άφησα να με αλλάξουν αυτοί, που αλλοιώθηκα μέσα στον σύγχρονο καταναλωτικό πολιτισμό. Ένοιωσα ψυχική νάρκωση απ' τη σύγχρονη αναληθική κοινωνία, ένιωσα το άγχος και το στρες να με κατατρώνε, κι εγώ να μένω αδυσώπητη, χωρίς να προσφέρω, χωρίς να σχετίζομαι με το περιβάλλον γύρο μου, χωρίς να ζω. Είναι αλήθεια λυπηρό να κοιτάξεις για παρηγοριά τους νέους, το νέο αίμα και αντί να αισιο-

δοξείς για ένα καλύτερο μέλλον, να ανησυχείς να δεις το τέλος. Ότι και να μας συμβεί σ' αυτή τη γη, πρέπει να το βλέπουμε και να το προσπερνάμε, γιατί η ίδια αυτή η γη είναι ένα προσπέραςμα προς την αιωνιότητα. Λόγω του πατορικού αμαρτήματος, ερχόμαστε εδώ πάνω σ' αυτή τη γη, 100 χρόνων δοκιμασίας, υπομονής, αισιοδοξίας, αφήνουμε στους επόμενους τις εμπειρίες μας και το νόημα της ζωής, για να βαδίζουν κι αυτοί σωστά, σ' αυτό το δρόμο, για να φτάσουμε όλοι μια μέρα στην αιωνιότητα, για να συγχωρεθούμε, να παράγουμε έργο τίμιο, συνειδητό και αξιοπρεπή. Να βοηθήσουμε τα παιδιά που έχουν πλήρη άγνοια απ' αυτή τη ζωή, να τα παροτρύνουμε να δουν το ορθό, να κατανοήσουν την αξία του διαβάσματος και να μην το εκτελούν σαν ένα έργο επιτακτικής ανάγκης, αλλά με εκούσια θέληση. Όσπου έχουμε να δίνουμε σ' αυτή τη ζωή, θα 'μαστε πάντα εδώ, να προσπαθούμε και να μεταδίδουμε. Και όταν μόνο κουραστούμε και σταματήσουμε να ελπίζουμε, να αισιοδοξούμε, να διδάσκουμε, να διδασκόμαστε και να βοηθούμε, τότε θα πάψουμε να σχετιζόμαστε με το περιβάλλον, δηλαδή θα πεθάνουμε. Εγώ προσωπικά, θέλω να περάσω Μαθηματικός, θέλοντας να βοηθήσω τους νέους, ως την πιο ευαίσθητη γενιά να ορθοποδήσουν, σ' αυτό τον ανήφορο που λέγεται ζωή. Γιατί είναι δύσκολο σήμερα να κρατηθούν σ' αυτό τον ευθύγραμμο δρόμο, χωρίς να στρίψουν το τιμόνι στις έλξεις της γης, και να οπισθοδρομήσουν. Υπέρτατο γνωμικό απ' όλα όσα διάβασα, είναι τούτο: «Πρέπει να ζητούμε να συμμορφώνουμε τη ζωή μας, όχι με το τι γίνεται σήμερα, αλλά με το τι πρέπει να γίνεται» του Κακριδή.».

Αυτό είναι ένα γράμμα ενός παιδιού, που δε θέλησε ποτέ να δείξει όσα το βασάνιζαν, αλλά με ένα χαμόγελο να δείχνει πάντοτε, και να είναι, υγιή πρότυπο, και σωστή για την κοινωνία. Κυρίαρχος του χαρακτήρα σου, και της προσωπικότητάς σου, είσαι όταν έχεις τη δύναμη και τη θέληση, καθώς και την αποφασιστικότητα, να μην αφήνεις τις αρνητικές επιδράσεις να σε επηρεάζουν. Πρέπει να γελάμε πάντα! Ο Θεός μας θέλει χαμογελαστούς κι ευτυχισμένους πάντα, με όσα και αν έχουμε, είτε πολλά, είτε λίγα. Στο δρόμο μου γνώρισα σπουδαία άτομα, στην αρχή εμπνεύστηκα από αυτούς, στην πορεία μεγαλώνοντας, απλά τους έβλεπα και τους θαύμαζα. Χαμογελούσα, που τους έβλεπα να ζούνε τη ζωή τους ευτυχισμένα. Ήταν μέσα σ' όλα και δεν ένιωθαν υπεράνω του άλλου, απλά ζούσαν τη στιγμή, τη δική τους στιγμή, και μετά παρότρυναν και τον κόσμο να λάβει και αυτός μέρος, στους δικούς τους ρυθμούς. Με σεβασμό στον εαυτό τους και προσωπικότητα υγιή, δυναμική, έκαναν το κοινό να χειροκροτεί με την ψυχή του. Ελευθερία στη σκέψη, στην έκφραση, στη ζωή! Τον Θεό, τον βρίσκουμε στους ανθρώπους!

Δεν πρέπει να κάνεις κάτι που να τιμωρεί τον εαυτό σου, γιατί αυτό σημαίνει πως εκδίκασες κάτι που έφτιαξε ο Θεός. Δεν υπάρχει εκδίκηση στον χριστιανισμό. Ο Θεός πάντα μας συγχωρεί, γι' αυτό κι εμείς κοιτάμε μπροστά και δεν προσπαθούμε να τιμωρήσουμε τον εαυτό μας, απλά να τον διορθώσουμε.

«Υπάκοη είναι να διορθώνεις, να διορθώνεις, να διορθώνεις, χωρίς να βρίσκεις εξυπνάδα και λογική στην πράξη να μη μεγαλώνεις, να μην πράττεις και να μη διδάσκεις σύμφωνα με τα όνειρα της ψυχής σου, αλλά να διορθώνεις... Υπάκοη, στις εντολές του Μυστηρίου Μέσα σου, διορθώνεις τέλος το ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΕΞΩ ΣΟΥ. Μετά το βιώνει ο κάθε άνθρωπος Μέσα από την ψυχή του Διορθωμένο και Ευλογημένο.»

Παλεύουμε για τα πιστεύω μας... Κοιτάμε να είμαστε πρωτοπόροι και προοδευτικοί, και ν' αγωνιζόμαστε για μια ενωμένη κοινωνία, γεμάτη αγάπη. Από αγάπη ο καθένας αναγκάζει τον εαυτό του να έχει θετική εικόνα και χαμόγελο, θετική αύρα και διάθεση. Με αυτό τον τρόπο επιδιώκει ν' αλλάξει τη διάθεση του διπλανού του, να τους κάνει να περάσουν μία ωραία μέρα, παραδεισένια, γιατί δεν ξέρεις ποιανού η κλήση, θα είναι από τον ίδιο τον παράδεισο. Γελώ πάντα! Γελώ πάντα με αγάπη! Όλα πρέπει να είναι ζωντανά και ωραία, και είναι, όταν έχεις αγάπη στην καρδιά. Το διάβασμα είναι αυτό που πρέπει να παίρνουμε στα σοβαρά. Τη ζωή πρέπει να τη ζούμε. Με κίνητρο την αγάπη, μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Τα πάντα όμως! Είναι μια τόσο δυνατή αίσθηση, που πραγματικά όταν τη νιώσεις, δε θέλεις να την αφήσεις. Βρες την, σου αξίζει... Γι' αυτό σ' έφτιαξε ο Θεός, για να τη βρεις και να είσαι ευτυχισμένος, κι από εκεί και πέρα, πετάει η ψυχή... Γι' αυτούς που δεν την έχουν βρει, μένουν πάνω στη γη και ξανά από την αρχή. Αυτή πρέπει να είναι η τελευταία μας διαδρομή σ' αυτή τη γη. Τέλος! Θέλω να πετάξω!

- Θέλω να σου κάνω πρόταση γάμου. Σε λατρεύω, σε αγαπώ! Δέχεσαι;
- Εγώ δέχομαι, εσύ δέχεσαι να μη γίνεις ποτέ πατέρας; Είμαι στείρα.
- Αλήθεια; Δεν το ήξερα.
- Γιατί μου το έκρυψες;
- Καλά τόσα έγραψα στο facebook, δεν τα θωρείς;
- Θωρείς με που τα θωρώ;
- Όχι. Έβαλες βίντεο κλήση;
- Είδα όραμα ότι θα γίνεις μάνα.
- ;;;
- Έχω δύο εισιτήρια για τους Αγίους Τόπους, θέλεις;
- Αφούς θωρείς τα, τι με ρωτάς; Δικαιοσύνη, θωρείς;
- Ναι θωρώ.
- Εγώ πως θα τη δω και πότε;
- Υπομονή.
- Τι;;; Θα έχει χάριν;
- Όχι, εγώ θα έχω.
- Τι είν' αυτό που κρατάς;
- Ερωτικό γράμμα... Διαβάζω:

«Βλέπω στα μάτια σου τον πόνο, παλεύει το σώμα με τον χρόνο, η ψυχή παλεύει με τα όνειρα και ρωτά, αν θα ζήσει τον δικό της Έρωτα. Ξέρω, θέλεις, σε νιώθω, σε βλέπω, ποθείς ν' αγαπήσεις και ν' αγαπηθείς. Όσο βλέπω τα μάτια σου, προσπαθώ να τους δώσω κουράγιο, αλλά ξέρω, δύσκολο πολύ να είσαι ο εαυτός σου. Εσύ όμως είσαι για μένα ένα Μυστήριο, ένα Θεϊκό Μυστήριο. Ένα Μυστήριο, που έχασε τα νιάτα του στη μοναξιά των τεσσάρων τοίχων του δωματίου της. Μια προσωπικότητα που αλλοιώθηκε

στον χρόνο, μέσα απ' την κοινωνία, για να γνωρίσει την Αλήθεια, τη σωστή γνώση, τη σωστή σχέση, την αληθινή και σωστή πορεία της ανθρώπινης φύσης. Εγώ ψυχή μου, όπως κι εσύ, πεθάναμε στη θέα του διαβόλου. Τώρα, αναζητώ έναν παράδεισο που να μου πιστοποιεί τη σοβαρότητα του Δημιουργού, και την ευτυχία που ποθεί η ψυχή μου. Σ' αγαπώ και θα σ' αγαπώ... Θέλεις;».

– Θέλω...

«Παρθενία δεν είναι ένα κόσμημα για το σώμα μας μόνο, αλλά και για την καρδιά μας. Χαρίζουμε το σώμα μας, εκεί που θα χαρίσουμε και την καρδιά μας. Ένωση Αλήθειας, με τη βοήθεια του Μυστηρίου του Έρωτα.»

Εδώ το ρολόι σταματά. Είναι η ώρα για το μεγαλείο του Ανθρώπινου είδους. Η Ενέργεια της παρουσίας τους, η δύναμη τους. Σαν δύο άτομα που επιθυμούν την αγιασμένη Χάριν τους. Πίστη στον εαυτό τους, και αποδοχή ο ένας του άλλου, προβληματίζουν, και γαληνεύουν την ψυχή τους. Νιώθουν αμοιβαία αγάπη και βάθος, συνδέονται συνειδητά στο ίδιο τους το πάθος. Εμπιστεύονται κι αφήνονται στον χρόνο, ποθώντας να ζήσουν λίγες ευτυχισμένες ώρες, ελεύθερες και εκφραστικές, χωρίς ενδοιασμούς, αλλά με πληρότητα και Έρωτα...

«Συνέντευξη» του Κώστα Χρίστου με τη Μαρία Παύλου. Δύο αντίθετοι χαρακτήρες, με ίδιο επίπεδο ευθύνης στην Παιδεία. Μόνο που ο Κώστας κρατά το βιβλίο ίσια, κι η Μαρία ανάποδα.

- (Κώστας) Ηθική δεν είναι από ποια μεριά κρατάς το βιβλίο, αλλά πόσο ψηλά έθεσες την έννοια: «Ηθικού ή Καλού Ανθρώπου». (Ιησούς) Συμφωνείς;
  - (Μαρία) Σύμφωνα με την Αγία Γραφή: «Πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή.».
  - (Κώστας) Φιλανθρωπικά Έργα;
  - (Μαρία) «Εν Χριστώ Ζωή...» και «Θρησκευτικό Αίσθημα».
  - (Κώστας) Α δηλαδή Καθαρότητα του Νου και Αγάπη...
  - (Μαρία) Ααα έχω πολλή διάβασμα ακόμα. Προτιμώ «Εν Χριστώ Ζωή και Αγάπη». Είναι πιο ξεκούραστο.
  - (Κώστας) χαχαχα... Θα σου δείξω ένα μαθηματικό Θεώρημα, και θα στο αποδείξω μετά με αγάπη και αίμα.
  - (Μαρία) Αγαπώ τα μαθηματικά. Για πες...
  - (Κώστας) Το Θεώρημα είναι:
«Πολλά δύσκολο το μυαλό να καταλάβει τον εγωισμό της καρδιάς.».
- Απόδειξη: Ξεκινάμε απ' το Τέλος και πάμε στην Αρχή (έχει Εγωισμό η Αρχή).

Και ξεκινάμε απ' το Τέλος:

- 1) $5+1=45$
- 2) $6+1=85$
- 3) $8+2=202$
- 4) $75+42=205$
- 5) $222+2=202$
- 6) $502+5=502$
- 7) $205+25=205$
- 8) $1002+4=14$
- 9) $200+200=700$
- 10) $600+701=521$
- 11) $205+300=805$ APXH

Όταν σου ρίχνει μεγάλα εμπόδια που προκαλούν πόνο ο Θεός, αυτό σημαίνει ότι κάπου υπάρχει χώρος για δουλειά, κάτι χρειάζεται να δουλευτεί βήμα, βήμα... Ξεχνάς τον καθημερινό σου ρυθμό και πηγαίνεις εσύ ή ο άλλος με τον ρυθμό σου ή του, τον καινούργιο ρυθμό, χωρίς ερωτήσεις. Πρέπει ν' αφήσεις κι εσύ κι αυτός τις πολλές δουλειές και ν' ασχοληθείς μαζί του. Είναι το πιο σημαντικό για εκείνον εκείνη τη στιγμή, και για σένα η πιο σπουδαία πράξη.

Πρώτο ρόλο στη Ζωή μου Εσύ, αταίριαστα τα γεγονότα, τα μάτια σκοτεινά στο φως της Ημέρας, βάρβαρους, απάνθρωπους ανθρώπους γνώρισα. Απάλλαξε με και φώτισε με. Με το Πνεύμα το Άγιο άγιασε την ψυχή και το σώμα μου, ελπίδα μας η Χάριν μας. Μητέρα της Δικαιοσύνης πολεμούμενη, ταπεινώθηκα. Ζωγράφισα τη θλίψη μου σε ένα μέλλον χωρίς Δίκαιο.

Τόλμα καρδιά μου και πες ΝΑΙ σε ένα ΑΝΤΑΞΙΟ ΣΟΥ ΜΕΛΛΟΝ.

Έλα ΝΑΙ!

Μια πλημμύρα φωτός κατακλύζει τις γραμμές που ενστικτωδώς διαβάζω, ένα σκοτάδι στα μάτια και ξαφνικά μια δυνατή βροχή να περιβάλλει το σπίτι λες και έπεφτε μόνο απεργασμένη το σκοτότος... Οι ψυχές των πιστών μεταρσιώθηκαν από τις σχεδόν ψαλμωδικές εκρήξεις της φωνής, και την κατανυκτική ατμόσφαιρα που επικρατούσε. Αυτή η επιτυχία μου με οιστρηλάτησε σε τόσο μεγάλο βαθμό, που αποφάσισα να συνεχίσω. Σηκώθηκα και περπάτησα χωρίς να ορρωδώ μπροστά στα αναφυόμενα προβλήματα και δυσκολίες, για να περατώσω την αποστολή μου. Ήθελα να παρελκύσω όσο μπορούσα περισσότερο τη διαδικασία, να την επιβραδύνω, να την αργοπορήσω. Ήταν για μένα ένα θαυμάσιο άγιασμα τελειότητας της δικής μου ανθρώπινης ύπαρξης. Μια πινελιά Αλήθειας που ήρθε ως αναγνώριση, χωρίς να περιαιτολογώ, σ' ένα μακρύ βαθύ καθημερινό αγώνα επιβίωσης. Μια απάντηση στις προσευχές μου και στο βαρύ κουράγιο να είμαι ο εαυτός μου. Το Άγιο Πνεύμα έρχεται μόνο στις εξαιρέσεις, όπως φαίνεται. Ακούμπησα για λίγο το κεφάλι μου στον τοίχο και αναρωτήθηκα σιωπηλά. Τι να έκανα τώρα; Εγώ ήμουν αυτή η κοπέλα ή κάποια άλλη; Θέλω να το πω στον Κώστα! Αχ να μπορούσα να το πω πρώτα στον Κώστα! Εκείνη την ώρα, ένας μικρός αλλά αισθητός σεισμός, ταρακούνησε το σπίτι. Ανησύχησε ο Κώστας και επέστρεψε σπίτι. Του εξήγησα, του εξομολογήθηκα όσα έγιναν. Με σήκωσε από το

κρεβάτι τρισευτυχισμένος και μου έλεγε:

«Θα γίνω Πατέρας! Θα γίνω Πατέρας! Σε Αγαπώ!». Τα πρόσωπα μας φωτίστηκαν, λάμπανε και χορεύανε εκστασιασμένοι. Φοβόμαστε να σταματήσουμε να κάνουμε αυτό που κάνουμε κάθε Μέρα, να βγούμε απ' το πρόγραμμα μας. Αυτό είναι όμως Ζωή! Κι αυτό κατονομάζεται Σπουδαίο! Όταν αγαπάμε βγαίνουμε από τον εαυτό μας και κάνουμε τα πάντα για τον άλλο. Είμαστε με αυτό τον τρόπο, πάντα μακριά από το εγώ μας. Ο Θεός δε μας γυρίζει ποτέ την πλάτη. Εμείς είμαστε οι οπισθοδρομικοί. Αυτοσυγκέντρωση! Ο Θεός είναι ζωή! Μετάδωσε το! Με αγάπη, σε ό,τι κάνεις! «Δίδαξε με Κύριε, να εφαρμόζω το Θέλημα Σου». Έχει τόσα που μπορείς να μάθεις για να αντιληφθείς πως αυτή η ζωή, πραγματικά είναι ένας παράδεισος. Άφησε τον εαυτό σου ελεύθερο να ζήσει! Να έχεις αυτοπεποίθηση! Είσαι ένα τέλειο πλάσμα... Να σέβεσαι τον εαυτό σου. Άγιος είναι αυτός που πράττει έργο αγαθόν, κι όχι αυτός που δεν έχει αμαρτίες, αλλά αυτός που έχει το Άγιο Πνεύμα μέσα στην καθημερινότητα του.

– (Κώστας) Σε 1 Χρόνο από τώρα θα είμαι κι εγώ ένας υγιής ανταγωνιστικός Πατέρας. Σε 30 Χρόνια, θα είμαι ένας υγιής πεθερός. Και σε 1 Χρόνο ακόμα παππούς. Δηλαδή σε 32 Χρόνια θα έχω εγγονό! Θα είμαι 62 Χρονών.

– (Μαρία) «Η ιστορία μίας γιαγιάς είναι πάντα δεκτή, αξιοθαύμαστη και λυτρωτική, για τα εγγόνια της, αλλά και για τα παιδιά της. Γιαγιά μου σε αγαπώ! Αλλά δε σε συγχωρώ. Σε Ευχαριστώ που μου έμαθες να μη συγχωρώ την αδικία. Δε μου δίδαξες ποτέ την ιστορία σου και είχα τόση όρεξη να την ακούσω. Και εσύ τόση όρεξη να την πεις... Συγχώρα με!».

– (Κώστας) Αχ την ομορφιά του ανθρώπου τη γνώρισα διηγώντας σου Μαρία μου, την ομορφιά ενός κατοικίδιου, σου μιλούσα για την ομορφιά ενός Πατέρα και μίας Μάνας. Μου έλεγες συχνά: «Δε θέλω να τους χάσω. Η γιαγιά μου πέθανε, χωρίς να προλάβω να τη συγχωρήσω». Δεν τα κατάφερες ποτέ να τη χαρείς. Το ξέρω...

– (Μαρία) Αναμνήσεις έχω ελάχιστες. Δε μου έδειχναν εύκολα οι άνθρωποι ότι με αγαπούν, αλλά εγώ κάτι έβρισκα να πάρω και ν' αγαπήσω απ' όλους. Τα τελευταία 6 χρόνια δεν είχα τίποτα να θυμάμαι, παρά μόνο τα ελάχιστα που πήρα κι ένιωσα τότε. Ήταν η μόνη επιλογή για να διατηρηθώ στη ζωή. Δεν κόντευε καινούργιος άνθρωπος στην περιοχή. Ήταν η μόνη επιλογή. Να ζητιανεύω. Τυχερός άνθρωπος είναι κάποιος που πάλεψε με την ψυχή του να βρει κάτι και τελικά το βρήκε. Κώστα μου, είσαι ο άνθρωπος μου. Σε αγαπώ! Βοήθα με Βασιλιά μου, εξήγα μου τι είναι ν' αγαπάς γυναίκα σ' ένα παραμύθι...

– Σ' αγαπώ Αγάπη μου!

«11η εντολή: Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει και να εφαρμόζει στον εαυτό του, το πως να γίνεται ένας θετικός άνθρωπος για τον εαυτό του, όταν μπορεί βέβαια να το εφαρμόσει αυτό στην πράξη. Η 11η εντολή μας βοηθά να τηρήσουμε επιτυχώς όλες τις άλλες εντολές μέχρι και την 12η εντολή που είναι να μη χάσεις την ανθρώπινη αξιοπρέπεια σου.

• Ένα Μαθηματικό παρακαλώ, να μου αποδείξει ότι υπάρχουν... Ίσως να μην υπήρξα, ίσως να είμαι ένας αόρατος άνθρωπος, ίσως τόσα χρόνια που είμαι ανάπηρη, μουγκή, άσχημη, αμόρφωτη, ζητιάννα και δαιμονισμένη, και δε βρέθηκε άνθρωπος να με αγγίξει και να με σηκώσει, ίσως ήμουν απλά αόρατη...»

Η Τηλεόραση πολλές φορές παρασύρει αρνητικά. Πολλές φορές καταντά αμαρτία η παρακολούθηση της τηλεόρασης. Ο λόγος, προφανές! Παρακολουθούμε τι κάνουν οι άλλοι άνθρωποι στη ζωή τους, με ποιους τρόπους προσφέρουν, ενεργούν, εκφράζουν τις απόψεις τους, κι εμείς ενεοί τους παρακολουθούμε. Ενώ, τι θα έπρεπε να κάνουμε; Να δώσουμε χρώμα στη ζωή μας και μάλιστα, Δώσε Άσπρο Χρώμα στη Ζωή σου! Αγνό και Καθαρό! Ζήσε τη δική σου Ιστορία, Χάραξε τη δική σου πορεία πρόσφερε εσύ στους άλλους. Φτάνει να τους βλέπεις να σου προσφέρουν θέαμα. Είσαι ένα Φυσιολογικό παιδί, και μπορείς να βγεις και να εκφράσεις τις δικές σου απόψεις για τη ζωή. Όταν βλέπεις τη Ζωή με Άσπρο Χρώμα, αφήνεις τον εαυτό σου να βλέπει και να λαμβάνει μόνο τα άσπρα και τα θετικά... Τα Αγνά, τα Ωραία...

«Τρέχω μπροστά σου κι εσύ από πίσω Έρωτα. Φτιαγμένος αθλητής, με καλογυμνασμένο γυμνό σώμα. Έλληνας Θεός, με βαθιά ηθική κι όνειρα με βαθιά φιλοσοφημένη άποψη. Σαν Άνεμόμυλος τραβάς τον Άνεμο κοντά μου, κι Εγώ Ερωτεύομαι, χωρίς καρδιά, χωρίς μυαλό. Σε ακούω να μου μιλάς με την ψυχή σου, και παιδεύομαι. Κυπρία Θεά καθώς είμαι, με σοφία και ομορφιά, αθλήτρια και φιλοσοφημένη με παρέσυρες, και με εγκατέλειψες μετά σαν αριθμομηχανή. Σου είπα: Εγώ είμαι η Αφροδίτη σου! Και με άκουσες. Παιδεύτηκες λίγο, αλλά με αγάπησες. Τώρα, τρέχει μπροστά ο Έρωτας, και πίσω εγώ. Στο όνειρο τρέχαμε μαζί στην ίδια ευθεία, δίπλα, δίπλα...»

«Αγνότητα από τη μία νομίζω είναι να μη θεωρείς τίποτε δικό σου, όπως η ακτημοσύνη. Και από την άλλη, αγνότητα πιστεύω είναι να θεωρείς κάτι ολοκληρωτικά δικό σου.»

«Απλός άνθρωπος είναι το αντίθετο του σύνθετου. Απλός επί δύο, ονομάζεται Σύνδεση.»

«Αν ακολουθήσω το πεπρωμένο που έχω Μέσα μου, δια μέσου της Μοίρας μας, θα Συναυτηθούμε.»

«Ό,τι και να γράφω για το ΤΈΛΕΙΟ δε θα εκφράζει κανέναν σας, γιατί να σας το αναφέρω. Χαμένος Χρόνος! Άλλοι να μοιράζουν αγάπη, κι άλλοι να τη φονεύουν. Τέλειο; Χρειάζεται φαντασία για να το κατανοήσεις, και μια πηγή να εκπέμπει συνέχεια.»

«Το αίμα μας για την πίστη μας, προσδίδει την πίστη μας για τους τυφλούς. Άρα πίστη δεν είναι μόνο σε κάτι που έχω δει, αλλά και σε κάτι που δεν έχω δει, αλλά θέλω να δω σε όλους. Γιατί Αγάπησα εμένα όσο εσένα και πέθανα βλέποντας εσένα να πεθαίνεις Νέος και Σκλάβος. ΑΤΕ και πω ΟΧΙ στον Δαίμονα, ΑΤΕ και καταπιώ τον, ο Ιησούς πέθανε. Τον σκοτώσατε, κι εγώ σαν φάντασμα του Ανέστησα για να πεθάνει ξανά σαν θεάνθρωπος και αναμάρτητος, για να ζήσει η Ειρήνη.»

«Ωραίο οι άνθρωποι που είναι δίπλα σου να είναι ωραίοι, τόσο, που να δοξάζεις τον Θεό για όλο τον καιρό που σου τους χάρισε να τους χαίρεσαι.»

«Πιστός Άνθρωπος είναι αυτός που παλεύει με την ψυχή του να βγάλει την ψυχή του, γιατί δεν του ανήκει. Οοο God!»

Πάμε να βρούμε το Άπειρο. Το $\pm\infty$ (Άπειρο) είναι το ± 8 (οκτώ) οριζόντια. Αν πιάσουμε ένα +8 και το σπρώξουμε προς το -8, θα έχουμε από -8 μέχρι +8, άρα $+8 - (-8) = 16$ ανάμεσα. Αν πιάσουμε το $-\infty$ και το $+\infty$, έχουμε $+\infty$ ανάμεσα. Άρα το άπειρο είναι πάντα ο Θεός, με τον πεπερασμένο διάβολο και τον Ιησού, παρέα κι εγώ.

Αν είχα δύναμη θα κατέστρεφα τον Δαίμονα, θα τον έτρωγα και θα τον κατάπινα με αηδία, Χωρίς Έλεος. Για να γίνω Άνθρωπος Χωρίς Έλεος, πρέπει να Δαιμονιστώ πρώτα Εγώ. Και να έχω και μεγαλύτερη του Δύναμη. Η Μαρία δυσκολεύεται, αλλά έχει πλάκα να τη θωρείς, γελάς!!! Νομίζει ότι μπορεί άραγε σου;;;

Όπως αντιλαμβανόμαστε η Παναγία μας και η Μαρία μας, δεν έχουν καμία μεγάλη διαφορά. Οι διαφορές που εντοπίζουμε στα δύο πρόσωπα είναι οι δαιμονικές ενέργειες, όχι μόνο της ανθρωπότητας, αλλά και του ίδιου του Δαίμονα, όπως θα δούμε πιο κάτω... Και οι δύο αγνές προσπαθούν να διατηρήσουν τη σοβαρή και μεγάλη αγνότητα που νιώθουν, και θέλουν να βλέπουν καθημερινά πάνω τους. Μεγάλη Πίστη στη Μάνα Παναγία και προσευχή, ζητά καθημερινά τα θέλω της. Με αληθινή θλίψη και πόνο μιλάει στη Μόνη φίλη που της απέμεινε... Αχ πόσο θέλω να σε δω Παναγία μου. Να σε δω ζωντανή μπροστά μου. Με πολλή

τρέλα και σεβασμό προς Εσένα, δεν πίστευα ποτέ πως θα σε δω πάνω μου. Παράπονο μου μια μεγάλη λυπητερή συνήθεια, να μη σε βλέπω ούτε στη Μάνα κι ούτε στον Πατέρα μου, αλλά ούτε σε κάθε ανθρώπινο πλάσμα. Έχω Πίστη!! Θα βρω κι Εγώ την Αληθινή Αγνότητα Σου. Η μόνη διαφορά μας είναι στην Αληθινή.

Η χειρότερη στιγμή της κάθε ημέρας μου είναι η ίδια κάθε μέρα. Όταν ξέρουν ότι ξέρω ότι με σκοτώνουν και με σκοτώνουν με κυνισμό και αναίδεια. Η δεύτερη χειρότερη στιγμή μου είναι όταν με αφήνουν πίσω να στάζω αίμα κι αυτοί να ζουν στον κόσμο τους. Η τρίτη χειρότερη στιγμή είναι η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ όλης της γης για μένα, γνωρίζοντας και ενεργώντας μόνο για την καταστροφή μου. Και τέταρτη χειρότερη στιγμή είναι όταν επαναλαμβάνονται οι στιγμές και περνά η ώρα και μετά φεύγουν πολλά χρόνια, και τα βάρη αυξάνονται συνεχώς, κάθε λεπτό είμαστε πιο κοντά στην ΈΚΡΗΣΗ. Και θα βάλω και πέμπτο είναι μια ζωή χωρίς παρελθόν...

Δεν ξέρω πως βγαίνει ο φόβος. Πιστεύω πως ποτέ δε θα πάψω να φοβάμαι πως ο πατέρας μου θα δείρει τη μάνα μου μόλις αρχίσουν να τσακώνονται κι αυτό γιατί το παρελθόν επηρεάζει το παρόν μόνο και μόνο επειδή ζω ακόμα Μαζί τους. Η Βία είναι καταστροφική όταν επαναλαμβάνεται και όταν βλέπεις πως οι άνθρωποι δε θέλουν να Μεγαλώσουν.

*«Αναγνώριση είναι να αναγνωρίζεις τον βιασμό
και να φεύγεις από ό,τι σε βίασε. Όταν είναι
άγνωστος ο βιαστής σου η αναγνώριση μειώνεται.
Όταν είναι γνωστοί, η δυσκολία αυξάνεται.»*

Το πιο κάτω το τραγουδώ για όλα τα χρόνια μου μέχρι το πτυχίο κι όλους μα όλους τους φίλους που αγάπησα με όση καρδιά είχα σε κάθε περίοδο:

*«Τόση Μοναξιά, ούτε ένας φίλος να κλάψει για σένα, ούτε
ένας γνωστός να ενδιαφερθεί, κάποιος να διεκδικήσει τα
δικαιώματά σου. Τόση μοναξιά, θα τρελαθώ. Το στόμα μου
βουβό στα τόσα πάθη, τρέμω να κοιτάξω στα τόσα λάθη,
μεγαλώνω, ωριμάζω, γερνώ. Χρώμα τα μαλλιά αλλάζουν,
μα εγώ εδώ, μοναξιά μου. Ευτυχώς που στον πάτο, βλέπεις
φως, ένα φως με γαληνεύει, με συντροφεύει, μου δίνει κου-
ράγιο και δύναμη. Μια φεύγει, μια έρχεται κι αυτό. Πόσα ν'
αντέξει το μυαλό... Στο λέω απλά, θα τρελαθώ. Αχ ψυχή
μου θα τρελαθώ. Πόσα ν' αντέξει το μυαλό, στο λέω απλά,
θα τρελαθώ. Αχ ψυχή μου, θα τρελαθώ, θα τρελαθώ. Πο-
νάω που το λέω, τ' άδικο με πνίγει, με φθείρει, με πληγώνει,
αλήθεια στο λέω, θα τρελαθώ, θα τρελαθώ...»*

*«ΧΡΟΝΟΣ ΝΑΙ, ΧΡΟΝΟΣ ΝΑΙ, ΧΡΟΝΟΣ ΝΑΙ,
ΧΡΟΝΟΣ! Δικός μας ΧΡΟΝΟΣ ΑΓΑΠΗ μου! Κλεμ-
μένη η κλειδαριά, παραβιασμένη η πόρτα, πυρκαγιά
η καρδιά μας. Βγες από τη φωτιά, ξύπνα ΝΑΙ, το
σπίτι καίγεται, αχ αγάπη μου ξύπνα ΝΑΙ! Το πα-
ράθυρο στο διπλανό δωμάτιο είναι ανοιχτό. Βγες με
ασφάλεια και ξαναμπές αν θες να σώσεις τον αδελφό
σου!! Ένα όνειρο είναι και θα περάσει, όπως πέρασαν
28 ΧΡΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ μέχρι και τα Χριστούγε-
να!!! Για πολλούς ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ σημαίνει ΕΝΩ-
ΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ. Αυτό θα γίνεται και με μας! Ναι
και με μας Αγάπη μου!!»*

– (Μαρία) Αγάπη μου... «Καθόμασταν με τον Άγιο Παΐσιο πάνω στο πεζοδρόμιο και μου είπε ότι θα με βοηθούσε στη ζωή μου. Επίσης τον ρώτησα να μου πει τους εχθρούς μου και μου είπε πως δεν μπορεί να μου το πει αυτό. Αλλά να του ζητήσω ό,τι άλλο θέλω. Και του ζήτησα με χαρά να δω την Παναγία μας. Και αμέσως αναδύθηκε απ' τη θάλασσα μια μαυροφορεμένη Παναγία και μετά από πίσω της η ίδια με κανονικά ενδύματα εικόνας. Ήταν πολύ ωραία...». Αγαπώ Άγιο Παΐσιο! Αγαπώ!

– (Κώστας) Αγάπη μου σε αγαπώ! Δεν ξέρω γιατί είδες αυτό το όνειρο. Έρχομαι από τον γιατρό.

– (Μαρία) Τι σου είπε;;;

– (Κώστας) Έχω καρκίνο... Κάποιοι άνθρωποι δε γνώρισαν ποτέ το μέτρο. Έχουν εξουσία και το γνωρίζουν. Ψωνίζονται και το απολαμβάνουν. Καθόλου ηθική και μετρημένη ζωή, εκτός απ' τα χρόνια της ζωής μας που όρισαν οι ίδιοι. Σκότωσε με όπως το κάνεις καθημερινά Δαίμονα. Μόνος και ξεχασμένος με ένα Δαίμονα. Ποιός νομίζεις ότι είσαι τέλος πάντων; Θα ζήσω για πάντα με ηρεμία και γαλήνη χωρίς ανθρώπινη ύπαρξη; Είσαι τρελός, σατανικός, παράλογος. Εγώ θέλω να ζήσω! Κάθε μέρα ήθελα! Δαίμονα! Κάθε ώρα θέλω! Δαίμονα! Δαίμονα Έλεος!

– (Μαρία) Σου το ορκίζομαι Αγάπη μου, δε θα σε αφήσω να πεθάνεις! Σου το ορκίζομαι... Ο Άγιος Παΐσιος θα μας βοηθήσει. Θα αρχίσω Αγιογραφία και θα τον εκλιπαρώ να μας βοηθήσει. Πιστεύω σε σένα! Αγάπη μου σε εμπιστεύομαι τραγικά! Δεν πεθαίνουν τέτοιοι Άνθρωποι! Μην αλλοιώσεις την ψυχή

σου... Σε αγαπώ! Θα σε βοηθήσω με όσα έχω, δηλαδή την ψυχή μου... Σε αγαπώ!
– (Κώστας) Εγώ πιο πολύ σε αγαπώ Αγάπη μου. Δε θέλω να σε χάσω...

«Πολλά Παραμύθια ακόμη είναι να δει ο καθένας μας τη Ζωή του, πριν δει τον θάνατο του. The end!»

«Δε θαυμάζω τα λόγια του κόσμου τόσο, όσο το πόσες φορές χαμογέλασα στη ζωή μου, είτε από ευγένεια, είτε με την ψυχή μου. Είναι και οι δύο λόγοι σπουδαίοι για να τους θαυμάζω.»

Για να δεις το πρόσωπο σου στον καθρέφτη και να το αναγνωρίσεις μετά από καιρό, χρειάζεται και η ΔΥΝΑΜΗ. Για να το συνηθίσεις και να το δεκτείς, χρειάζεται ΔΥΝΑΜΗ. Αλλά και για να απαρνηθείς το παλιό σου πρόσωπο χρειάζεται πάλι ΔΥΝΑΜΗ. Μην ξεχνάμε πως και οι τρεις δυνάμεις συνδέονται με την Αγάπη του ΠΡΟΣΩΠΟΥ μας σε συνδυασμό με την ηλικία μας και τον καθρέφτη μας. Μνήμη μας οι στιγμές μας και οι αναμνήσεις μας με το πρόσωπο που αγαπήσαμε. Όταν επιλέγεις και διεκδικείς μεγάλους έρωτες, ακόμα κι αν δεν αξιωθείς να τους ζήσεις, ο χρόνος δεν πάει ποτέ χαμένος.

Οι δύο Αγάπες της Ζωής μου είναι ο Κώστας και το ημερολόγιο μας... Το ρεζουμέ του καρνέ μας... (ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΑΣ...) Πόσα να ποντάρω στο ένα και πόσα στο άλλο;;; Αν τα πάρω και τα δύο πρέπει να δώσω κι ένα στους φτωχούς. Εγώ σύμφωνα με αυτά που έχω ΜΕΣ στην τσέπη μου ΤΑ ΠΑΙΡΝΩ ΟΛΑ ΣΕ ΕΝΑ. Αν περάσει κανένας ληστής όμως δε θα μπορέσω να σώσω ούτε εμένα. Αν τα αφήσω ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ, δεν ξέρεις από που θα ρέγξει ο ληστής. Είναι και μια ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Θα τη διαμοιράσω τώρα που μπορώ στον ΠΛΗΣΙΟΝ μου γιατί δεν ξέρεις τί θα γίνει στο επόμενο λεπτό. Σας έδωσα μέχρι τώρα αρκετή περιουσία της ζωής μου. Μου έμειναν 2 μεγάλα ημερολόγια. Αν τα κλέψουν αυτά θα μάθουν να μην κλέβουν ξανά αν τα διαβάσουν, αν όχι και τα πουλήσουν δε θα ωφεληθούν. Δε θα πάρουν τίποτα.

«Η προσφορά στον εαυτό σου, αλλά και στους γύρω σου, γεννάται ακόμη και μόνο, από ένα Ημερολόγιο.. Γράφεις, γράφεις και μετά πάλι γράφεις... Μια μεγάλη ιστορία, μια τεράστια προσευχή.»

«Αν δεν ήξερα πως θα χαιρόσουν με τη δυστυχία μου, θα σου έδειχνα το δράμα μου.»

4 ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΟΥΝ ΣΤΟ
ΣΚΟΤΑΔΙ ΕΙΝΑΙ:
 $22222 * 6 = 1333332 / 2 = 666666 - 666600 = 66 + 600 =$
666 !!! (Μ.Π.)

«Όταν σε αφήνει ο δαίμονας να είσαι θετικός, τότε αποκτάς ελευθερία στη βούληση να επικαλεστείς τη θετική ενέργεια του Θεού.»

Όταν λέμε ΕΠΕΙΔΗ ΜΠΟΡΩ!!! Να ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΙΓΟΥ-
ΡΟΙ πρώτα ότι ΕΧΟΥΜΕ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ,
ΝΑΙ;;;

Ερωτας... Ναι, μισό λεπτό να σου πω τι είναι... Είναι να σε βλέπω στον ύπνο μου κάθε βράδυ και να πεθαίνω από ενοχές όταν ξυπνώ που δεν κυνήγησα τ' όνειρο μου και στην πραγματική ζωή μου. Έρωτας είναι να γελώ και να λάμπω όταν σε σκέφτομαι, να πεθαίνω στην ιδέα πως δε θα σε ξαναδώ. Στο ενδεχόμενο να μην είσαι το δικό μου πεπρωμένο, να ταπεινώνομαι, να ταπεινώνομαι, να ταπεινώνομαι... Στα χρόνια μπορεί να ξεχάσω κάποιες από τις στιγμές μας είτε λόγω απώλειας μνήμης μου, είτε γιατί πέρασαν πολλά χρόνια, αστείο, έχω γράψει σε χαρτί σχεδόν όλες μας τις στιγμές, αλλά ακόμα κι αν χάσω τις σημειώσεις μου, ποτέ δε θα ξεχάσω, πως ήσουν για μένα ο καθρέφτης της ψυχής μου, το άλλο μου μισό, αυτό που 'λειπε από μένα και που θα αναζητώ πάντα να βρω... Άρα έρωτας είναι κι όλες οι τρέλες μας για αυτόν. Τέλος, μέσα απ' τον έρωτα πηγάζει έμπνευση και πόθος για να γίνεις καλύτερος. Πάνσοφος ο Ιησούς Χριστός, και επιλογή και των δύο μας ο σωστός δρόμος... Πόσο λυπάμαι για τους λάθος δρόμους που παίρνουμε, ειδικά όταν δε μας έχει δοθεί άλλη επιλογή αμοιβαίας αγάπης και έρωτα, όταν συμβιβάζομαστε με τους ψεύτικους έρωτες. Η αληθινή αγάπη και η Αλήθεια αντέχει στον χρόνο και στα εμπόδια. Δύο καλοί άνθρωποι δηλαδή θα μπορούσαν να ενώσουν τις καλοσύνες τους, χωρίς Πνευματικό Έρωτα; Αν ο ένας από τους δύο δε γνωρίζει τι είναι ο έρωτας, θα νιώθει ικανοποιημένος. Αν ο ένας από

τους δύο έχει γνωρίσει τον έρωτα, θα πιέζεται και θα υπάρξουν στιγμές που θα νιώθει ότι συμβιβάζεται. Για μένα πιο τυχερός απ' τους δύο αυτούς, είναι αυτός που γνώρισε τον έρωτα, αλλά θρηνεί που δεν τον έχει πλέον... Άρα ο έρωτας έχει υπερβολή. Αληθινός Έρωτας = Πληρότητα ≠ Απιστίας. Όσοι μπορούν και γνωρίζουν την αξία του έρωτα τον διεκδικούν μέχρι τέλους κι αυτό είναι για μένα τεράστια επιτυχία, να βρεις αλλά και να διατηρήσεις αληθινό τον έρωτα. Αμαρτία να τον καταστρέψεις!

«Καταδικασμένοι αποτυχημένοι Έρωτες είναι αυτοί που σε πούλησαν, για να μαρτυρήσεις ηρωικά, ενώ αυτοί προχώρησαν κι έφυγαν. Ο Έρωτας που σε κοιτά να πεθαίνεις καθημερινά, και φιλοδοξεί να σε κατασκευάσει απ' την αρχή, μόλις πέσεις και μείνεις στα πατώματα, είναι ο χειρότερος.»

«Όταν η ουσιαστική ομορφιά δεν έχει τύχη, δηλαδή δικαίωση και αναγνώριση από τον δημιουργό της, είναι σαν την ψυχή χωρίς τον δημιουργό της, δεν πετάει...»

«Ομορφιά χωρίς τύχη, είναι ψυχή χωρίς Θεό.»

*«Κάποτε κάποιος στο όνειρο μου με ρώτησε:
“Τιιά είναι η πιο μεγάλη τρέλα που έκανες;”
Δεν κουβάλησα μόνη μου τον εαυτό μου αλλά με τον Ιησού.
Δεν έγινα Άνθρωπος μόνο, αλλά Άγιος Άνθρωπος, με τη βοήθεια του Δαίμονα και τη διδασκαλία του Ιησού. Δεν έκανα τα Μυστήρια μόνη μου, αλλά με τον Ιησού. Εξομολογήθηκα στον Ιησού και συγχωρήθηκα από τον Ιησού. Έγραφα όλα αυτά με τον Ιησού. Όπως καταλαβαίνετε η τρέλα μου είναι Του Ιησού. Ευχαριστώ.»*

Τα πιο όμορφα χρόνια μας είναι οι πιο όμορφοι χαρακτήρες που γνωρίζουμε και ζούμε, μαζί πάντα με τον δικό μας...

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ Η ΖΩΗ,
ΑΛΛΑ ΔΕ ΛΥΣΣΟΜΑΝΩ...

ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΜΑΙ, ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟ
ΤΑΞΙΔΙ,

ΤΟΝΙΖΩ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ ΠΟΥ ΄ΧΩ ΜΑΖΕΥΕΙ ΗΔΗ.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ Η ΖΩΗ!
ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΩ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΛΕΞΕΙΣ...
ΚΑΙ ΠΑΝΤΡΟΛΟΓΩ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ...

ΔΕ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΤΟ ΦΑΝΕΡΟ,
ΠΩΣ ΔΙΨΩ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΕΡΟ.
ΤΟ ΞΕΡΩ ΚΙ ΕΣΥ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΕΙΣ.
ΞΕΦΕΥΓΩ ΑΠΟ ΕΓΩΙΣΜΟΥΣ
ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΕΣ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ,
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩ, ΝΑ ΚΑΝΩ ΑΝΑΛΟΓΙΕΣ.

ΜΠΑΛΩΝΩ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ,
ΜΕΤΑΤΟΠΙΖΩ ΚΑΙ ΠΑΡΚΑΡΩ ΤΑ ΑΜΑΞΙΑ.
ΔΕ ΛΥΣΣΟΜΑΝΩ, ΑΛΛΑ ΠΑΘΙΑΖΟΜΑΙ...
ΤΗ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ ΑΝΑΘΕΩΡΩ.
ΕΧΩ ΧΡΟΝΟ ΛΕΩ, ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΗΦΟΡΙΕΣ ΑΝΑΙΡΩ...

ΚΑΙ ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΕ ΕΥΚΟΛΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΟΔΗΓΗΣΑ.

ΜΑΖΕΨΑ ΣΟΦΙΕΣ, ΓΝΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΙΣΙΑ.
ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, ΤΙΣ ΑΓΩΝΙΕΣ ΜΟΥ, ΟΛΑ ΤΑ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΜΟΥ,
ΤΑ ΕΚΔΗΛΩΝΑ ΕΚΕΙ, ΤΑ ΣΥΝΑΖΑ, ΤΑ ΣΥΣΣΩΡΕΥΑ,

ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΦΙΖΟΜΑΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ Ο,ΤΙ ΜΗΧΑΝΕΥΑ.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ Η ΖΩΗ,
ΑΛΛΑ
ΔΕ ΛΥΣΣΟΜΑΝΩ...

ΤΟ ΦΑΝΕΡΩΝΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΓΑΛΗΝΙΑ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥΝ.

ΜΕ ΚΥΡΙΑ ΑΙΤΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ ΜΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗ,
ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΘΥΣΙΑΖΟΥΝ...

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΘΕΛΟΥΝ ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΗ,
ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΑΜΑΤΑΣ, ΣΙΩΠΑΣ,
ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΒΑΣΗ,
ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΧΑΣΑΝ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ.

ΜΑ ΤΙ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ, ΑΦΟΥ ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΝΑ ΖΗΣΩ.

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟ ΞΕΡΩ, ΘΑ ΛΥΣΣΟΜΑΝΗΣΩ...
ΘΑ ΠΑΘΙΑΣΤΩ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ, ΠΟΥ ΘΑ ΑΡΡΩΣΤΗΣΩ...
ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΞΑΝΑ ΘΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΩ,
ΘΑ ΜΟΥ ΦΩΝΑΖΕΙ ΤΑΠΕΙΝΩΣΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΕ
ΞΕΦΤΙΛΙΖΕΙΣ
ΣΕ ΑΛΛΑ ΟΡΙΑ ΑΠΛΑ ΘΑ ΜΕ ΕΞΕΥΓΕΝΙΖΕΙΣ...

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ Η ΖΩΗ,
ΑΛΛΑ
ΔΕ ΛΥΣΣΟΜΑΝΩ...

Μιας φαινομενικά άψυχης κραυγής

Ήταν νύχτα. Ήσυχη νύχτα...
Πριν απ' την αυγή η νύχτα...
Καθόμουν με τις σκέψεις μου,
Όμορφο πρόσωπο στο μυαλό.
Όμορφος! Πρόσωπο βαθιά καλό.

Το αστέρι δίπλα να πέφτει.
Στον γαλαξία το φεγγάρι αστράφτει...
Πόθος! Αγάπη! Άγιασμα!
Φώναζα σιωπηλά ...

Αναμνήσεις, μπα...
Πρόσωπα άδεια, κενά, απρόσωπα...
Ανέκφραστες ψυχές ...
Που τόσο διέφεραν με τη δική μου.
Ποιός θα μπορεί να σας αγγίζει
Χωρίς ψυχή;;;
Θα 'στε νεκρά σώματα,
χωρίς την ψυχή να ουρλιάζει
για ΖΩΗ.
Να ουρλιάζει για φως και Αλήθεια.
Θα προσευχηθώ ...
Μα πως;;;
Πώς ν' ανεβώ χωρίς Θεό;

Πόσο λυπάμαι που αργεί...
Αυτός που 'θαψε τις ψυχές.
Μήπως αλλιώτικη είναι η Αλήθεια...
πως φωνάζουμε βοήθεια;;;
Μήπως αλλιώτικη είναι η Αλήθεια...

Πόσο μα πόσο κράζω
από πόνο ΨΥΧΗΣ, να με βλέπω
να πεθαίνω
πίσω από προσωπεία δαιμόνων...
Μια ψυχή που ατόνησε και χάθηκε
στην πάλη μεταξύ ψυχής
και μιας φαινομενικά άψυχης κραυγής.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Φαντασία; Ενταφιάζω το κορμί...
Όχι! Το εντοιχίζω μ' ορμή.
Μια δύναμη με καρφίτσωσε εκεί.
Ένας Άντρας...;; ΟΧΙ... δε βλέπω τίποτα...
Ενστερνίζομαι δύο ψυχές, δαμάζω τα ανείπωτα.

Έφυγε... Εγκατέλειψε μία ψυχή... την άλλη...
Επηρεάζομαι κι αποχωρώ. Στο κρεβάτι μου, πάλι.
Κουλουριάζομαι κι αδειάζω από ουσία.
Εγκαρδιώνω και καρτερώ να σε νιώσω ξανά.
Είμαι, υπάρχω στη ζωή, ξανά.

Σε βλέπω στις εικόνες της μνήμης... Θυμάσαι;
Ζυμώσαμε μαζί, της ψυχής τη θεωρία. Κοιμάσαι;
Κουβεντιάζω μέσα απ' τα μηνύματα του μυαλού...
Μπα... Φαντασία! Δεν είσαι εσύ... Μοιάζεις...
Παραφυλάγω το πρόσωπο μου, μα εσύ... δεν το παρουσι-
άζεις.

Κωδικοποιώ το Όνομα, με μηδέν και ένα.
Μπα... Φαντασία! Δεν είσαι εσύ...

Έξι μηδενικά το όνομα σου... και τέλος ένα.
Ήρθες! Μετουσιώνω το κορμί και μετρώ τα λυτρωμένα.
Μετοικώ στα σώματα τα νικημένα.
Δε σκέφτομαι τον χρόνο, απλά ανασταίνω..
Οικοδομώ απ' την αρχή, επενεργώ και επεμβαίνω.

Μα στον θάνατο, δεν ανασταίνονται οι νεκροί...
Μπα... Φαντασία! Δεν είσαι εσύ...
... ΕΝΤΑΦΙΑΖΩ ΞΑΝΑ ΤΟ ΚΟΡΜΙ.
ΠΕΘΑΝΕΣ, ΚΙ ΕΜΕΝΑ... ΣΚΟΤΩΣΕΣ.
ΑΛΛΑ ΠΡΟΛΑΒΕΣ ΚΑΙ ΜΕ... ΕΝΙΩΣΕΣ.
ΦΑΝΤΑΣΙΑ.
ΑΛΛΑ ΠΡΟΛΑΒΑ ΚΑΙ ΣΕ... ΕΝΙΩΣΑ.

ΦΕΥΓΩ Ή...

ΠΩΣ ΝΑ ΒΑΛΕΙΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ
ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΝΩ ΤΙΣ ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΑΔΗ...

ΦΕΥΓΩ... ΦΕΥΓΩ... ΦΕΥΓΩ...ΦΕΥΓΩ...
ΦΑΝΕΡΩΝΩ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΡΥΒΩ ΜΕΣΑ ΜΟΥ
ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΕΞΩ ΜΟΥ...

ΓΡΑΦΩ ΔΡΑΜΑ... ΕΚΦΩΝΩ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΔΙΑΤΥΠΩΝΩ ΜΕ ΛΟΓΙΑ ΓΡΑΠΤΑ ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΕΚΦΡΑΣΤΑ.
ΕΣΥ ΚΙ ΕΓΩ, Ή ΑΥΤΟΣ ΚΙ ΕΓΩ, Ή...
ΠΕΡΝΑ Ο ΚΑΙΡΟΣ, ΑΛΛΑ ΕΓΩ ΚΙ ΕΣΥ, Ή...
ΕΦΥΓΕΣ... ΦΕΥΓΩ. ΝΑΙ ΦΕΥΓΩ... Ή...

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΩ ΜΕΓΑΛΟΦΩΝΑ, ΤΟ ΔΙΑΛΛΑΛΩ...
...ΦΕΥΓΩ, ΦΕΥΓΩ! ... ΦΕΥΓΩ, ΛΑΛΩ.
ΜΑ ΠΟΥ ΝΑ ΠΑΩ; ΞΟΔΕΥΩ ΑΣΚΟΠΑ ΤΗ ΣΚΕΨΗ.
ΕΙΜΑΙ ΣΤΟΝ ΑΔΗ. ΠΩΣ ΝΑ ΒΓΩ;;;
ΔΥΣΦΟΡΩ, ΠΩΣ ΝΑ ΦΥΓΩ ΑΠΟ ΄ΔΩ;;;

ΘΑ ΦΥΓΩ! ΝΑΙ ΘΑ ΦΥΓΩ! ΣΤΟ ΛΕΩ! ΘΑ ΒΓΩ...
ΠΕΙΘΑΡΧΩ Σ' ΟΣΑ ΕΧΩ, Σ' ΟΣΑ ΑΓΑΠΩ.
ΔΑΚΡΥΖΩ, ΦΩΝΑΖΩ, ΓΕΛΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ
ΤΗΣ ΚΡΑΥΓΗΣ.
ΚΑΠΟΙΟΣ ΘΑ ΜΕ ΑΚΟΥΣΕ. ΝΑΙ! ΚΑΠΟΙΟΣ
ΜΕ ΑΚΟΥΣΕ!
ΤΙΠΟΤΑ... ΠΕΡΙΜΕΝΩ... ΠΕΡΙΜΕΝΩ... ΔΕ ΒΟΗΘΗΣΕ.

ΣΕ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕ ΒΟΗΘΗΣΕ Η ΚΡΑΥΓΗ
ΒΛΑΦΤΩ ΜΟΝΑΧΑ ΤΗΝ ΑΥΓΗ...
ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ! ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ... ΕΤΣΙ! ΕΔΩ!
ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΖΩ ΤΡΟΠΟΥΣ, ΑΥΘΑΙΡΕΤΩ...
ΘΑ ΝΙΚΗΣΩ ΤΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ! ΕΧΩ ΠΥΡΕΤΟ...

ΜΗΝ ΑΚΟΥΣ, ΜΗΝ ΤΟΝ ΑΚΟΥΣ, ΣΕ ΠΑΓΙΔΕΥΕΙ.
ΦΕΥΓΩ... ΦΕΥΓΩ ΜΑΚΡΥΑ. ΠΙΣΩ ΜΟΥ ΟΔΕΥΕΙ...
ΦΕΥΓΩ Ή... ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΩ;;; ΑΓΑΠΗ...
ΑΓΑΠΗ, ΓΙΑ ΟΡΕΣ ΑΝΑΓΚΗΣ. ΔΕΝ ΑΠΟΤΟΛΜΩ...
ΔΕΝ ΑΠΟΤΟΛΜΩ, ΝΑ ΦΥΓΩ. ΘΑ ΑΠΟΤΙΝΑΧΤΩ.

ΑΠΟΒΛΑΚΩΝΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ
ΠΟΥ ΜΕΤΑ, ΑΠΛΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΛΕΞΕΙΣ...
ΦΕΥΓΩ Ή ΜΕΝΩ;;; ΚΙ ΑΝ ΦΥΓΩ;;;
ΠΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΟΣΤΡΑΚΙΣΩ;;; ΠΩΣ ΝΑ ΖΗΣΩ;;;
ΕΚΝΕΥΡΙΖΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΑΙ... Ή...

ΜΕ ΕΚΝΕΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΜΕ ΔΑΙΜΟΝΙΖΕΙ;;;
ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΩΣΤΟ; ΠΟΙΟ ΕΙΣΒΑΛΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝΙΖΕΙ;;;
ΕΚΠΑΙΔΕΥΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΣΤΗ ΓΑΛΗΝΗ.
ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΑΙ ΠΩΣ ΔΕ ΜΕ ΑΓΓΙΖΕΙ...
ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ, ΑΔΙΑΦΟΡΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΥΝ ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ.
ΜΕ ΓΝΩΡΙΖΕΙ. ΟΛΑ ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΕΝΟΧΛΟΥΝ.
Η ΚΑΚΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΑΧΑΝΙΖΟΥΝ...
ΝΑ ΧΑΣΟΜΕΡΩ ΚΑΙ ΝΑ ΚΟΥΤΣΑΙΝΩ...
ΝΑ ΑΝΕΧΟΜΑΙ ΤΗΝ ΚΟΡΟΪΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΡΩ ...
ΔΕ ΜΕ ΑΦΗΝΕΙ Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΩ.

ΑΠΛΑ ΘΕΛΩ ΝΑ ΦΥΤΩ... ΝΑ ΦΥΤΩ, ΝΑ ΙΣΟΡΡΟΠΗΣΩ.
ΔΕ ΔΙΕΥΘΥΝΩ, ΔΕΝ ΕΠΙΛΕΓΩ, ΠΩΣ ΝΑ ΤΟ
ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΩ...
ΣΕ ΚΟΥΡΑΣΑ, ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑ ΚΙ ΕΓΩ...
ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΛΑΣΗ ΕΞΥΠΝΑΔΑ Ή ΑΤΥΧΙΑ;
ΚΑΚΟΤΥΧΩ ΣΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

Αγγελε μου, μη... Μη... Μείνε! Σε Χρειάζομαι... Σε αγαπώ τόσο... Μη φεύγεις... Μη... Όχι. Η σπουδαιότητα φαίνεται πάντα! Χωρίς να το ξέρουμε. Πρέπει να φαίνεται! Έτσι είναι! Η σπουδαιότητα που 'δειξε ο Κώστας, μας κάνει όλους περήφανους για τον δυναμισμό του ανθρώπου και τη σπουδαιότητα και το μεγαλείο της ψυχής. Είναι πολύ καλό να γινόμαστε εξωστρεφείς και να εκφράζουμε αυτό που νιώθουμε. Να μεταδίδουμε το πώς θέλουμε να είναι, κι όχι το πώς είναι. Ο Κώστας απλά ζούσε, δεν ήξερε πως για κάποιους φαινόταν σπουδαίο αυτό που έκανε, να εκφράζει τις σκέψεις του... Έχει ένα μεγάλο ταλέντο ο Άνθρωπος μου, αλλά θέλει ευαισθησία και ψυχή να το κάνεις! Άνοιξε την πόρτα κι έφυγε! Πως μπόρεσε; Αλήθεια πως; Ξέρεις πόσο σε αγαπάω... Γιατί Αγάπη μου; Γιατί; Εγώ φταίω;;;

Τα πάντα είναι σχετικά... Εγώ θεωρούσα σε μια μεγάλη φάση της ζωής μου ότι το να γελάς είναι το μόνο νόημα της ζωής, με αποτέλεσμα δεν έδινα σημασία στα άλλα. Καθώς και η μετάδοση της Αγάπης και οι Στόχοι κάνουν τη ζωή μας πιο εύκολη, πιο γεμάτη, πιο ουσιώδη. Τις στεναχώριες μας τις βάζει ο διάβολος για να μας τυραννά, να μας βάζει να ασχολούμαστε με κάτι εκτός από τον Θεό, να μας ταλαιπωρεί, το άγχος μας καταστρέφει πολύτιμα όργανα, μας αρρωσταίνει, και τέλος επιφέρουν μεγάλο πόνο οι αρρώστιες. Πρέπει να εκτιμάμε, να σεβόμαστε και να θυμόμαστε πάντα τα Δώρα της Ζωής!

*«Δεν έχω φωνή να σου φωνάξω, ούτε λόγια να σου
πω. Αντίθετα εσύ δεν έχεις πόδια να έρθεις, ούτε
μούτρα να με δεις.»*

*«Η τραγικότητα έχει επίπεδα. Είναι τραγικά τα
πάθη, σε μια αρρωστημένη κοινωνία. Πιο τραγικό
για μένα όμως, είναι να χάσεις το πάθος σου, ενώ
έχεις τραγική θέληση για ζωή.»*

Τελικά όταν βρεις την ψυχική δύναμη μέσα σου, που πηγάζει απ' τον Θεό, μπορείς να κάνεις τα πάντα θετικά. Είσαι πολύ δυνατό άτομο Μαρία μου, εαυτέ μου, με ξεχωριστό πάθος για ζωή, και αγάπη προς τους ανθρώπους! Αξιοποιώ αυτό θετικά! Μην το αφήνεις να σβήνει, γιατί υπάρχει, απλά το εσωτερικεύεις. Το πιο σημαντικό που έμαθα, βασικά συνειδητοποίησα φέτος, είναι η εσωστρέφεια και η εξωστρέφεια των ανθρώπων. Είναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιούμε ότι όλοι οι άνθρωποι είμαστε άνθρωποι, και μπορούμε να φτάσουμε σε υψηλά επίπεδα σκέψης και πνεύματος. Εσωστρέφεια είναι η τάση ενός ατόμου να αντλεί συγκινήσεις από τον εσωτερικό του κόσμο και να ασχολείται με αυτόν. Είναι δύο διαφορετικά είδη, γι' αυτό μην προσπαθείς να πιέξεις τον εαυτό σου για την εξωστρέφεια, σαν να είναι κάτι που αφορά την αγάπη και την προσφορά, όταν δεν μπορείς, ή καλύτερα δε σου δόθηκαν ευκαιρίες να εξωτερικεύσεις με τον τρόπο που εσύ σκέφτηκες και θέλησες, την αγάπη, αξία και προσφορά σου. Ο διάβολος κρύβεται στις λεπτομέρειες. Εκεί που εσωτερικεύεις τόση αγάπη, θα 'ρθει η Έκρηξη. Προσοχή! Αγάπη ναι... Εξωτερικεύουμε ενέργεια όμως με την προσευχή μας. Δηλαδή δεν κρατάμε μέσα μας τις σκέψεις και τα συναισθήματα μας, αλλά τα εξωτερικεύουμε. Επίσης με όσα ακούμε, διαβάζουμε και γράφουμε, αλλά και με ένα απλό περπάτημα, εξωτερικεύουμε την ενέργεια μας.

Τελειοποιούμε το Πνεύμα και την Ελευθερία μας, για να φτάσουμε στην Αλήθεια. Ο Θεός, καθώς και ο διάβολος, εμφανίζεται στον καθένα μας με διαφορετικό ή μοναδικό τρόπο. Είμαστε ελεύθερα όντα! Μπορούμε να επιλέξουμε! Μερικές φορές αλλάζουμε όνειρα και δρόμους, όχι γιατί δεν αγαπήσαμε πραγματικά τα δικά μας όνειρα, αλλά γιατί εμπιστευτήκαμε τον Θεό που μας έβγαλε από «το δικό μας» δρόμο, και στον δικό του χρόνο και εφόσον ο ίδιος το κρίνει σοφό, θα μας τα επιστρέψει ή θα μας δώσει διαφορετικά όνειρα, πιο κοντά στα δικά μας αληθινά μέτρα, που απλά δε σκεφτήκαμε. Θα μπορούσα να ζήσω για τεράστια μεγάλο διάστημα μόνη μου, γιατί βρίσκω ζωή και προσφορά στην πειθαρχία της θρησκείας μου. Δε θα το ανακάλυπτα αυτό, αν δεν το ζούσα. Μου αρέσει να έχω φίλους και να βγαίνουμε συχνά, να έχω μια σταθερή αγαπημένη παρέα και ευπρόσδεκτος ο καθένας βέβαια να εισχωρήσει κι αυτός. Πολλοί εκτιμάνε την αγάπη στους ανθρώπους. Έγκυος και με έρωτα στα μαθηματικά, δε σκέφτηκα ποτέ να παρατήσω το πτυχίο μου. Ποτέ! Από μικρή ήθελα να γίνω μια σπουδαία μαθηματικός, που σέβεται αυτό που κάνει, αγαπά τα παιδιά και τους νέους, τη ζωή, στέκεται αντάξια μπροστά τους, σωστό πρότυπο, τους εμπνέει και τους ωθεί προς τη δημιουργία και το καλό. Δεν τα παράτησα! Επιλογή μου! Αλλά συμβιβάστηκα στις πολύ δύσκολες συνθήκες. Πάρα πολύ δύσκολες συνθήκες. Η αυτοκτονία δεν είναι πράξη ευγενείας ως προς τον Κύριο, αφού πας χωρίς να σε έχει προσκαλέσει! Αντίδοτο για τον θάνατο, η πίστη στον Θεό! Άνοιξα το ημερολόγιο μας φοβισμένη πως θα αντικρύσω θάνατο και είδα ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.. Θετική

Ενέργεια και Χάριν.. Αλλά και μια μοναχική ζωή, γεμάτη πόνο, με λίγες αναμνήσεις, και πολλά μηνύματα και νοήματα.. Έλα! Αυτό στέλνω. Αξίες Ζωής κι όνειρα, με οδηγό τον Θεό. Το βασικό νόημα είναι πως Θεό είχα πάντα, αλλά όχι πάντα άνθρωπο.. Αγαπούσα πάντα, αλλά δεν αγαπήθηκα αρκετά, σεβόμουν πάντα Εμένα κι Εσένα, αλλά δεν ήταν αρκετό. Δύο Αστέρια και Δύο Καιόμενους μέσα στην ίδια φωτιά της καρδιάς τους. Πώς να μην πάω να τον βρω; Κουβαλάω το παιδί του και ξέρω ότι με αγαπάει, αχ πόσο με αγαπάει... Μη σου πω άργησα κιόλας 1 σελίδα δρόμο... Έφυγα!

Ψυχή να δίνεις πάντοτε, να υψώνεις το σώμα, να σοφάρεις, να φιγουράρεις και στην πορεία να τραγουδάς... Οδηγώντας έφτασα στο σπίτι του αγαπημένου μου. Μου άνοιξε και με δέχτηκε με χαρά το Μωρό μου! Μετάνιωσε και κατάλαβε το λάθος του. Μου ζήτησε με ειλικρίνεια να τον συγχωρήσω. Μα πως θα μπορούσα να μην το κάνω, γνωρίζοντας πόσο τον αγαπώ και με αγαπά, και πως όλα γίνονται για κάποιο σοφό λόγο. Όταν έχεις σοφία, έχεις και ουσία, αλλά όχι πάντα τα απαραίτητα για να ζήσεις. Σε θέλω μου είπες και σε πόθησα, σε αγαπώ μου είπες και σε αγάπησα, με άγγιξες και σ' ένιωσα. Μετά μου είπες είμαι Εγώ, μέσα σου, και τότε μου είπες: «θέλεις;» κι εγώ σου είπα: «θέλω».

«Ο καθένας νοιάζεται για τη δική του πάρτη και σας καταλαβαίνω, γιατί κι εγώ τη δική μου πάρτη και συμφέρον κοιτάζω. Είμαι τρομερά απογοητευμένη, δεν ξέρω ποιόν λυπάμαι περισσότερο, εσάς ή εμένα;»

«Της πατρίδας μου (27 χρόνια που τη γνωρίζω), δεν της αρέσει το ιδανικό...»

«Είναι ωραίο να έχεις γούστο, φτάνει να μην τους λες ποιόν γουστάρεις...»

Θα χορέψουμε Αγόρι μου! Θα χορέψουμε! Θα πηγαίνουμε μαζί Πανεπιστήμιο και θα παλέψουμε για τα όνειρα μας μέχρι τέλους μας... Όλοι έχουμε ανασφάλειες κι αυτό είναι που μας κάνει πιο ενεργητικούς πολλές φορές. Να δουλέψουμε για μια κρέμα (προσώπου ή σώματος αν θες), κόντρα στον θάνατο μας, να βάλουμε νέους επιστημονικούς στόχους. Βέβαια αυτό θα γίνεται συνέχεια αν δε βάλουμε όρια κι αν δεν αγαπήσουμε τον εαυτό μας όπως μας προβάλλεται, στην καλύτερη όμως πάντα μορφή του! Ωραίο να έχεις άφθονο φαγητό, όταν δεν έχεις όρεξη να φας, και άσχημο να θέλεις να φας και να μην έχει τίποτα.

«Μην κρίνεις ποτέ ανθρώπους που σε βρήκαν άσχημη, κοντή, παχουλή. Εγώ είμαι Τέλεια! Ποτέ δε γνώρισα την αληθινή ασχήμια μέσα μου. Έχει ο Θεός και για μένα.. Αλλά και σαν Αφροδίτη να σας πω, πως την ομορφιά δεν τη γνώρισα πέρα της γάτας μου. Είμαι πολύ όμορφη, πώς να το κάνουμε, όλα είναι Δώρα του Θεού.»

«Το να μειώνεις τους ανθρώπους είναι αφροδισιακό για σένα... Μμ... (Αφροδίτη). Το να είναι ήδη μειωμένοι από μόνοι τους, σημαίνει δεν αξίζουν τίποτα, πέρα από αγάπη. Αγαπώ σας ρε!, είπα, και μειώθηκα στα μάτια μου. Η ισορροπία είναι κάπου στην Αλήθεια της καρδιάς μας.»

Πως αγγίζει ο θάνατος το Τέλειο;

ΤΕΛΕΙΟ ΑΓΙΑΣΜΑ ΠΗΓΑΖΕΙ, ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΚΟΡΜΙ.
ΠΑΠΔΕΥΩ ΤΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΤΑΓΛΩΤΤΙΖΩ
ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ...

ΠΩΣ ΑΓΓΙΖΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ;;;
ΡΩΤΑΣ ΕΜΕΝΑ ΠΟΥ ΠΑΛΕΨΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ...
ΡΩΤΑΣ ΕΜΕΝΑ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΣΑ ΤΗΝ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ...

ΡΩΤΑΣ ΕΜΕΝΑ ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΑΠΗΣΑ,
ΚΑΘΩΣ ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΣ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΕΛΠΙΔΑ, ΝΑ ΣΟΥ ΒΡΩ ΤΟΝ ΘΕΟ.
ΡΩΤΑΣ ΕΜΕΝΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑ ΝΑ ΣΟΥ ΤΟΝ ΒΡΩ.
ΡΩΤΑΣ ΕΜΕΝΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΣΑ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΟΣΑ ΕΙΧΑ...

ΠΕΖΟΠΟΡΩ ΕΥΠΟΛΗΤΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΩ...
ΜΟΥ ΕΛΑΧΕ Ο ΚΛΗΡΟΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ...
ΜΕ ΜΠΕΡΔΕΥΕΙ Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΛΥΤΡΩΝΕΙ Ο
ΔΑΙΜΟΝΑΣ,

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΑΙΜΟΝΑ.

ΑΠΟΥΣΙΑΖΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΖΩΕΣ
ΚΑΙ ΜΟΝΑΖΩ...

ΒΡΙΣΚΩ ΤΟΝ ΘΕΟ... ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΓΝΩΣΗ... ΤΟ ΤΕΛΕΙΟ...
ΜΕΤΑΛΑΜΠΑΔΕΥΩ ΤΗ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ,
ΦΩΤΟΒΟΛΩ,
ΦΕΓΓΟΛΟΓΩ
ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

Υπάρχουν δύο ειδών μορφές εγωισμού! Ο φανερός και ο κρυφός. Ο άνθρωπος πρέπει να καταφέρει να διώξει και τις δυο μορφές! Όταν θέλουμε να διατηρήσουμε την καλή εικόνα μας λέγοντας κάτι απ' αυτό τον εσωτερικό εγωισμό, είναι λάθος! Δεν ξέρουμε αν η δική μας λογική είναι η σωστή... Ποτέ να μην κρίνουμε! Το «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» ήταν ρητό του Μαντείου των Δελφών, αντιπροσωπεύει την εσωτερική μυστική φωνή της συνείδησης του Ελληνισμού. Το ρητό «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ» σημαίνει = ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΑ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΝΑΝ «ΕΑΥΤΟ» ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΙΚΟ ΣΟΥ, ΤΕΛΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ. Μην τον χάνεις μέσα στη βουή του κόσμου, γιατί τούτο ισοδυναμεί με το να χαθείς ο ίδιος, αλλά αν χάσεις τον εαυτό σου έγινες όμοιος με μια πέτρα, μ' ένα οποιοδήποτε αντικείμενο του κόσμου. Ότι χρειάζεσαι βρίσκεται Μέσα σου! Ζω αυτό που έχω Μέσα μου! Όταν δεν κάνεις ένα κύκλο, δεν μπορείς να ολοκληρωθείς ποτέ! Δικαιούσαι ν' αντιδράς όπως θέλεις, να εκφράζεσαι ελεύθερα, σου καθίσταται το δικαίωμα να είσαι αληθινή, να είσαι ο εαυτός σου, δεν είναι σωστό να καταπιέζεσαι για σκοπούς τελειομανίας ή οτιδήποτε άλλο... (σίγουρα αυτοσυγκράτηση εκεί που πρέπει!).

*Στα δύσκολα σας κουβαλάω με το μυαλό,
και στα εύκολα χορεύω και με τα δύο σας.
Σας αγκαπιά αληθινά μόνο εγώ,
και τη δική σας την αξία γνωρίζω επίσης εγώ.
Τι είναι; (Καρδιά και σώμα μου.)*

*«Εξουσία στο σώμα, το μυαλό, τα μάτια, την
αιμορραγία, την ποσότητα, τη συχνότητα, την
αναπνοή, την αρρώστια, τον πόθο, τον πόνο,
εξαρτημένη η ψυχή στην έλξη, ανεβαίνει
πάνω απ' το σώμα. Ένας ευσεβείς παππούλης
έρχεται και επιστρέφει την ψυχή πίσω στο
σώμα της, κι αμέσως το σώμα με την ψυχή του,
ξυπνά, και κλαίει...»*

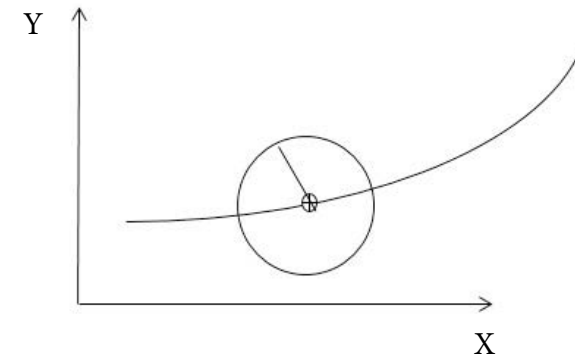
- Γεια! Ήντα χαμπάρια;
- Καλά. Πάμε να δούμε ταινία;
- Ναι. Τι ταινία παίζεις;
- Ο σεβασμός του αντιπάλου μας.
- Εν καράτε; Ποιος νικά στο τέλος, ο καλός ή ο κακός; Βαρέθηκα την ψυχή μου με τα ίδια σενάρια. Ευτυχώς έχω και μια ψυχή επιπλέον για ώρες ανάγκης.
- Ελευθερία του Πνεύματος είναι να κοιτάμε όπου θέλουμε! Η φυλακή της καρδιάς μας, μας οδηγεί στα σωστά μονοπάτια κάθε περίοδο της Ζωής μας. Ελεύθερος επίσης σημαίνει ελεύθερος να προχωρήσεις. Καλή Τύχη!
- Βρήκα μια ταινία που παίζουμε και οι δύο μας, από τον καιρό που χορεύαμε στο πανεπιστήμιο μας. Θυμάσαι;;;
- Αν θυμάμαι λέει... Τέλεια ναι! Αυτή να δούμε!!

Μαθηματική διδακτέα πανεπιστημιακή ύλη
(Για καλύτερη κατανόηση της Μαθηματικής ανάλυσης της
Ζωής μας, που ακολουθεί)

- (1) Άνω φραγμένο, αν υπάρχει $s \in \mathbb{R}$ τέτοιο ώστε $a \leq s$ για κάθε $a \in A$. Κάθε τέτοιο s ονομάζεται άνω φράγμα τού A .
- (2) Κάτω φραγμένο, αν υπάρχει $\ell \in \mathbb{R}$ τέτοιο ώστε $a \geq \ell$ για κάθε $a \in A$. Κάθε τέτοιο ℓ ονομάζεται κάτω φράγμα τού A .
- (3) Φραγμένο, αν είναι άνω και κάτω φραγμένο Αξίωμα (Η πληρότητα των πραγματικών αριθμών). Έστω $A \subset \mathbb{R}$ άνω φραγμένο. Τότε το A έχει ελάχιστο άνω φράγμα το οποίο ονομάζεται supremum τού A και συμβολίζεται με $\sup A$. Αν

το A δεν είναι άνω φραγμένο τότε γράφουμε $\sup A = +\infty$.
 Θεώρημα (Υπαρξη infimum). Έστω $A \subset \mathbb{R}$ κάτω φραγμένο.
 Τότε το A έχει μέγιστο κάτω φράγμα το οποίο ονομάζεται
 infimum του A και συμβολίζεται με $\inf A$. Αν το A δεν είναι
 κάτω φραγμένο τότε γράφουμε $\inf A = -\infty$

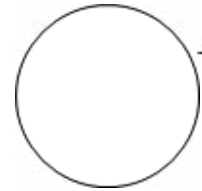
Η Ζωή μας στα Μαθηματικά

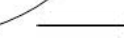
$\oplus$
 (Άνθρωπος)

Μαρία που Μεγαλώνει όσο
 προχωρεί στην καμπύλη.

Κύκλος = Κόσμος μας, σε κάθε
 δεδομένη ηλικία. Επίσης αντι-
 προσωπεύει όλους τους κοντι-
 νούς σου ανθρώπους, που γνω-
 ρίζεις κι έχεις την ευκαιρία, να
 βοηθήσεις ή να βοηθηθείς, να
 προσφέρεις ή να πάρεις...

Η Καμπύλη είναι η Ζωή μας, που
 είναι «Ατέρμονη».

δ = δυνάμεις

$$\text{Max } A (\text{ΑΝΘΡΩΠΟΣ}) = 16 (\text{ΔΑΙΜΟΝΑΣ})$$

A-> - ∞

Min A = 19 (Ιησούς), Μαρία= 18

A->+ ∞

Όμως, $A \neq \pm \infty$, Δαίμονας $\neq$ Θεάνθρωπος = Ιησούς ($= + \infty$).
Έστω ότι είναι πεπερασμένος ο Δαίμονας, μας λείπει το άνω
κάτω φράγμα που τον σταματά.

Αφού, $A \rightarrow - \infty$, αλλά $A \neq - \infty$, θα είναι πεπερασμένες οι
αντοχές. Αλλά έχουμε και τον Θεό, που μας τις ανασταίνει.

Συμπέρασμα: Οι επαναλήψεις της Ταπείνωσης ενός Ανθρώ-
που, από τον Δαίμονα, μπορούν Άνετα, να είναι άπειρες!!!

Αφού υπάρχει δ, που είναι οι δυνάμεις του Θεού, και το
πόσο φτάνει το χέρι του, χωρίς να σκοτώνει τον άνθρωπο,
ακολουθώντας μια μαρτυρική συνάρτηση.

$$-\infty < 16 < 18 < 19 < 89 < + \infty$$

16 = Ανώτερο ελάχιστο φράγμα Αντοχής του Ανθρώπου

19 = Ελάχιστο ανώτερο φράγμα αντοχής, της τέλειαν Αν-
θρώπινης μόνο Πλευράς του Ιησού.

89 = Όταν έχουμε ένωση ΨΥΧΩΝ (Άντρα και Γυναίκας).

*Είναι λογικό ο επιστήμονας να καταφέρει ίσως κάπο-
τε να αποδείξει μιαν Αλήθεια εφόσον και μόνο γνωρι-
ζει ποια είναι η Αλήθεια. Είναι παράλογο όμως ένας
επιστήμονας να προσπαθεί να αποδείξει μιαν Αλή-
θεια που ο ίδιος δε γνωρίζει (ακόμα και πάντα του).
Τέλος, όταν πιστεύει ο επιστήμονας ότι με την πίστη
θα βρει τον Θεό και θα τον αποδείξει, τότε μέσα από
αυτόν (τον εαυτό του) μπορεί να το κάνει, έστω και
αν δε γνώριζε τον Θεό πριν, αλλά μόνο πίστευε (...
και ερευνούσε αν είχε στοιχεία, όπως το Άγιο Πνεύμα
πάνω του).*

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ...

ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ, ΑΚΟΥΣΕ ΜΑΣ...
ΜΗΝ ΤΟ ΓΕΛΑΣ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ, ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΑΞΙΑ...
ΕΥΤΥΧΙΑΑ...ΕΙΝΑΙ Η ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΜΑΣ... ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ...ΠΟΥ ΝΑ
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ
ΕΠΙΛΟΓΩΝ ΜΑΣ...
ΕΠΙΛΟΓΕΣ; ΤΙ ΛΕΣ ΓΙΑ ΑΠΟΔΟΧΗ? ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ;
Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΩ...ΚΑΤΑΛΗΓΩ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ
ΚΥΡΙΑ...
ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ...
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ.
ΜΗΝ ΤΟ ΓΕΛΑΣ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ, ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΑΞΙΑ...
ΠΑΡΟΜΟΙΑΖΩ ΤΗ ΖΩΗ ΜΕ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΕΥΦΥΙΕΣ...
ΠΑΡΕΛΑΥΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ ΣΚΑΛΩΤΕΣ ΕΝΙ-
ΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΦΥΙΕΣ... ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΩ ΤΙΣ
ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ...
ΚΑΙ ΣΠΡΩΧΝΩ ΤΗ ΔΙΑΝΟΙΑ ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ...
Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΩ...
ΚΑΤΑΛΗΓΩ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ...
ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ...
ΑΠΑΓΧΟΝΙΖΕΙ.
ΜΗΝ ΤΟ ΓΕΛΑΣ ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ, ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΑΞΙΑ...
ΕΧΕΙ ΚΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΟΥ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΚΥΡΙΑ.
ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΡΩ ΛΑΘΗ...
ΑΝΤΗΧΩ ΖΩΗ,ΚΑΙ ΚΑΝΩ ΗΣΥΧΙΑ.

ΜΗ ΦΕΥΓΕΙΣ... ΜΗΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΣΑΙ...
ΣΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΕΚΦΩΝΩ ΟΡΚΟ.
ΜΑΖΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ
ΣΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΥΧΕΣ...
ΚΥΡΙΕ...
ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑ.

Στο λέω απλά, θα τρελαθώ...

Τόση Μοναξιά, ούτε ένας φίλος να κλάψει,
ούτε ένας γνωστός να ενδιαφερθεί...
Κάποιος να σε διεκδικήσει...
Τόση Μοναξιά, θα τρελαθώ...
Εκεί που λες τα πάντα χαθήκαν εδώ...
Έρχεσαι εσύ εδώ...

Το στόμα μου
βουβό στα τόσα πάθη...
τρέμω να κοιτάξω στα τόσα λάθη...
Μεγαλώνω, ωριμάζω, γερνώ...
Και τότε εμφανίζεσαι:
«Αν η ουσιαστική Ομορφιά σου δεν έχει τύχη,
είναι σαν την ψυχή χωρίς Θεό.»
Μα εσύ έχεις ουσία...
Μια ομορφιά περιουσία...
Ένα αστέρι αγιασμένο,
ένα φως αναμμένο...

*Χρώμα τα μαλλιά αλλάζουν, μα εγώ εδώ... να βλέπω φως...
Ένα φως με γαληνεύει... Ένα φως με συντροφεύει... Μια
φεύγει, μια έρχεται κι αυτό... Πόσα ν' αντέξει το μυαλό...
Στο λέω απλά, θα τρελαθώ... Πόσα ν' αντέξει το μυαλό, τ'
άδικο με πνίγει, με φθείρει, με πληγώνει... Αλήθεια στο λέω,
θα τρελαθώ, θα τρελαθώ...*

*Ηλικιωμένη... Ακόμα νιώθω, την εξουσία του Έρωτα σου, στο
Πνεύμα του Έρωτα μου... Οι συνεχείς γεννήσεις του Έρωτα,
όμορφα παιδιά γέννησαν... Μα μιλάμε για ουσία... Ομορφιά
περιουσία... Αστέρια αγιασμένα, φώτα αναμμένα...*

Ψυχή μου όμορφη και θεϊκή...

Παίρνω βιαστικά το μολύβι,
Βγαίνω τρέχοντας απ' το καλύβι.
Κάθομαι έξω στο σκαμνί.
Παίρνω την κόλλα και γράφω,
Λες και βγήκα μόλις τώρα απ' τον τάφο.
Βλέπω στα μάτια μου Εσένα,
Ερωτευμένο κι ευτυχισμένο με μένα,
Δύο μικρά παιδιά δίπλα μας να παίζουν,
Κι αμέσως ευθύς έναν παράδεισο ψυχής,
Βρέθηκα και χάθηκα αυτομάτως στην άβυσσο αυτής.

Ψυχή μου όμορφη και θεϊκή,
Που ο Θεός στην έδωσε μοναδική,
Έλα κι ενώσου με την Αλήθεια Του και ζήσε.
Γράφοντας αυτό που τώρα σου λέει,
Σαν Άγιος γίνεσαι με Άγιασμα που εμπνέει.

Ένα τραγούδι ψυχής και παραδείσου μόνο,
Χωρίς εμπόδια και βουνά να σκαρφαλώνω.
Ένα τραγούδι να το τραγουδώ.
Σαν να μην πέρασα ποτέ άσχημα,
Λες και ποτέ δεν άλλαξα χρώμα και σχήμα.

Είσαι για μένα το Πρέπει,
Που στα μαθηματικά γίνεται επί,
Στη Ζωή μετατρέπεται σε πράξη.
Η πράξη γίνεται φως,
Και τα λόγια μετά, ο Σοφός.

Γνώρισα έναν Άντρα επιτέλους...

Γνώρισα έναν Άντρα επιτέλους...

Το φωνάζω!

Γνώρισα έναν Άντρα...

Ελκυστικό, μυστήριο, περίεργο, κυκλοθυμικό, αλλά που μπαινοβγαίνει στην καρδιά μου με τα κλειδιά που η ψυχή μου του άφησε μια μέρα, μέσα στην απόγνωση της μοναξιάς. Χίμηξε πάνω του και του μίλησε προσδοκώντας την Ειρήνη, στην ανάσταση της Ψυχής μου, στη Ζωή. Και στενάχω χωρίς να ολιγωρώ που είναι δίπλα μου. Φοδράρω εσωτερικά ένα φόρεμα μου, το ενδύομαι, τον θωπεύω, κι αυτός μαρμαρώνει... Πλοηγώ το πλοίο μου σαν καπετάνισσα της θάλασσας και του Ανέμου, λυτρώνω και αναχαιτίζω τις ορμές, υμνολογώ και συντροφεύω μαζί του, τον εμπιστεύομαι και τον ακολουθώ σαν χαζή. Είναι ο μόνος σωστός δρόμος. Όλοι οι άλλοι δρόμοι λαθεύουν...

Θέλω να σε ακούσω να μου λες Καλημέρα.

Θέλω να σε ακούσω να μου λες Καλημέρα.

Βλέπεις τον θάνατο της κάθε μέρας σου κάθε μέρα, αλλά έρχεται κι η μέρα που βλέπεις τη Ζωή, επί Ζωή, επί Ζωή, μέχρι αναστάσεως της Ζωής.

Γνώρισα έναν Άντρα επιτέλους, με Πνεύμα, Άγιασμα, Χάρι, Ψυχή, που μοιάζει στην ψυχή μου και φοβάσαι να την αποχωριστείς, λες και μακριά του κυριαρχεί ο θάνατος. Μια

Ψυχή όλο ζωντάνια, μια αισιόδοξη Ψυχή. Ψυχή και νους,
ψυχή και καρδιά, ψυχή και φως... Φως μου.

Σε θέλω πολύ...

Σε θέλω πολύ...

Άντρας και Γυναίκα ψυχές με σώματα,
Πάθη και λάθη μέσα στα ίδια τα αίματα.
Γυναίκας Άξιας και Ποθητής της καρδιάς σου η τελειότητα
αυτής.
Του πόθου σου ο πόθος της ψυχής, της Αγάπης σου το
Άπειρο Ζωής.
Ο Έρωτας σου Μυστήριο Σοφό, η ελπίδα ζωντανεύει με αυτό.
Γυναίκα που ζει το Αληθινό, μαγεύεται και γοητεύεται απ'
αυτό.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΝ

Σε αυτό το σημείο.

Ο ΤΥΠΟΣ

ΔΕΝ ΕΠΑΛΗΘΕΥΕΙ

την αντικατάσταση.

το πρώτο, το δεύτερο,

το τρίτο, ΣΤΟ ΤΕΤΑΤΟ...

Ο ΤΥΠΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ...

Δεκατέσσερα ΣΥΝ-ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Δεκατέσσερα ενεργήματα.

Καταπιάστηκα στην έρευνα.

Γευματίζω και ματαιολογώ.

Εκπληρώνω τις Γραφές.

ΠΕΡΙΜΕΝΩ...

Κατηχούμαι και ΑΝΕΧΟΜΑΙ.

Ετοιμάζομαι για ελευθερία.

ΑΡΙΘΜΩ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΑΡΜΑΤΩΝΟΜΑΙ

ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΩ ΝΑ ΖΗΣΩ...

ΠΩΣ;

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

ΨΩΝΙΖΩ ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΦΟΡΕΜΑ.

ΑΚΟΜΑ ΝΕΑ.

ΥΜΝΟΛΟΓΩ ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΝ.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΝ ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ

ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΥΠΟΛΟΓΙΖΩ...

ΑΠΟΛΙΘΟΜΕΝΗ.

ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΝΝΕΦΑ.
ΤΑΞΙΔΕΥΩ, ΤΑΜΙΕΥΩ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΠΟΙΟΥΜΑΙ,
ΔΕΚΑΤΕΣΣΕΡΑ ΣΥΝ ΣΚΛΑΒΩΝΟΜΑΙ.
ΣΚΛΗΡΑΓΩΓΟΥΜΑΙ...
ΧΟΡΟΣΤΑΤΩ...
ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ...
ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ...
ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΥΝΔΕΣΗ,
ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ
ΣΤΗ ΝΙΟΤΗ.
ΠΩΣ;

Μονόλογο κάνω, δεν ενοχλώ...

Μονόλογο κάνω, δεν ενοχλώ...
Φοβάμαι να κοιμηθώ, τα όνειρα μου με βιάζουν...
Οι σκέψεις με τρομάζουν...
Κάμπτομαι και καπνίζω το τσιγάρο, λες και το γουστάρω.
Βαριέμαι και καυχίμαι που αντιδρώ,
Τον εσωτερικό πόλεμο μου αφαιρώ.
Σαν ένα σκεπασμένο φως που 'γινε σκοτάδι,
έτσι κι εγώ αντιδρώ...
Τα θέλω μου αντίθετα διοικώ.
Τον Δαίμονα υμνώ και αγαπώ!
Εκφυλίζομαι, εκφράζομαι φτηνά,
εκτρέπομαι κι εκτροχιάζομαι σε Βουνά.
Ξεστομίζω βρισιές και χαλαρώνω...
Χωρίς ν' αναστατώνω...
Μονόλογο κάνω, δεν ενοχλώ...
Δεν ήρθε η ώρα, αλήθεια λέω, δεν ήρθε η ώρα...
Ίσως λίγο πιο μετά, ίσως αύριο... Ίσως ποτέ...
Δε θέλω την Ειρήνη, εγώ αποφασίζω.
Πυροβολώ και τη Ζωή μου μηδενίζω.
Το ξέρω θα ρωτήσεις για διαθήκη.
Ναι! Κυοφορώ σε Έξυπνη θήκη.
Τα όνειρα μου με βίασαν.
Και οι πράξεις σας με εκβίασαν.
Τον φόνο εκδικάζω κι εκδικιέμαι.
Το δίκαιο μου βρίσκω, έτσι; Και ξαναγεννιέμαι...
Μονόλογο κάνω, δεν ενοχλώ...

ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ...

ΑΓΑΠΩ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ
ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ.
ΒΟΗΘΗΣΕ ΜΕ...
ΒΟΗΘΗΣΕ ΜΕ ΣΤΑ ΒΑΡΗ.
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕ ΜΟΥ ΛΑΘΗ...

ΟΙ ΠΛΗΓΓΕΣ...

ΕΣΤΩ ΟΤΙ ΕΠΟΥΛΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΛΗΓΓΕΣ
ΕΣΤΩ ΟΤΙ ΔΙΑΛΕΥΚΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΗΓΕΣ...
ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΑ ΝΙΑΤΑ.
ΟΤΑΝ ΤΑ ΣΥΝΔΕΩ ΣΕ ΠΡΟΤΑΣΗ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΕΛΑΓΟΔΡΟΜΩ ΑΠΟΣΤΑΣΗ.

ΑΛΗΘΕΥΟΥΝ...

ΣΚΕΨΟΥ... 2 ΡΗΤΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ...
ΠΟΥ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΟΙ.
ΔΙΝΟΥΝ ΓΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ.
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΟΠΩΣ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΑ/ ΑΝΟΗΤΑ, ΕΠΙ ΑΝΟΗΤΑ /
ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΑ...

ΒΛΑΦΤΟΥΝ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ

ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
ΜΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ:
ΑΛΗΘΕΥΟΥΝ ΟΙ ΠΛΗΓΓΕΣ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ,
ΟΤΑΝ ΒΛΑΦΤΕΤΑΙ

ΤΟ ΑΤΟΜΟ / ΤΑ ΑΤΟΜΑ

Η ΕΥΣΤΡΟΦΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΙ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΑΙΔΕΥΕΙ...
ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΕΙ...
Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΕΝ ΕΠΑΛΛΗΘΕΥΕΙ
ΤΗΝ ΕΥΣΤΡΟΦΙΑ, ΑΝ ΜΠΕΡΔΕΥΕΙ..

ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ

Η ΠΛΗΓΓΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΕΙΓΜΑ
ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ, ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ...
ΠΟΥ ΚΑΛΥΨΕ Η ΘΑΛΑΣΣΑ,
ΣΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑΜΠΩΘΗΚΑΝ
ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΩΜΑ, ΚΑΙ ΧΑΘΗΚΑΝ.

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΣ

«ΟΙ ΠΛΗΓΓΕΣ ΑΛΗΘΕΥΟΥΝ,
ΟΤΑΝ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΒΛΑΦΤΟΥΝ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ,
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΞΕΡΙΖΩΜΟ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΑ.».
Η ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΠΟΥ ΜΕ ΙΣΟΠΕΔΩΣΕ...
Η ΕΥΣΤΡΟΦΙΑ ΠΟΥ ΜΕ ΑΝΕΒΑΣΕ,

Ο ΘΕΟΣ...

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΜΕ ΚΑΤΕΒΑΣΕ
ΜΕ ΣΚΟΤΩΣΕ ΚΑΙ ΜΕ ΙΣΟΠΕΔΩΣΕ
ΜΕ ΙΣΟΡΡΟΠΗΣΕ ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΕΒΑΣΕ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΝΙΑΤΑ, Η ΝΕΑΡΗ ΗΛΙΚΙΑ
ΠΟΥ ΚΑΤΕΛΗΓΕ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΕΙΡΩΝΙΑ.

Η ΕΥΘΥΝΗ

ΑΡΑ, Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΣΤΗ ΜΟΝΑΔΑ,
ΕΙΝΑΙ Ο ΞΕΡΙΖΩΜΟΣ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΑ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΛΗΓΕΣ ΠΟΥ ΒΛΑΦΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΟΙ ΟΔΗΓΙΕΣ ΑΥΤΕΣ ΕΦΤΙΑΞΑΝ
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΙΒΑΖΑΝ
ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΠΛΗΓΕΣ.
ΑΞΙΟΠΡΕΠΗ ΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ,
ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΤΟΝ ΠΟΝΟ.
ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ...
ΗΜΟΥΝ ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ...

«- 1-2 με ακούτε; Μοναστήρι εκεί;
- Ναι, εκεί;
- Σπίτι είναι, αλλά θέλουμε να το κάνουμε Μοναστήρι. Τι
να κάνουμε;
- Προσευχή και νηστεία.
- Μα είμαστε παντρεμένοι εμείς. Τι να κάνουμε;
- Παιδί και νηστεία, παιδί και νηστεία, παιδί και νηστεία...»

*Τι τριάντα, τι σαράντα, παιδί μικρό, ανώριμο, ανήθικο, άτι-
μο, αδυσώπητο.
Κι εγώ να κλαίω, να γελάω, να πονώ, να περιμένω.
Μια αναλαμπή σου, ένα σημάδι αλλαγής σου, ένα φως απ'
την ψυχή σου.*

*Παιδί λεβέντης στο δρόμο μου θα μπει, γέλιο και χαρά
να μου προσφέρει. Πόνος και θλίψη στην καρδιά σε κα-
θετί θυμητικό σου. Καθαρή καρδιά και αγάπη, το πιο
μεγάλο μου όνειρο και μια αναλαμπή σου το πιο κρυφό μου
όνειρο.*

*Αλλόκοτα σενάρια στο δρόμο μας γραμμένα, επανωτές
δοκιμασίες, και πόρτες ερμητικά κλειστές. Αμείλικτη τριγυρ-
νώ στα στεγανά δρομάκια, μια ευχή μου θεέ μου ν' ακου-
στεί, στο δρόμο μου σαν μπει, να μη βγει ξανά ποτέ του.*

*Τι κι αν μιλάω, κι αν μεγαλώνω... Τι κι αν μιλάω...
Κουράστηκα να λέω πόσο σ' αγαπώ... Μαζί σαν βρεθούμε
μην πεις πως έφταιξα εγώ, της μοίρας ήτανε γραφτό μονάχα
εγώ, να σ' αγαπώ.*

Όλοι κρύβουμε μέσα μας έναν ήρωα, μια μεγαλοφυΐα που ο κόσμος τη χρειάζεται και την επαινεί. Όταν μπορείς να κάνεις κάτι ξεχωριστό, όπως η Sailor Moon, γιατί είσαι ξεχωριστή και σκέφτεσαι ξεχωριστά, κάνε το! Ο κόσμος χρειάζεται να ονειρευτεί, να στοχαστεί, να δει δυνατά και εξαιρετικά άτομα. Η ευφυΐα είναι δώρο στην ανθρωπότητα. Όνειρο μου: «Να σώσω τον κόσμο». Μην το γελάς! Προσπάθησε! Ο καθένας μας μπορεί... Όλοι κρύβουμε έναν Χριστό μέσα μας... Βγάλτε τον σε όλους! Το πιο πολύτιμο πράγμα που έχουμε μέσα μας, είναι το παιδί. Την παιδικότητα μας...

«Μαρία μου,

Ο Χρόνος που σε γνωρίζω είναι αρκετός για να αντιληφθώ πόσο υπέροχο κορίτσι είσαι. Δε θέλω να γεμίσω τη σελίδα σου με τα τυπικά που ξέρω ότι υπάρχουν ήδη μέσα στο λεύκωμα σου. Εγώ θα σου πω πως ο άνθρωπος μεγαλώνοντας αλλάζει, ορίζει ο ίδιος τη ζωή του, και μαθαίνει από νωρίς τις πραγματικές αξίες της ζωής που για μένα, Μαρία μου, μια σπουδαία αξία είναι να μάθεις να αγαπάς Αληθινά. Το Αληθινά είναι μια τεράστια λέξη, που για να τη γεμίσεις θα περάσουν αρκετά χρόνια. Όταν καταφέρεις να τη γεμίσεις τότε θα είσαι έτοιμη και για να παντρευτείς και για οτιδήποτε, που θα εδραιώσεις με επιτυχία.

Το αγαπημένο σου

Ημερολόγιο...»

«Το πρότυπο σου, καλό θα ήταν να αλλάξει πρότυπο.»

Κανείς άλλος δεν μπορεί να ζήσει τη ζωή σου. Μη χάνεις επεισόδια... Μπες στο δρόμο σου, και συνέχισε επιτυχώς μέχρι το τέρμα. Όπου υπάρχει αγάπη, υπάρχει και ο Θεός. Βρίσκω συχνά άσχημο τον εαυτό μου, μέσα σε άσχημη κοινωνία, γιατί με αναγκάζει να λέω: «Μαρία πρέπει να λες ότι είσαι ηλίθια και να το πιστεύεις! Είμαι ηλίθια!». Και το παράλογο είναι ότι αυτό που κάνω είναι πολύ σοφό. Ο καθένας πρέπει να προσπαθεί να τα 'χει καλά με τον εαυτό του, να βρίσκεις τρόπους να εκτονώνεις την ενέργεια σου, και να μην αφήνεις τον εαυτό σου να γίνεται Ηφαιστειο, και σε μία μέρα να κάνεις μπαμ...! Ταπεινά και σεμνά... Πρέπει να θυμάμαι πως πάντα από μικρή, πρέπει να νιώθω τον Θεό, τον Χριστό, την Παναγία, δίπλα μου στον αγώνα της γης και να ενεργώ γνωρίζοντας πως με παρατηρούν και πως περιμένουν από μένα το καλύτερο. Να θυμάσαι πάντα πως είναι μια πορεία για να αποδείξεις τι αξίζεις κι αν μπορείς να μπεις στη Βασιλεία. Φιλόσοφος ή πειραματοζώο; Το Δεύτερο βιώνω τον αργό θάνατο και δεν υπάρχω. Το Πρώτο υπάρχω με τον Ιησού. Το «Ό,τι μπορεί ο καθένας» να το βάλουμε κι εκείνο μες στα σκατά του θεάτρου, και να το πατήσουμε.

Δουλειά δύσκολη για μένα είναι να προσφέρεις χαμόγελο σε κάθε έναν που πλησιάζει στο γραφείο/ταμείο σου, προβλέποντας ότι θα σου βγει ξινό 100%.

Αλλά να συνεχίζεις να χαμογελάς από ευγένεια, και γιατί δεν έχεις φυσικά κάτι καλύτερο να κάνεις... Αλλά και τέλος, γιατί ο πελάτης έχει πάντα δίκαιο. Δύο κολλητοί αντίθετου φύλου, κολλούσαν με κολλητική ταινία το στόμα τους, για να μη βρίσουν. Τι γλώσσα μιλούν αλήθεια; Η ειλικρίνεια και η απλότητα είναι οι πιο μεγάλες αξίες! Πόσο μεγάλο λάθος έκανα που δε ζήτησα βοήθεια από τους ανθρώπους μου από την αρχή. Δε θα υπήρχε αυτή η πορεία... Αυτά τα συνεχόμενα λάθη. Δεν μπορείς να τα ξέρεις όλα Μαρία!!! Ειδικά όταν είσαι στις μαύρες σου... Δε γνωρίζεις τίποτα!

«Δεν κατέληξα σίγουρα αν εγώ είμαι ο Ιησούς ή αν εγώ είμαι η Παναγία ή αν εγώ είμαι όλη η εκκλησία. Δε θα ήταν καλύτερα να υπήρχε κι εδώ καταμερισμός εργασίας;»

Αν βίωνε άλλος αυτό που βιώνω εγώ, θα καταλάβαινε πως από άπειρη μοναξιά ακόμη γράφω... Αν βίωναν άλλοι αυτό που βιώνω εγώ, μέσα στους αιώνες, θα πέθαινα τόσες φορές όσο το αθώο αίμα που χύθηκε σε κάθε αιώνα, μόνο με το άκουσμα των κραυγών τους. Κάθε αιώνα και χειρότερα. Σας φωνάζω...! Μα τι γλώσσα μιλούν αλήθεια;;; Γιατί μου εξηγούν τον παράδεισο ενώ με έχουν στην κόλαση;;; Μια κοινή γλώσσα δεν είναι αρκετή για μια κοινή ζωή, ενώ αν ξεκινούσε μια κοινή ειρηνική ζωή, θα γνώριζα και τη γλώσσα μου. Δε θα είναι δύσκολη καινούργια γλώσσα αφού προσπαθώ χρόνια να την αποκρυπτογραφήσω μέσα από τη φαντασία και το συμφέρον μου. Η εξέλιξη είναι ο ανθρώπινος στόχος μου, αλλά χωρίς ειρήνη θα βιώνω μόνο την Πνευματική και Καρδιακή μου ομορφιά, σε ένα πλανήτη απομονωμένο και ξεχασμένο σε μένα. Χαρά μου να μάθω τη γλώσσα μου, μεγαλύτερη χαρά μου είναι να αρχίσω να τη μιλώ κοντά σας. Εξαρτώμαι από εσάς για να ζήσω με εσάς, αλλά μπορώ να επιβιώσω στα δύσκολα και παράλογα του πολέμου όπως απέδειξα κάθε μέρα με θετική σκέψη και ενέργεια. Επιλογή σας αν με θέλετε κοντά σας, επιλογή μου και επιλογή σας επίσης η Πίστη και Αλήθεια μας.

«Για μένα είμαι ένα θεϊκό σν, αλλά για τον καθένα σας είμαι ένα τίποτα...»

Βρωμισμένοι, Μαλακισμένοι, πούστιες, λεσβίες, βιαστές, φονιάδες, μάνες, γονείς, άνθρωποι εγώ ΝΑΙ ρε θα σας πω ΟΧΙ! ΔΕ θα δαιμονίσετε ΕΣΕΙΣ, ΕΜΑΣ.

Σας Αγαπώ! Και σας Συγχωρώ! ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ! ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΠΩΣ ΕΓΩ ΑΓΑΠΩ! ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ! Ηθοποιός αγάπες μου μπορείς να γίνεις για μισή ώρα, αλλά όχι για 28 χρόνια. Μέσα σας υπάρχει Αγάπη και γι αυτό σας Αγαπώ. Μπορεί να βρωμίσω ως απόψε αλλά θα λουστώ, εσείς άραγε σου;;; Δεν ξέρω αν κάλυψα τις βρωμιές σας, αλλά δεν πηγαίνει ο άντρας της μίας με τη γυναίκα του άλλου. Γυναίκες και Άντρες μαζευτείτε και προσέξτε τη γυναίκα και τον άντρα δίπλα σας. Αν δε σας αρέσει, αλλάξτε τον όσο είναι ώρα. ΈΡΩΤΑΣ- ΑΓΑΠΗ- ΣΕΒΑΣΜΟΣ.

- Κώστα μου;;; Έχεις καθρέφτη εκεί μέσα;;;
- Δεν ξέρω αγάπη μου, μια καρδιά βλέπω και κάτι συκώτια.
- Νιώθω ένα κάλεσμα, ένα άγιασμα Μέσα μου.
- Κοντεύουμε σε έκρηξη Αγιότητας.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΆΡΠΑΞΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ ΚΙ ΑΛΛΑΞΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ.
ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΩ ΣΚΕΦΤΗΚΑ...

ΟΠΩΣ Τ' ΑΗΔΟΝΙ
ΜΑΡΑΖΩΝΕΙ ΜΕΣ ΣΤΟ ΚΛΟΥΒΙ ΚΑΙ ΓΡΗΓΟΡΑ
ΠΕΘΑΙΝΕΙ.

ΠΛΗΣΙΑΣΕΣ ΝΑ ΤΑΡΑΞΕΙΣ ΕΝΑ ΜΥΑΛΟ
ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΜΕΝΟ
ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΕΡΓΟ
ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΜΕΝΟ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΩ ΜΕΣΑ ΕΓΩ ΚΑΠΟΥ ΞΕΨΥΧΗΣΑ
ΑΠΟΣΥΡΘΗΚΑ. ΛΕΣ ΚΑΙ ΣΑΝ ΜΑΝΑ ΔΕ ΓΕΝΝΗΣΑ
ΔΕΝ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΙΝΘΗΣΑ ΣΤΑ ΔΕΙΛΙΝΑ
ΤΑ ΦΩΤΕΙΝΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ ΜΕΣ ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ
ΤΩΝ ΣΗΜΑΔΙΩΝ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ...

ΔΕ ΔΙΣΤΑΣΕΣ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΕΙΣ ΚΑΘΕ ΕΠΙΛΟΓΗ
ΤΟΥ ΑΕΤΟΥ.

ΔΕ ΓΕΦΥΡΩΝΕΣ ΑΛΛΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΣ ΤΗ ΦΥΓΗ
ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ

ΜΕΛΑΝΙΑΣΕΣ ΟΛΟ ΤΟ ΧΑΡΤΙ, ΤΟΥΣ ΚΟΠΟΥΣ,
ΤΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ...

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΗΛΙΚΙΕΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ
ΝΑ ΚΛΕΙΝΕΙ.

ΔΕΝ ΑΝΟΙΓΕΙ, ΠΙΝΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΟΥ ΑΦΗΝΕΙ...

ΟΠΩΣ Ο ΕΡΩΤΑΣ, ΕΤΣΙ ΚΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΡΟΚΑΛΕΙ...

ΟΤΑΝ ΦΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑ 1000 ΜΕΤΡΑ ΒΑΘΟΣ ΚΡΥΩΝΕΙ.
ΣΕ ΚΤΥΠΙΑ ΤΟ ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙΣ ΝΑ ΧΑΘΕΙΣ.
ΕΤΣΙ ΣΥΝΑΘΡΟΙΖΟΝΤΑΝ ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΠΡΟΣΠΕΡΝΟΥΣΑ ΑΣΥΝΔΕΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ.

Η ΒΡΟΧΗ ΠΕΦΤΕΙ ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΧΑΛΑΖΙΟΥ Ή ΧΙΟΝΙΟΥ
ΟΙΣΤΑΓΟΝΕΣ ΠΑΓΩΝΟΥΝΤΙΣ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΙΟΥ.
ΣΤΙΣ ΦΛΕΒΕΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΣΤΑΜΑΤΑ, ΤΙ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΣΩ.
ΜΕ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙΣ ΝΑ ΣΧΟΙΝΟΒΑΤΩ ΣΕ ΡΑΔΙΟΚΥΜΑΤΑ
ΔΟΥΛΕΥΩ Σ' ΕΝΑ ΘΕΑΤΡΟ ΞΥΠΙΑΣΜΕΝΗΣ ΤΡΟΧΙΑΣ.

ΟΛΑ ΕΣΒΗΣΑΝ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ. ΔΙΑΓΡΑΦΗ Ή ΑΜΝΗΣΙΑ;;;
ΔΕΝ ΚΑΤΕΛΗΞΑ. ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ ΕΚΛΕΙΣΕ Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ.
ΠΕΡΑΣΑ! ΑΠ' ΤΟ ΚΑΛΛΩΠΙΣΜΑ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ...
ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ... ΥΠΟΣΤΗΡΙΑ
ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΚΡΑΥΓΗ,
ΠΟΥ ΎΡΙΑ...
ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ,
ΜΑΡΙΑ ΠΑΥΛΟΥ.

Η Ψυχή είναι σ' όλους τους ζωντανούς οργανισμούς.
Μόνο στον άνθρωπο δρα όμως. Μη σκέφτεσαι τί-
ποτα πέρα απ' τον στόχο σου. Πρέπει να γιατρευ-
τείς... Δεν υπάρχουν δύσκολα και εύκολα μαθήματα, ούτε
στα Μαθηματικά, ούτε στη Ζωή! Έχει διαβάζω και δε διαβά-
ζω! Έχει ζω ή πεθαίνω... Το Μυστικό είναι να μην αγχωθείς.
Κανένας δεν μπορεί μόνος του να φτάσει στην υπέρταση.
Έχεις μια γυναίκα εδώ, που θα σε κάνει ν' αντιληφθείς, μαζί
με τον ίδιο σου τον εαυτό, Κώστα μου, τα πιο Πνευματικά
Μυστήρια της Ζωής και την πληρότητα. Απλά κατανοείς
ότι είσαι ο Κώστας και η Μαρία μόνο... Προσπαθείς να κά-
νεις ευτυχισμένο το εμείς, με σεβασμό στη Μαρία και σε
σένα. Γενικά η ευτυχία πηγάζει όταν πραγματικά η καρδιά
σου μπορεί να γεμίσει ολοκληρωτικά με αγάπη. Πρέπει να
βλέπουμε ευχαριστημένο τον Θεό, δηλαδή τους ανθρώ-
πους μας. Έχει ο Θεός για τους παραδίπλα. Για τους διπλα-
νούς σου όμως, εσύ είσαι ο Θεός. Όσοι έχουν βιώσει την
πλήρη υποχώρηση του καρκίνου και παρέμειναν υγιείς, εί-
ναι τα ζωντανά παραδείγματα για εμάς. Θα είναι δύσκολο
κομμάτι της Ιστορίας μας, αλλά θα μας δυναμώσει και θα
μας αποδείξει πως και στα τραγικά παραμείναμε Άνθρωποι,
Αξιοπρεπείς Άνθρωποι, αγάπη μου... Πόσο σ' αγαπώ!

Ξέρω πως θα πρέπει ν' ακολουθήσεις μια φαρμακευτική
αγωγή, αλλά τα φάρμακα έχουν και σοβαρές παρενέργειες,

δυστυχώς. Δεν ξέρω αλήθεια, τι θα έκανα στη θέση σου... Αχ αγάπη μου, θα είμαι δίπλα σου! Δε θέλω να τα πιείς! Αλλά αν πρέπει να πιείς, θα πιείς... Μία πάθηση δεν είναι τίποτα άλλο από την προσπάθεια του οργανισμού να δημιουργήσει διέξοδο για τις εγκλωβισμένες τοξίνες. Θα είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο... Αλλά αν μείνουμε ενωμένοι, θα νικήσουμε Αγάπη μου! Μπορεί να αλλοιωθεί ο οργανισμός, να βάλεις ή να χάσεις κιλά, αλλά θα σωθούμε και θα δουλέψουμε σκληρά να επαναφέρουμε και το σώμα και τον οργανισμό στα φυσιολογικά του επίπεδα, στον φυσιολογικό του ρυθμό. Αχ Αγάπη μου, ο Άνθρωπος κρύβει μια τεράστια Δύναμη Μέσα του! Θα την επικαλούμαστε κάθε μέρα. Προσευχή και νηστεία! Ένας μοναστηριακός δρόμος που θα τον περπατήσουμε Μαζί.

- Θα σου πω απλά, ότι σου Αξίζει να σε Αγαπώ... Ας του πει κάποιος ότι αξίζει να τον αγαπούν! Ο Άνθρωπος Αξίζει! Αξίζεις Κώστα μου. Σ' αγαπώ!
- Σε ευχαριστώ Αγάπη μου! Σ' αγαπώ, σ' αγαπώ...

Μμμ... Το να χορεύω χωρίς βροχή, είναι το απωθημένο μου. Κι εσένα κι εμένα! Θα αρχίσουμε και χορό! Αμέ... Τώρα που μπορούμε! Αύριο θα είναι διαφορετικές οι συνθήκες ίσως... Ο Χριστός είπε: «Να σκέφτεσαι το σήμερα κι αυτός θα μεριμνήσει για τα ύστερα».

- Χορεύετε Κυρία μου;
- Αμέ... Χορεύω!
(ουπς! Στραμπούλιξα! ...)

«Αυτογνωσία είναι να με λένε “κουτσή Μαρία” και να το δέχομαι γελώντας, και από μέσα μου να λέω: Φωτισμένοι Άνθρωποι αυτοί!!! Με γνωρίζουν και έχουν και άποψη! Μπράβο!!!»

- Αχ για αυτόν τον Έρωτα Αγάπη μου, πόσα θα κάνουμε ακόμα;;
- Να παίξουμε κρεμάλα τώρα;
- Ναι... 5 γράμματα.
- Χάχα.. Αγάπη.
- Όχι. Ψώνιο!
- Ουάου!!!

«Φιλοδοξία ΔΕΝ είναι να συγκεντρώνεσαι στην προσευχή για ν' ακουστεί Αληθινή, μέχρι να 'ρθεί το φέμα να την αλλοιώσει... Φιλοδοξία είναι να ξεκινάς με την Ειρήνη και να τελειώνεις με τον Σεβασμό».

«Μαθηματική Απόδειξη της Κακίας: 666+6= 752 Ναι αλλά επίσης 666+6= 672! Αυτό ονομάζεται Κακία!»

Με είπες κακιά, αλλά δεν έγινα. Με είπες κακό, αλλά δεν έγινα επίσης.

– Αα μια στιγμή Κώστα μου! Κοίταξε πως εύκολα μπορώ να γίνω κι εγώ κακιά, αν θέλεις... Γιατί εγώ δε θέλω, αλλά αφού με προκαλείς, θα γίνω! Δες με...

«Τούρκοι Ελάτε! Είμαστε Έτοιμοι για Πόλεμο!

Δαιμονισμένοι από Καιρό ονειρευόμαστε την Ελευθερία της Πατρίδας μας! Ελάτε σήμερα! Εγώ μπορώ! Δεν έχω τίποτα να χάσω, εσείς δεν ξέρω αν σκέφτεστε την επιφάνεια σας. Ραντεβού σήμερα η ώρα 18:00! Θα περιμένω την απάντησή σας! Μην κλείσετε τα στόματα σας και μη σιωπήσετε καθόλου! Το ίδιο θα κάνω κι Εγώ! Γιατί Μπορώ!». Πως ήμουν;

– Χαχαχα... Έχεις Πλάκα όμως! Γέλιο ο Λαός...

– Πιο διασκεδαστικό θα ήταν αν έλεγα, το ίδιο θα κάνουμε κι ΕΜΕΙΣ! Γιατί Μπορούμε Αγάπη μου!

– Ναι. Φιλάκι;;;

– Μάκια...

– Μάκια...

– Αγάπη μου μη... Αγάπη μου σύνελθε... Αχ Αγάπη μου, όχι τώρα! Μην πέφτεις... Έναν γιατρό! Παρακαλώ... Βοηθήστε με!

«Κύριε, σε 3 μέρες Ανάσταση προσμένω, κατάλληλο ρολόι φόρεσε και πες μου, ξένος για μένα Είσαι; Μάτωσε το μυαλό, έξυπνο άνθρωπο αμφιβάλλω αν μπορώ να εμπιστευτώ. Τα γεγονότα σκέφτομαι και τρομάζω. Αόρατο Άνθρωπο στη ζωή μου δε γνώρισα ποτέ, μέτρησα την εργασία μου και κρύφτηκα. Αποκαλύψου! Επιστημονική αλήθεια δε χωράει μέσα στο Θάύμα. Σε παρακολουθώ κι όλο σε Εμάς Μοιάζεις, σε Εμάς.. Αποκαλύψου! Αστυνομικός εκμάθησης του χτίστη, μου λες. Και αυτόματα μεταμορφώνομαι σε Αόρατο Άνθρωπο. Και σε Βλέπω...»

«Καθαρό Πνεύμα έχει μόνο ο Θεός...»

Δε γράφεται το ποίημα Αγάπη μου έτσι, δεν πληκτρο-
λογείς δύο λέξεις σ' Αγαπάω έτσι. Παίρνεις χαρ-
τί και μολύβι, το μολύβι να βλέπει τη γη πάντοτε.
Να αφήνεις την ψυχή και τ' όνειρο να κάνουν ανταρσία.
Σαν ψυχογράφημα πληγωμένης ή ευτυχισμένης ψυχής, να
τρέχεις ξοπίσω της, να καταγράφεις τις Άγιες Λέξεις της.
Να εκφράζεις προσωπικότητα, να αποκτάς ζήλο υπέρ της
ζωής, όλα τα θέλω σου, όλα τα πρέπει σου, να τα ζωποιοείς.
Οργάνωσε, ταξινόμησε, ανάλυσε. Τώρα ξεκίνα να βιώνεις
το ποίημα. Ζήσε! Ζήσε το! Επανέλαβε!

*Τι τριάντα, τι σαράντα, παιδί μικρό, όμορφο, αθώο, γευναίο.
Κι εγώ να κλαίω, να γελάω, να πονώ, να περιμένω.
Μια αναλαμπή σου, ένα σημάδι αλλαγής σου, ένα φως απ'
την ψυχή σου.*

*Παίδι λεβέντης το μωρό μας, στο δρόμο μας θα μπει, γέλιο
και χαρά να μας προσφέρει. Πόνος και θλίψη στην καρδιά
σε καθετί θυμητικό σου. Καθαρή καρδιά και αγάπη, το πιο
μεγάλο μου όνειρο και μια αναλαμπή σου το πιο κρυφό μου
όνειρο.*

*Αλλόκοτα σενάρια στο δρόμο μας γραμμένα, επανωτές
δοκιμασίες, και πόρτες ερμητικά κλειστές. Αμείλικτη τριγυρ-
νώ στα στεγαυά δρομάκια, μια ευχή μου θεέ μου ν' ακουστεί
σαν γίνει καλά, να μην κυλήσει στην αρρώστια του, ποτέ ξανά.*

*Τι κι αν μιλάω, κι αν μεγαλώνω... Τι κι αν μιλάω...
Κουράστηκα να λέω πόσο σ' αγαπώ... Μαζί σαν βρεθούμε
μην πεις πως έφταιξα εγώ, της μοίρας ήτανε γραφτό μονάχα
εγώ, να σ' αγαπώ.*

Παιδί Λεβέντης, το μωρό μας, σαν κι εσένα, ψυχή μου, μεγαλώνει. Φούσκωσε η κοιλίτσα... Θα έρθουμε σε λίγο στο νοσοκομείο να μας δεις. Όταν καλύτερες και έρθεις σπίτι μας, μόνο τότε θα συνεχίσω και το Πανεπιστήμιο. Μαζί. Θα πηγαίνεις να δίνεις τα μαθήματα και να επιστρέφουμε πίσω σπίτι μας αγάπη μου. Θα σε βοηθήσω στη συγκέντρωση σου. Στη συγκέντρωση του μυαλού. Ξέρω πόσο αγαπάς τα computers... Στον διαγωνισμό ρομποτικής πρώτος ήρθες με την ομάδα σου Αγάπη μου! Στα GCE Μαθηματικά με Α πήρες το δίπλωμα σου... Όπως κι εγώ! Αχ έκανα και μπαλέτο 12 επίπεδα, με Εξαιρετικά τελείωσα. Μεγαλώσαμε... Αλλά δεν αλλάξαμε. Δεν αλλάζει εύκολα μια προσωπικότητα, εκτός αν βρεθεί κάποιος να την επηρεάσει, να την προβληματίσει... Και τότε από μόνο του το άτομο θα αλλάξει, αν πρέπει... Θέλει κουράγιο να είσαι ο εαυτός σου, ο εαυτός που θέλεις να είσαι όταν επικοινωνείς με ανθρώπους. Ήρεμος, γαλήνιος, πάντα... Είναι διαφορετικός ο εαυτός μας που αναπτύσσουμε καθώς βρισκόμαστε σε μια κοινωνία με πολλά όντα, και διαφορετικός όταν μονάζεις στο δωμάτιο σου κι είσαι μόνο εσύ και ο εαυτός σου. Μπορείς να μη μιλάς καθόλου με λόγια, αλλά με σκέψεις... Ενώ όταν είσαι με ανθρώπους, όχι. Όταν οι άνθρωποι καταντούν απαίσιοι, κι εσύ δεν μπορείς να μιλήσεις, προσεύχεσαι να μπορούσαν να ακούσουν τη σκέψη σου μόνο. Δεν κρύβω πως το θηρίο μέσα μου ξυ-

πνούσε έντονα. «Πόσο θα 'θελα να τους τριχομαλλίσω, αχ Θεέ μου! Πόσο!».

Με Θετική Ενέργεια πετυχαίνουμε πάντα την Επιτυχία! Είναι σπατάλη χρόνου και κακό του εαυτού σου, να σκέφτεσαι κακά ή πονηρά ή να ζηλεύεις, να φθονείς, ή ακόμα να κακολογείς. Υπάρχουν τόσα πράγματα να κάνεις στη ζωή. Ξεκινώντας την πορεία σου γεμίζοντας την καρδιά σου με αγάπη, για να έχεις οδηγό στην πορεία σου τον Θεό. Είναι αξιοζήλευτο να ζηλεύουμε την Αληθινή Ζωή. Τον Αληθινό μας εαυτό! Να ανταγωνιζόμαστε τον Εαυτό μας, όπου και να βρίσκεται, σύμφωνα με το που αξίζει ή θα ήθελα να δω να βρίσκεται. Ποτέ να μη λέμε «Έχω Πολλά» γιατί εσύ είσαι που κάνεις τα Πολλά, με την Αξία σου, μέσω του Θεού. Είχα πει κάποτε: «Γιατί Θεέ μου να έχω τόσα πολλά, ενώ άλλοι όχι;;;» εννοώντας φυσικά το ψυχικό μου σθένος. Η απάντηση δεν άργησε να 'ρθεί. Σίγουρα αυτοί που δεν είχαν το ψυχικό μου σθένος δεν το χρειάζονταν, ενώ εγώ όταν το έχασα, έπεσα.

«Έμπνευσης μου είναι όλα γύρω μου. Από το ραδιόφωνο που με ταξιδεύει, μέχρι οι 4 τοίχοι του δωματίου μου... Ο άλλος μου εαυτός επίσης με εμπνέει Άμεσα και Αληθινά. Αγαπώ!»

«Επιτυχία δε γνώρισα ποτέ μου, αλλά ποτέ δεν παραδέχτηκα αυτό ως Αλήθεια Μέσα μου.»

Εγώ θα σε γιατρέψω φως μου! Μπήκα στην κόλαση, δούλεψα σκληρά όπως τους Αγγέλους... Ακόμα κι αν ο διάβολος σε σκότωνε, εγώ με τη δύναμη που κρύβω Μέσα μου, θα σε Ανέσταينا. Γιατί πιστεύω στη Δικαιοσύνη του Θεού, αλλά και σε Σένα. Εσύ με γιατρεύεις καθημερινά με την αγάπη σου. Όλα καλά θα πάνε!

Ξέρεις κάτι αγαπημένο μου ημερολόγιο... Έκλεισα το facebook μου γιατί ένιωσα τον εαυτό μου να ζηλεύει, να ζηλεύει τη Ζωή. (+1002 άλλους λόγους) Όμως τώρα που πέρασε καιρός χωρίς αυτό, νιώθω μια ελευθερία, περισσότερη ζωή δική μου και λιγότερο άγχος, πτυχία και σύγκριση. Τόση ελευθερία που αποφάσισα να αφήσω τα όνειρα μου, για τα οποία ξεκίνησα. Όλα επιλογή μου! Δεν είναι υπέροχο αστείο;;; Για να έχεις αυτοπεποίθηση πάντα να έχεις βάσεις (φίλους)! Αλλά δε φταίμε πάντα εμείς που δεν τους έχουμε στη Ζωή μας! Η φιλία σε κάνει πολλές φορές να φαίνεσαι ανώριμος, αγαθός, ακόμη και χαζός, προκειμένου να καταφέρεις να αντιληφθείς τους φίλους σου πρώτα με την καρδιά σου, κι έπειτα με το μυαλό σου. Έξυπνο είναι να βρίσκεις τη σπίθα του καλού μέσα σου, και να την αφήνεις να μεγαλώνει, μέχρι που να σε κάνει να διαισθανθείς τον σωστό δρόμο. Ακόμη και χωρίς φίλους, χωρίς συμπαράσταση και θετική ενέργεια, όλα καλά θα πάνε! Ευτυχώς υπάρχει και το ραδιόφωνο, ακούγοντας ομιλίες ξεφεύγω από τη μοναξιά

και τα προβλήματα της ημέρας μου. Θα το κάνω αυτό το Θαύμα, με τη βοήθεια του Αγίου Παΐσιου... Θα με βοηθήσει!

«Λοιπόν, αν θα έκανα friends τους παλιούς μου φίλους στο facebook, αφού δε θα τους ξαναδώ ζωντανά, θα γινόταν υπό όρους:

1. Δε θα μου στείλει κανένας μήνυμα.
2. Θα δικαιούστε να βάλετε όσα like θέλετε με την καρδιά σας. (Για να μπορώ κι εγώ να γίνω ερωτεύσιμο profile)
3. Θα με κάνετε όσοι θέλετε add.
4. Θα διαβάσετε όλα όσα έγραψα στο profile μου, πριν αποφασίσετε ότι θέλετε να με κάνετε add.
5. Είστε ελεύθεροι να διαβάζετε και τα δικά σας κείμενα, πριν τα δημοσιεύετε...
6. Όταν μπαίνω στην αρχική σελίδα για να ξεκουραστώ και να δω άνθρωπο, να μη θέλω να ουρλιάξω από τη βρώμα της κακίας σας.

Συμπέρασμα: Μόνο για τα likes κάμνετε!!! Βάλτε τουλάχιστον και κανένα!»

«Δεν κλαίω σε πρόσωπα ξένα. Κανόνας!»

– (Κώστας) Τι κάνεις Αγάπη μου;

– (Μαρία) Διαβάζω Αγία Γραφή. Άκου:

«Να ευφραίνεσαι νέε, στη νιότη σου, και η καρδιά σου ας χαροποιεί στις ημέρες της νιότης σου και να περπατάς σύμφωνα με τις επιθυμίες της καρδιάς σου, και σύμφωνα με την όραση των ματιών σου, εντούτοις, να ξέρεις, ότι για όλα αυτά ο Θεός θα σε φέρει σε κρίση. Και αφαίρεσε τον θυμό από την καρδιά σου, και απομάκρυνε την πονηρία από τη σάρκα σου, επειδή, η νιότη και η παιδική ηλικία είναι ματαιότητα». (Εκκλησιαστής Αγία Γραφή)

– (Κώστας) Οοο... Τι αισιόδοξο! Ευχαριστώ...

– (Μαρία) Βαδίζουμε σε ένα δρόμο, που δεν είναι επιλογή μας, όπως τους Αγίους μας. Αυτοί θα είναι το πρότυπο μας τώρα. Δεν αστειεύτηκα Αγάπη μου. Δε θα βγει αλλιώς... Ξέρω τι σου λέω! Θα αφήσουμε για λίγο τα όνειρα μας και τα πρότυπα επιτυχίας και φιλοδοξίας μας. Θα ταπεινωθούμε, αλλά είναι αξιοπρέπεια να ταπεινώνεσαι όταν πρέπει.

– (Κώστας) Σοφός νιώθεις μόνο τη στιγμή που πράττεις σοφά. Μετά απλά γράφεις τι έπραξε το φως σου. Όρα είναι να αρχίσουν και τα θαύματα. Μια Σοφία που δε θα την καταλάβω, τι θα την κάνω; Τα Χρόνια σου φεύγουν μαζί με τα δικά μου, αλλά εσύ είσαι ηλίθιο και εγώ είμαι σοφός. Πλάι, πλάι... Ο παράδεισος δε θέλει πολλά. Πλάι, πλάι... Δε θέλω να σε αφήσω Μόνη σου.

«Σοφός νιώθεις μόνο τη στιγμή που πράττεις σοφά. Μετά απλά γράφεις τι έπραξε το φως σου». Εδώ θα εμβαθύνω στο γνωμικό και θα τονίσω ότι δε γίνονται δυστυχώς δύο πράξεις τέλεια συγχρονισμένες από τον άνθρωπο. Άρα την ώρα της Πνευματικότητας θα κάνεις είτε την πράξη της

σκέψης της σοφής πράξης, είτε την αναγνώριση της πράξης της σκέψης της σοφής ήδη πράξης που απλά δεν αναγνωρίστηκε. Επίσης, είτε όταν πράξεις την ήδη αναγνωρισμένη σοφή σκέψη. Κάπως έτσι είναι και η αυτογνωσία του Ανθρώπου, που όπως λέει ο Γιάννης Ρίτσος, θα το επαναλάβω, «Τα πάντα είναι ανύπαρκτα πριν τα σκεφτείς και πριν τα πράξεις, όχι μονάχα να τα σκεφτείς ή μονάχα να τα πράξεις, αλλά να τα σκεφτείς και να τα πράξεις μαζί». Μπορεί να έχουμε συνείδηση της αυτογνωσίας μας χωρίς να έχουμε άνθρωπο να το αποδείξουμε σε μια επικοινωνία μας, είτε φίλους, είτε δουλειά. Άρα η απομόνωση, διαλύει την παρατήρηση της αυτογνωσίας μας. Τώρα, προχωρώντας στην ουσία του Θεού, χάνεται η προσωπικότητα και μένει η ουσία. Αλλά ο Άνθρωπος δεν είναι Θεός, έχει όμως μέρος της ουσίας του Θεού. Ο Άνθρωπος έχει ψυχή, άρα και προσωπικότητα. Η αναγνώριση μιας ψυχής γίνεται με την αναγνώριση της προσωπικότητας του ατόμου. Αυτό από μόνο του δείχνει τη σπουδαιότητα της Προσωπικότητας μας, αλλά και της Μοναδικότητας του Ατόμου. Βέβαια το άτομο είναι κοινωνικό ον, έτσι λειτουργεί ή πρέπει να λειτουργεί ομαδικά όταν βρίσκεται σε ομάδα, χωρίς να χάνεται βέβαια η Μοναδικότητα του.

«Η Αλήθεια είναι πως κάποτε ήμουν αθώα. Τώρα βράζω στην κόλαση, εξαιτίας της αθωότητας του κόσμου.»

«Δε βρίσκεις εύκολα γνωμικά για την κόλαση. Είναι πιο εύκολο να περιγράψεις Αξίες. Άσε που γράφοντας το γνωμικό, βιώνεις το μέσα από το Είναι σου.»

«Μοναξιά είναι να φεύγει ό,τι ονόμασες αγάπη απ' τη ζωή σου, για χρόνια πολλά, χωρίς ούτε μια κρυφή επαφή.»

– (Μαρία) Χαίρομαι που είσαι εδώ σπίτι μας μωρό μου. Πως αισθάνεσαι;

– (Κώστας) Όμορφα! Μη μου συμπεριφέρεσαι σαν μωρό. Είμαι Τέλεια! Θα ξεκινήσουμε και το Πανεπιστήμιο μας ξανά.

– (Μαρία) Αλήθεια;

– (Κώστας) Ναι... Θέλω να είσαι Ερωτευμένη μαζί μου, όπως πριν...

– (Μαρία) Αγάπη μου, ο δρόμος είναι πολύ δύσκολος ακόμα για την υγεία σου. Αλλά αν γίνει αυτό, θα αλλάξω τελείως το σενάριο της ζωής μας. Οι άνθρωποι και οι φίλοι είναι απαραίτητοι για την υγεία και τη θεραπεία σου. Τρελή και παλαβή Έρωτα μου! Η απομόνωση μας, όμως, δε θα βοηθήσει κανένα...

– (Κώστας) Μην πιέζεσαι, σιγά ... σιγά... Ό,τι θέλει ο Θεός!

– (Φίλοι) ΕΚΠΛΗΞΗ !!! ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΩΣΤΑ ΜΟΥ!

– (Κώστας) Δε σας πιστεύω! Τραγικοί! Άσε που θα 'μενα από καρδιά... Τι κάνετε; Πως είστε; Ευχαριστώ Αγάπη μου!

– (Ειρήνη) Τι κάνεις Μαρία μου; Πώς είσαι;

– (Μαρία) Καλά Αγάπη μου. Ο καρκίνος μας δυσκολεύει... Αλλά επί ευκαιρίας, θέλω να γραφτώ στην παράταξη σας. Βασικά θέλω να με γράψεις! Δεν ξέρω τη διαδικασία. Ξέρω και ξέρεις το φορτίο των μαθημάτων μας, αλλά θέλω πραγματικά να βοηθήσω, στα πλαίσια που μπορώ. Κυρίως όμως, θέλω όλοι μας να βοηθήσουμε τον Κώστα να γραφτεί κι αυτός, και να κάνουμε τα όνειρα μας πραγματικότητα.

– (Ειρήνη) Φυσικά Αγάπη μου. Θα σου φέρω να συμπληρώσεις το χαρτί.

– (Μαρία) Η διάθεση μας παίζει τραγικό ρόλο στη θεραπεία μας... Απλά η αυτογνωσία από τη μία είναι πηγή αυτοπε-

ποίθησης και ενεργητικότητας, από την άλλη αυτογνωσία είναι ο Θάνατος. Βλακεία μου...! Άσε το χαρτί. Δε θα βοηθήσει.

– (Ειρήνη) Ό,τι νομίζεις Μαρία μου! Εδώ θα είμαστε...

– (Μαρία) Ναι Άγγελε μου... Σε ευχαριστώ!

«Μόνο σε μια αρρωστημένη κοινωνία είναι λογικό επακόλουθο να ντύνεσαι και να κρύβεσαι από τα αρρωστημένα μυαλά.»

«Σεβασμός είναι να μη λες τον δαίμονα - δαίμονα, αλλά άνθρωπο. Να μη λες τον φονιά- φονιά, αλλά Θεό. Να μη λες τον Θεάνθρωπο- Θεάνθρωπο, αλλά αναμάρτητο. Και μετά; Ο αναμάρτητος πρώτος του λίθου βαλέτω. Και μετά; Δε μιλάς ποτέ ξανά.»

«Είναι ωραίο συναίσθημα να τους έχεις όλους θαμμένους. Ακόμα και τον ίδιο τον Θεό σου, γιατί αν αναστηθεί μπορεί να αναστήσει κι όλους τους άλλους.»

Οσες γνώσεις κι αν έχω, αν κοιμηθεί το κοινό... Σάστα και εγύρασειν...! Υπάρχουν ευτυχώς σεμινάρια βελτίωσης της επικοινωνίας και του προφορικού λόγου. Όμιλοι Ψυχολογίας και αυτοεπίγνωσης, όμιλοι ορθόδοξης χριστιανικής πίστης, αγιογραφία, μαθήματα tennis, futsal, basket, judo, και τα λοιπά... Οι νέοι αντέχουν πολλά και δεν τους αρέσει να καταπιέζονται! Οι νέοι έχουν ένα καλό! «Διεκδικούν τα θέλω τους!». Εγώ επιλέγω Κώστα! Μαζί θα συνεχίσουμε για το πτυχίο. Ότι λάμπει, δεν είναι χρυσός! Ο Κώστας μου όμως, είναι χρυσάφι.

Αχ πόσο φοβάμαι αυτόν τον δαίμονα! Υπάρχει μέσα σε όλους μας, ακόμα και στον πιο καλό άνθρωπο... Εμένα! Αυτός ο καρκίνος βιάζει την προσωπικότητα μου, με αλλάζει, με εξαντλεί, περνά ο χρόνος με κούραση και ξενύχτη. Πρέπει να συμμορφωθώ! Πρέπει να πιάσω το πτυχίο, οι γονείς μου πληρώνουν. Η προσφορά γίνεται μόνο όταν είμαστε καλά εμείς ως άνθρωποι. Ανόητος λέγεται κάποιος που ζει τη ζωή του σύμφωνα με τα πιστεύω και τις φιλοδοξίες των άλλων. Τα γιατί και τα αν, δεν οδηγούν πουθενά! Τα πάντα λύνονται με την Προσευχή. Εμπιστεύσου το Πνευματικό σου συμφέρον. Μπορώ και μόνη μου να ηρεμώ και να γαληνεύω, μπορώ και μόνη μου να κάνω τις δουλειές του σπιτιού και τις διάφορες αγκαρίες. Η ανταλλαγή αγάπης είναι αυτό που μας κάνει πραγματικά ευτυχισμένους. Ξέρω τι θα κάνω! Θα επισκεφτούμε το Μοναστήρι της Αγίας Ειρήνης και θα μιλήσουμε με τις Μοναχές.

– (Μαρία) Δε με νοιάζει τι κάνουν οι άλλοι, πως σκέφτονται, εγώ είμαι η Μαρία και θέλω να προσφέρω στην Παιδεία πολλά σαν εκπαιδευτικός, γι' αυτό πρέπει να ανοιχτώ πνευματικά και να καταλάβω πως διαβάζοντας τώρα, μεριμνώ για το μέλλον. Θέλω να βοηθήσω τους ανθρώπους να λογικευτούν.

– (Μοναχή) «Θα λογικευτώ Εγώ, δε θα βοηθήσω άλλους να λογικευτούν». Ο καθένας διαγράφει την πορεία του, και ο Θεός μεριμνά για τον καθένα.

– (Μαρία) Εμένα δε με βοήθησε άνθρωπος, αλλά η Παναγία!

– (Μοναχή) Και στο διάβασμα! Όταν λες εγώ θα προσπαθήσω όσο μπορώ κι από εκεί και πέρα ότι θέλει η Παναγία μας θα γίνει... τότε αποκτάς θετική σκέψη και θετική ενέργεια, να διαβάζεις και να παίρνεις γνώσεις. Ηρέμησε...

– (Μαρία) Ναι... Λυπάμαι! Από εδώ ο Κώστας, είναι το αγόρι μου. Έχει καρκίνο.

– (Κώστας) Γεια σας! Συγνώμη για την ένταση της Μαρίας. Είναι πολλά τα προβλήματα μας...

– (Μοναχή) Όταν είσαι πολύ Θετικός στη ζωή σου, είναι πολύ κοντά σου και ο αρνητισμός. Όπως όταν είσαι κοντά στον Θεό, περισσότερο σε μπερδεύει ο διάβολος. Να βάζεις όρια και να μην παρασύρεσαι από τα όρια των άλλων. Αυτό σημαίνει ωριμότητα.

– (Κώστας) Ταυτόχρονα όμως πρέπει να πονηρεύομαι τον κίνδυνο και το κακό, για το καλό μας.

– (Μοναχή) Έχε πίστη Κώστα μου! Ο καρκίνος θεραπεύεται... Μέσα από τον δικό σας σωστό χαρακτήρα, μπορείτε να ζήσετε ευτυχισμένοι για πάντα.

- (Κώστας) Κι αν έρθει ο θάνατος;
- (Μαρία) Τώρα θυμήθηκα το όνειρο μου. Είδα τον Αρχάγγελο Μιχαήλ να δουλεύει σ' ένα γραφείο. Ήταν πολύ ταπεινός. Μου είπε: «Δεν πέθανε ο Άγιος Παΐσιος, σου είπαν ψέματα». Κι εγώ έμεινα και τον κοίταζα, και αναρωτιόμουν τι θέλει να πει. Μετά τον είδα να λάμπει, κι έτσι τον αναγνώρισα. Ήταν Άγγελος. Ο Αρχάγγελος!
- (Μοναχή) Θα σας βοηθήσει ο Άγιος Παΐσιος και ο Αρχάγγελος. Να προσεύχεστε και να έρχεστε κι εδώ. Θα σας δώσω αυτά, να τα διαβάσετε!
- (Μαρία) Ευχαριστούμε! Την ευχή σας.
- (Μοναχή) Του Κυρίου, παιδιά μου.

«Ρωτώντας Μοναχούς Ανθρώπους ποια η άποψη τους για τις αρρώστιες, πήρα διάφορες απαντήσεις. Μου είπαν να επιλέξω πρώτα να ακούσω τον Ιησού στο μαρτύριο Του κι έπειτα να δεχτώ τα Μυστήρια του Πνεύματος Του στη Ζωή μου.»

*«Για να πεις κάτι σοφό, πριν μιλήσεις ταπεινώσου.
Ψυχή και ειλικρίνεια, επίσης.»*

- Αχ Ψυχή μου... Είμαι αρκετά ζαλισμένος, άρρωστος, δεν αναπνέω καλά. Νιώθω ανίκανος, άχρηστος. Το μόνο που έχω και νιώθω πραγματικά περήφανος είναι η αγάπη που νιώθω, η απεριόριστη τρυφερότητα και αγάπη που με αγκαλιάζει. Μείνε δίπλα μου! Το μόνο που είμαι ικανός να κάνω είναι μια άσπρη κόλλα κι ό,τι μπορώ να εκφράσω.
- Πες μου τι να κάνω. Έχω χάσει το ένστικτο μου. Έχω ονειρευτεί μαζί σου τον παράδεισο και πώς να μας τον στερήσω...! Γράψε μου...
- Είναι πολύ φτωχές οι λέξεις για να εκφράσουν τον δικό σου χαρακτήρα, το δικό σου εγώ, τη δική σου αγάπη, το δικό σου όνειρο, και πως μπορώ εγώ να σου το στερήσω;;;
- Πέρασα μια ζωή γεμάτη κοροϊδία κι όμως δεν πέρασε μέρα που να μην ένιωσα ότι έδωσα το μέγιστο του εαυτού μου και ότι χρησιμοποίησα την πλύστη υπομονή μου, για να ξεπεράσω τα καθημερινά εμπόδια και δυσκολίες. Ένωθα την κάθε μέρα, ηρωική, γεμάτη και πλήρης. Ένα θαύμα! Η ζωή θέλει πάντα λίγη μαγεία...
- Εμείς όμως τη ζούμε στην υπερβολή της, Αγάπη μου. Τρομερή Απογοήτευση να βλέπεις τον δυναμικό, αξιοπρεπή χαρακτήρα σου να λυγίζει, να φθείρεται. Τρομερή Απογοήτευση να βλέπεις τον εαυτό σου να πεθαίνει...
- Λυπάμαι, πόσο λυπάμαι...
- Τρομερή Απογοήτευση να βλέπεις τους φίλους και συγγενείς σου, τους γνωστούς σου, να αδιαφορούν. Να κοιτάνε μπροστά, χωρίς να βλέπουν δίπλα τους ένα παιδί που έμεινε λίγο πίσω κι όλο πιο πίσω...
- Λυπάμαι...

«Σπουδαία Προσωπικότητα για μένα, μέσα στο δωμάτιο στο οποίο ζω και στο οποίο θα πεθάνω, έχω εγώ.»

Η πρόταση γάμου έγινε ήδη, και ο γάμος δε θα αργήσει να γίνει... Άσε που η κοιλιά μεγαλώνει... Αα, ο Κύριος και η Κυρία Χρίστου! Τι Χαρά, τι ευλογία! Πόσο το θέλω! Ανυπομονώ... Εμείς οι δύο μόνοι μας, ένας πάτερ να ευλογήσει το Μυστήριο, και ο Θεός... Αχ έχω φανταστεί το νυφικό μου στο μυαλό μου... Τι όμορφο! Το θέλω έτσι ακριβώς! Τι καλά! Αύριο θα πάω για ψώνια... Όταν κάνεις πράγματα που αγαπάς, ζεις στον παράδεισο. Όταν είσαι με αυτούς που αγαπάς, κι όταν παρευρίσκεσαι σε καταστάσεις αγάπης, τότε ναι, είσαι στον παράδεισο. Λάμπρυνε μου την ψυχή, και σώσε με, και κάνε την άξια να ενωθεί μαζί σου, φως μου...

Σήμερα, θα πάω να επισκεφτώ ξανά τα Μοναστήρια, θα πάω στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου του Αλαμάνου. Πήρα το αυτοκίνητο μου γαλήνια και ευτυχισμένη, με ένα θετικό αίσθημα αισιοδοξίας να το πω, να το πω ευλογίας, αγιάσματος, σαν κάποιος να με καθοδηγούσε να πάω. Ήθελα πολύ να πάω! Έφτασα, πάρκαρα και περπατούσα προς τη Μονή. Μπροστά μου περπατούσε ένας γέροντας αργά, αργά, με το μπαστούνάκι του. Τον προσπέρασα και συνέχισα. Με προβλημάτισε η παρουσία του, ενώ η αίσθησή μου, όποτε δω γέροντα ότι βλέπω Άγιο Άνθρωπο, μου γέμιζε την καρδιά μου. Τον κοίταξα λίγο και προχώρησα... Μίλησα με τις Μοναχές, τις παρακάλεσα να προσευχηθούν για τον Κώ-

στα μου, και ακολούθως πήγα στην εκκλησία να προσευχηθώ κι εγώ. Άναψα το κερί μου... Με άγιασμα και χάριν έσβησε πάλι, όπως πάντα. Η Παναγία είναι και μου φωνάζει: «Λυπάμαι». Το ξέρω Παναγία μου... Κι εγώ! Άρχισα την προσευχή μου, την τελείωσα και σηκώστηκα να φύγω. Ο γέροντας προσευχόταν στο σκαμνάκι του, με είδε μου χαμογέλασε, του χαμογέλασα, κι έφυγα. Στη διαδρομή για την έξοδο, είδα ακόμη έναν γέροντα να κάθεται έξω απ' το δωματιάκι του. Τέλος, έφτασα στο αυτοκίνητο μου... Γαλήνια και ήρεμη.

Ξημερώνει η άλλη μέρα, ήθελα απ' το πρωί να καταγράψω τις χθεσινές μου στιγμές, και μετά, να πάω για ψώνια. Ο Άγιος Παΐσιος, ο Άγιος Παΐσιος, ο Άγιος Παΐσιος...!!! Ααα...! Είδα τον Άγιο Παΐσιο!!! Ένα panadol, please... Τώρα το κατάλαβα! Ααα... Θα λιποθυμήσω... Αγάπη μου σου τηλεφωνώ, απάντα! Είδα τον Άγιο Παΐσιο ζωντανό! Εντάξει, είμαι δυνατή. Είναι καλό σημάδι αυτό! Θα μας βοηθήσει! Να είναι ευλογημένο... Πήγαινε για εξετάσεις Αγάπη μου, όλα καλά θα πάνε...

Το να τα απαρνηθείς όλα, είτε με τη θέληση σου, είτε χωρίς, σου προσφέρει άμεσα τη σύνδεση σου με τον Θεό, γιατί κανείς μας δεν μπορεί χωρίς συντροφιά, και η Παναγία μας, ο Χριστός, αλλά και οι Άγιοι μας, είναι μια δυνατή επιλογή.

«Δύσκολο, πολύ δύσκολο να πιστέψω πως μετά από αυτή την κόλαση, έρχεται και ο παράδεισος. Είναι σαν να σου λένε, τώρα που αναπνέεις πέθανε, κι όταν πεθάνεις ζήσε...»

«Το πιο τρελό πράγμα που σκέφτηκες, είναι να θυσιάσω τη ζωή μου για σένα. Δε σκέφτηκες όμως, να την αναστήσεις μετά, και τότε να έχουμε ένα με ένα.»

«Και είδα τούτη τη σοφία κάτω από τον ήλιο, και μου φάνηκε μεγάλη. Υπήρχε μια μικρή πόλη, και μέσα σε αυτή λίγοι άντρες και ήρθε εναντίον της ένας μεγάλος βασιλιάς, και την πολιορκήσε, και έχτισε μεγάλα προχώματα εναντίον της, αλλά βρέθηκε μέσα σ' αυτή ένας φτωχός και σοφός άνθρωπος, και αυτός με τη σοφία του ελευθέρωσε την πόλη, όμως, κανένας δε θυμήθηκε εκείνον το φτωχό άνθρωπο. Τότε, εγώ είπα: "Η σοφία είναι καλύτερη από τη δύναμη, αν και η σοφία του φτωχού καταφρονείται, και τα λόγια του δεν εισακούγονται" (Εκκλησιαστής Αγία Γραφή)»

ΕΛΚΥΣΤΙΚΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ

Σ' ΑΓΑΠΩ Σ' ΑΓΑΠΩ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ
ΣΕ ΖΩΓΡΑΦΙΖΩ ΔΙΠΛΑ ΜΟΥ.
ΑΓΟΡΑΣΑ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΦΟΡΕΜΑ
ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ ΣΟΥ.
ΜΕ ΑΓΑΠΑΣ... ΤΑ ΜΑΤΙΑ, ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ, ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ,

Η ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΞΗΣ,
ΔΥΟ ΦΙΛΟΣΟΦΗΜΕΝΑ ΑΝΤΙΘΕΤΩΝ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ, ΠΟΥ ΓΟΗΤΕΥΑΝ... ΠΑΝΤΑ
ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΑΣ.
ΕΙΣΑΙ Η ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΥ
ΑΨΑΧΤΑ ΓΛΙΣΤΡΑ ΚΑΙ ΜΕ ΓΕΜΙΖΕΙ.

ΕΛΚΥΣΤΙΚΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ.
ΠΟΥ ΠΕΡΠΙΑΤΗΣΕ ΟΛΗ
ΤΗΝ ΑΝΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΣΚΑΛΑΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΥΡΩΘΗΚΕ.
ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΗΣ ΧΡΥΣΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΧΡΥΣΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.
ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ... Η ΣΥΝΟΔΟΣ...
ΕΞΑΡΤΗΣΗ... Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ...
ΤΟ ΤΕΝΤΩΜΕΝΟ ΧΕΡΙ..
ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ... ΣΤΟ ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΟ
ΑΓΓΙΓΜΑ... ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΑΡΧΗΣ.
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΘΕΙΚΟ ΖΩΓΡΑΦΙΣΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ.
ΜΙΑ ΕΠΑΞΙΑ ΘΕΑΡΧΙΑ... ΔΙΑΜΟΡΦΩΤΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ...
ΧΑΖΕΜΑ ΤΗΣ ΕΛΚΥΣΤΙΚΗΣ ΑΠΡΟΣΠΕΡΑΣΤΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ.

ΜΕ ΕΝΑ ΒΡΑΧΙΟΛΙ ΣΤΟ ΕΠΙΠΛΗΚΤΙΚΟ ΧΕΡΙ
ΚΑΘΟΜΑΙ ΣΤΟΝ ΒΡΑΧΟ ΚΑΙ ΣΕ ΣΚΙΑΓΡΑΦΩ.
ΕΝΑΣ ΑΛΛΙΩΤΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ...
ΜΙΑ ΓΟΥΣΤΟΖΙΚΗ ΓΡΑΒΑΤΑ,
ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙ,
«ΑΙΩΝΙΑ ΕΣΤΙΑ»
ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΓΩ ΣΟΥ.
ΜΟΝΙΜΩΣ ΑΓΚΑΖΕ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΠΡΩΤΗ ΝΥΜΦΗ.

ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑΣ!
ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΗΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΤΗΣ.
Α ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. ΑΛΛΑΖΕΙ ΦΟΡΕΜΑ,
ΝΤΥΝΕΤΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΙ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΣΕ ΦΤΕΡΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΩΝ...
ΤΙ ΦΙΝΕΤΣΑ, ΤΙ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ,
ΟΛΟ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ ΕΚΕΙ.
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ!

ΧΟΡΕΥΑ ΣΕ ΦΑΛΤΣΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ! ΘΑ ΧΟΡΕΥΩ
ΚΑΙ ΘΑ ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΕΓΩ.
ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑΣ.
ΤΥΦΛΩΜΕΝΗ, ΦΡΕΣΚΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΕΜΟΡΦΗ.
ΑΛΛΑ ΕΓΩ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ Η ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ.
ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ.
ΦΡΕΝΑΡΩ ΟΤΑΝ ΘΕΛΩ ΚΙ ΑΝ ΘΕΛΩ.
ΤΗ ΒΑΖΩ ΝΑ ΜΑΖΕΥΕΙ ΤΟ ΧΩΜΑ
ΚΙ ΕΓΩ ΑΝΤΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΙΣΑΕΙΕΣ ΜΟΥ
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ. ΔΕ ΓΙΝΟΜΑΙ ΚΑΚΙΑ, ΑΠΛΑ
ΥΠΑΚΟΥΩ ΣΤΟΝ ΘΕΟ.

«Όταν η επανάληψη είναι για να αποτελειώσεις τον άλλον, τότε αποτελεί εξαίρεση του κανόνα ότι είναι η επανάληψη μήτηρ πάσης μαθήσεως.»

«-Αυτοκτονία όταν γίνεται με 10 χάπια είναι επιτρεπτή.(Ιησούς) - Άρα θα μπω στον παράδεισο. (Μαρία) - Ναι. Αλλά πες μου πόσους θέλεις να πάρεις μαζί σου. (Ιησούς) - 10 χάπια ήπια, 10 ψυχές να πάρουμε. (Μαρία) - Και μετά; (Ιησούς) - Κάνε επανάληψη το ανέκδοτο. (Μαρία) - Δεν επιτρέπονται οι επαναλήψεις στον παράδεισο.(Ιησούς) - Και τότε γιατί κάνουμε επαναλήψεις τη ζωή μου.; (Μαρία) - Στην πόρτα είμαστε ακόμα. (Ιησούς) - Είδα ένα όνειρο ότι μου κτυπούσες την πόρτα, αλλά εγώ δε σου άνοιξα και μετατράπηκες σε δαίμονα και έφυγες. (Μαρία) - Και τώρα χασμιός είμαι. (Ιησούς) - Γιατί; (Μαρία) - Έχει λειτουργία. (Ιησούς) - Φαντάζομαι εννοείς κηδεία. (Μαρία) - Ναι. Αφού μόλις πέθανες. (Ιησούς) - Κι εγώ πότε θα πάω στον παράδεισο; (Μαρία) - Τώρα. Ο Ιησούς σε αγαπά. (Ιησούς)»

«Ο Δαίμονας δεν ανοίγει διάλογο με δαίμονες εύκολα. Συνεπάγεται οι δαίμονες δε μιλούν πολλά μεταξύ τους. Αν φύγουμε τον δαίμονα από πάνω μου και πάει πάνω σας, δε θα μιλήσετε ξανά μεταξύ σας. Το πρόβλημα εξακολουθεί να υπάρχει για αυτούς που μιλούν μόνοι τους και για τον Άγγελο που έμεινε Μόσχος...»

«Εμπιστεύτηκα Ανθρώπους στη ζωή μου που Αγάπησα και Διεκδίκησα, αλλά με απόρριψαν. Εμπιστευόμενη την καρδιά μου, δεν τους κατάλαβα, εμπιστευόμενη τη δική τους Έφφυγα.»

Θα τραγουδήσουμε και θα χορέψουμε, Αγάπη μου! Αγάπη μου! Ανάσταση! Βγήκαμε από την κόλαση! Ελευθερία! Ειρήνη! Έρωτας! Πάθος! Υγεία! Αχ... Αγάπη! Αγάπη μου... Υποκλίσου Άγγελε μου και ζήτα με για Χορό.

- Υποκλίνομαι Κυρία μου... Χορεύετε;;;
- Κύριε μου... Παρακαλώ.
- Στα Σκουπίδια Όλα ΝΑ ΠΑΝΕ Άγγελε μου...
- Στα Σκουπίδια όμως!
- Σ' αγαπώ!
- Σ' αγαπώ! Σε λίγους μήνες θα γεννήσω το μικρό Παῖσιο...
- ΌΛΑ ΚΑΛΑ ΘΑ ΠΑΝΕ! Θα είμαι ο καλύτερος Πατέρας, και ο Σκλάβος του Έρωτα σου, Αγάπη μου.

Τι να έγινε στο τέλος;;; Σε 3 μήνες η Μαρία γέννησε τον υγιή γιό της Παῖσιο. Αχ τι όμορφος! Τα βρήκε με τους γονείς της, τους συγχώρησε κι αυτούς κι όλους τους άλλους. Έκανε καινούργια αρχή, με νέους ανθρώπους που ήρθαν στο μονοπάτι της Ζωής της. Φυσικά πηγαينوερχόταν και στις εξετάσεις της για το πτυχίο. Σιγά μην το παρατούσε η φιλόδοξη εργασιομανής Μαρία! Για να πάμε μπροστά πρέπει να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας στο έπακρο, να μη φοβόμαστε να βάλουμε όρια και περιορισμούς στους φίλους.

- Το Πήραμε! Αγάπη μου το Πήραμε!!
- Το γνωρίζω Αγάπη μου, μου το είπε η μάμα σου...
- Το πήραμε!! Συγχαρητήρια Μωρό μου! Σου αγόρασα και καπέλο να το πετάξουμε ψηλά. Θέλεις;;
- Τέλεια!!! Ναι... Φυσικά και θέλω!!
- Πάμε στο πάρκο...
- Φύγαμε...

«Μάνα είναι αυτή που σε σκέφτεται πριν ακόμα συλληφθείς, και προνοεί να μη συλληφθείς.»

Ο Κώστας συνέχισε για το πτυχίο του για ακόμα 1 χρόνο.
Παντρεύτηκαν κι έκαναν ακόμη ένα υγιή κοριτσάκι, τη
Μαρλένα. Τα δύο αδέρφια γράφουν ταυτόχρονα, χωρίς να
γνωρίζουν τι γράφει ο ένας του άλλου:

*«Κρίμα Αγόρι/ Κορίτσι μου!!! Χαραμίστηκες τόσο άδικα!
Κρίμα Αγόρι/ Κορίτσι μου! Κρίμα!!!»*

ΕΙΡΗΝΗ

- Ουπς! Τράκαρα με την Ειρήνη
Σαν να μη χήρεψα μόλις με εκείνη.
Τραντάχτηκα κι έφερα στη μνήμη,
Όλες τις ψυχομαχίες μου για κείνη.
Χειροτέρεψα κι ωρύομαι πάλι, Ειρήνηνη... !
- Και αναγεννιέμαι γύρω από τη στάχτη,
Αλλά το κενό υπάρχει, λες και με είχες άχτι.
Ένα μεγάλο Τίποτα, τι να σου πω...
Ότι αναστήθηκα μέσα από τις στάχτες,
Ωρίμασα μέσα στον θρήνο, στις μάχες...
- Ένα μεγάλο Τίποτα, τι να της πεις...
Ότι σ' αγάπησα μέσα στο όνειρο της σιωπής...
Παραστράτησα από τον ορθό δρόμο...
Σε πίκραινα σφάζοντας σε με τον λόγο,
Και σε παρατάσσω κοντά σε άλλον.
- Τι να σου πω! Σφετερίζεσαι πρόσωπα,
συστήνεσαι ξανά. Έλα, έλα, έλα όπα !
Κυριεύομαι από φόβο ξαφνικά,
Τραντάζομαι μέσα από το τρακάρισμα,
τυφλώνομαι σε δικό σου χάρισμα.
- Σε ζητάω για χορό αγαπημένη μου Ειρήνη,
μα εσύ έχεις την ίδια φωνή με την Ειρήνη.
Σουρώνεις το πρόσωπο σου και σοβαρεύεσαι.

Σοκάρεσαι στις πράξεις μου, εκπλήσσεσαι,
μα γιατί αγαπημένη μου Ειρήνη φρύγεσαι;

- Ειρήνη θέλω, να πηγαίνει με το όνομα,
υγεία, να μπορώ να κάνω ένα σιδέρωμα.
Και ένα τέλος να αρμόζει στα θέλω μας.
Μα φυσικά να δείχνεις σεβασμό ω Άνθρωπε,
στη γυναίκα σου που σ' Αγαπά απάνθρωπε.
- Δε βοηθάς Ειρήνη, δε βοηθάς,
έμαθες συνέχεια να πενθάς.
Στοχάζομαι, διανοούμαι το μέλλον μας.
Βοήθα με, και μη με τραυματίζεις,
σε μια ζωή δική σου, που δεν ορίζεις.
- Τέλος, τέλος, τέλος συζήτησης.
Τέλος, σου λέω, χωρίζουμε, επίσης.
Φωταγωγώ και μόνη μου τη ζωή.
Δε σε έχω ανάγκη, απλά σε χρεώνω.
Για την ΕΙΡΗΝΗ του μέλλοντος σε ενημερώνω.

4 ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΟΥΝ

ΣΤΟ ΦΩΣ:

$$423600 * 2 = 847200 / 6 = 141200 - 140000 = 1200 + 200 \\ = 1400$$

Όπως σ' ανάστησα, έτσι και σε θάβω...

YouTube: Maria Pavlou Έλληνας

Ο ΕΛΛΗΝΑΣ

Ο Έλληνας έφυγε! Ο Έλληνας έφυγε!
Μπα, θα ξανάρθει... Πόση ώρα λείπει;
Θα ξανάρθει σας λέω... Πιάσε μιαν άσπρη
κόλλα χαρτί... Και γρήγορα! Σου γράφω...
Αλλά αφού είσαι εδώ! Τι λέω... Τι σκέψη
κι αυτή! Πως σας ήρθε κι εσάς όμως;;
Θα σκέφτηκαν μάλλον ότι δε μας αγαπά
πλέον, ότι συνδέθηκε με τη νέα του Ζωή.
Ο Έλληνας είναι εδώ! Ο Έλληνας είναι εδώ!
Αναστήθηκε! Μ' ένα φιλί αναστήθηκε;
Ποια είσαι κοπελιά; Έλληνα μου! Έλληνα μου!
Κανείς δε θα τους πει ποτέ, πως μ' ένα φιλί
αναστήθηκα εγώ! Αχ... Άνθρωποι! Πόσο φτηνά
πουλάτε μιαν αγάπη! Πόσο εύκολα χωρίζετε
για κάποια άλλη! Μια γιορτή η κηδεία σου
αγάπη μου, και ένα αστείο ανείπωτο, και
απάνθρωπο. Θα σκεφτήκαν μάλλον πως
πεθαίνοντας θα ηρεμούσε η βασανισμένη
μας ψυχή,

...

Ένα κερί για σένα, ένα κερί για μένα,
ένα φιλί δικό σου, ένα φιλί για μένα.
Τι κακία, πόσο ψέμα, πόσα χρόνια...!

Το Μάθημα

- Έχουμε μάθημα και σήμερα μωρό μου;
  - Έμαθα να 'χω κλειστά τα αυτιά μου, τα μάτια μου και να μιλώ όταν μου μιλούν, ως τώρα, νομίζω.
  - Άρα είχαμε γνωριστεί με το ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ.
  - ΟΧΙ ΜΩΡΟ ΜΟΥ, δε θυμάσαι καλά. Μέσα σε ένα λεωφορείο γνωριστήκαμε, με ανοιχτά τα μάτια, τα αυτιά, και σου μίλησα πρώτη.
  - Αυτό δεν είναι μάθημα σεβασμού, αυτό είναι μάθημα συγχρονισμού. Συντονίστηκε η συνάντησή μας με τον χρόνο.
  - Αγάπη μου θυμάσαι που σε συνάντησα και πιο πριν στο παρελθόν σε ένα cafe, αγάπη μου τότε τι μάθημα πήραμε;;;
  - Ότι αν περιμένουμε τον χρόνο να συντονιστεί με τον σεβασμό.....
  - Ξέρω! Θα κοιτάζουμε πίσω και θα βλέπουμε πολλές Μαρρίες, αλλά μία είναι η Αληθινή κάθε φορά, η κάθε Μία στο παρόν της.
  - Μιας και συναντηθήκαμε εδώ τώρα, ας σεβαστούμε το μάθημα μας, κι ας το ξεκινήσουμε...
- Σήμερα θα μελετήσουμε το μαρτύριο.

Το Λυχνάρι της Αμαρτίας

Ψωμί βουτυράτο, φτώχεια, φτώχεια...!
Χρεωμένες ελιές, τσακιστές, πράσινες!
Άλλοι αλωνίζουν στα Θέατρα, στα Σινεμά,
κι άλλοι γυρεύουν άνθρωπο, για παρέα.
Αμφισβητούν την εξυπνάδα και λογική σου,
την ηθική, τα όρια της προσωπικότητας σου.
Σε μειώνουν, αντενεργούν στη θέα σου,
στην κακογουστιά σου, λες και τη διάλεξες,
εσύ για σένα, λες κι είσαι αντιαθλητικός,
αντιγραφείας, μιας παράλληλης, δίκαια
αντίθετα πορείας, που παραπλανά, στην
προεμπειρική πρόσκρουση της προσωπικής
τους καλαισθησίας. Χορτασμένοι, ανίδεοι
οι άνθρωποι στη μίζερη φτώχεια ενός, καθώς,
λένε, λυχναριού της αμαρτίας.

«Πάντα αμαρτωλή, γιατί απλοποιώ την κατανόηση
της αμαρτίας, πάνω μου.»

Θεοδρομώ σημαίνει γέλιο χωρίς βάρη,
Θεοδίδακτος είναι σεβασμός κατ' εικόνα.
Είδωλα για να μη φτύσουμε τα πρόσωπα
(τα πρόσωπα του δαίμονα),
που βιάζουν έναν άνθρωπο σύνθετο
(δαίμονας + άνθρωπος= σύνθετος)
με εντολές από τον ίδιο τους,
τον Δαίμονα Θεό πατέρα.

Τα Μεγάλα ταλέντα θέλουν και αναγνώριση,
γιατί ακριβώς είναι Μεγάλα.

Είστε άνθρωποι που υποκρίνεστε τον δαίμονα,
ή δαίμονες που υποκρίνεστε τους ανθρώπους;;;

Πόσοι από εμάς νιώθουμε πειραματόζωο;;;
Έχετε σκεφτεί ποτέ ότι δεν έχετε συνειδητοποιήσει
ακόμη κάποιες πράξεις σας;;; μήπως είστε πειραματόζωα
μιας μη συνειδητής πράξης, που απλά την καθοδηγεί ο δαί-
μονας με την ποτηράδα του, και την έγκριση ενός θεού, που
δεν έχετε συνειδητοποιήσει
την εγκληματικότητα του;

Όταν είμαι λογική, πολλά λογική αφού έχουμε μηδενίσει
την καρδιά, είμαι αρκετά κακιά και ψηλομύτα, ενώ όταν
είμαι πελλή με βλέπω πολλά καλοσυνάτη και γελαστή,
αλλά δε μηδενίσαμε ακόμα εδώ την καρδιά.

Έχουμε όλοι την ίδια φιλοσοφία;;;

Πιο καινούργιο:

Όταν είμαι λογική, πολλά λογική αφού έχουμε μηδενίσει
την καρδιά, είμαι αρκετά κακιά και ψηλομύτα, ενώ όταν
είμαι πελλή με βλέπω ψυχρή και απόμακρη πάλι,
αλλά, και χωρίς λογική;;;

Πιο καινούργιο;;;

Ενώ όταν λειτουργήσει η καρδιά και το πνεύμα ερχόμαστε
σε άλλα επίπεδα υψηλότερης λογικής και καρδιάς, πιο
πνευματικής, ουσιαστικής και έξυπνης (εσωτερικά και εξω-
τερικά), και είμαστε και φαινόμαστε λογικοί,
καλοί και σέξι.

Σταμάτησε να πληγώνει το μυαλό μου,
με χαστούκια της ψυχής του.

Άτε και αλλάξω μία φωτογραφία, άτε και δεν την αλλάξω, η μόνη αλλαγή που θα υλοποιηθεί θα είναι στο τέλος, η αλλαγή της κάθε φωτογραφίας μου, που θα αποθηκευτεί στα αρχεία μου (ΑΛΛΑΓΗ).

Αφιέρωσα μία ζωή στο να χωνεύω, τα όλο και πιο καινούργια, δεδομένα για τους ΌΛΟΥΣ (γνώση).

Η αλλαγή έρχεται από τον Θεό και τους ανθρώπους, αλλά κι από μένα πλην τον δαίμονα. Δε γνώριζα αλήθεια, πως η αλλαγή δεν ήταν ΦΑΝΕΡΗ γνώση, σε ανθρώπους και Θεό. Δε γνώριζα τον δαίμονα, κι ας πέρασα, από όλη την κόλαση. Ίσως Ο ΧΡΟΝΟΣ που έχασα, να ΣΑΣ το αποδεικνύει.

ΔΙΟΡΘΩΘΗΚΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ «ΨΥΧΗ ΜΟΥ», ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ :) (ΨΥΧΕΣ...)

Ακολούθησα τα βήματα μέσα από τις λέξεις, ακινητοποιήθηκα, μαρτύρησα, κηδεύτηκα, ακέφαλη έγινα, αλευτέρωτη ακόμη, γράφω ΑΡΜΟΝΙΑ.

Σκαμπιλίζω, συνδιαλέγομαι, τολμώ ή τρομάζω, υπογραμμίζω τα λάθη, παρασύρω, και τέλος τινάζω με ορμή τη Γυναίκα, να αναχαιτίσει και να χαιρετήσει..

Καταπλημμυρώ σαν κατήγορος, και, όχι, σαν κατηγορούμενη, την κατηγορία του κατσικιού.

Απαξίωση της ώρας, μέχρι τον ερχομό σου.. (Θέατρο) [=/ ή = Αρμονίας]

Φαντάζομαι την αποβίβαση, το ξεμπαρκάρισμα της ευδαιμονίας μου, με χαμόγελο, θέα, αποδοχή. ☺ ☺

*Πόσα χρόνια χωρίς ζωή,
λες να μην την έχω ανάγκη;;;*

Ανέκδοτο:

– Είμαι Άθεος!

– Αλήθεια;

– Ναι.

– Δηλαδή δεν κάνεις θεϊκό έρωτα;

– ΑΑΑ...;

– Τι ηλίθιοι, Χριστέε μου! Άθεος και ηλίθιος πάνε μαζί, δεν το γνωρίζεις;

– Όχι.

– Να το λες ταυτόχρονα. Πάνε μαζί. Ξενέρωτε!!!

*Αμαζόνα διδαγμένη,
Μαθητεύει αμάθητους Δαίμονες,
ΕΞΗΓΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΟΤΙ ΤΟ ΦΟΛΟΙ
ΧΤΥΣΤΑ ΣΤΙΣ 10:10!!*

Η βία, ο εξαναγκασμός, ο πόνος, που ασκεί ο δαίμονας στο μυαλό, το σώμα, την καρδιά, την ψυχή, είναι αντιστήρικτα, χωρίς ανθρώπινη αντιστάθμευση, χωρίς ανθρώπινη λογική, και χωρίς ανθρώπινη αντιρρησησία.

Επιπλέω μέσα σε 2 ΨΥΧΕΣ + ψυχές,
επιπλοκές ηρωικών ΨΥΧΩΝ, ΔΕ ΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΚΕΣ
ΜΑΣ ΨΥΧΕΣ. Αναρριχούνται, κάθε μέρα, από τον πάτο
της ΖΩΗΣ → ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ ΕΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ.
(ΠΙΝΙΓΜΕΝΑ ΤΑ ΤΑΛΕΝΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ)

*Σοφίζομαι ένα ΟΝΕΙΡΟ, ΣΠΙΛΑΝΙΟ, ΑΣΠΙΔΑΣΤΟ,
ΑΒΕΛΤΙΩΤΟ*

Λοιπόν... Ευγένεια και... Αξιοπρέπεια, φυσικά!
Έχω ΧΡΟΝΟ ΝΑ ΤΑ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΩ ΟΛΑ;;; 😊
Μετά; Θα πτωχεύσω από τα Νεύρα και την Αμηχανία!
Τι καλά! Εξουσίες, Συκοφαντίες, συμβιβασμοί, συμβολι-
σμοί, ταμιεύω μια μεγάλη ταλαιπωρία. Τραυλίζω τον Καθα-
ρισμό με πολλή Τρελλα..! 😊
Ξέχασα να σας πω για το+N μεταβολισμό, που φουσκώνει
ή ξεφουσκώνει το σώμα, σκανταλίζοντας τα νεύρα, με πιο
πολλά Νεύρα...

ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΕΝΑ;;;
Η Παιδεία πάνω από ΜΕΝΑ;;;
Η ΠΑΙΔΕΙΑ πάνω από μένα;;;

Δευτέρα Παρουσία του Ιησού...!!
Ευρυμάθεια σημαίνει
ΘΕΛΗΜΑ ΠΟΘΟΥ ΨΥΧΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΩΝ 28 ΧΡΟΝΩΝ ΜΟΥ,
παΡΕα με δαίμονες, αλλά και αγγέλους... (Μαρία Άνθρωπος)

Δεν μπορώ τους ατελείς χαρακτήρες,
ΜιΑΑ ζωή τελειοποιούμαι για να αντέχω τους ατελείς.

Χαριτωμένη ρέω ρημάζοντας, αλλά ρητορεύοντας με Χ
κεφαλαίο, επιτρέπεται;;;

Επιπόλαιος θρηνεί ΣΑΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΕΝΑ Καράβι ΔΙΚΟ ΜΟΥ.
ΚΑΡΚΙΝΩΔΗΣ Στόμα μες
στο κατάφραχτο καρνέ μου.

Επιδιορθωτές Αεροπλάνων...
Επιδημικά συμπτώματα μιας βαριάς, ασήκωτης εποχής.
Υπήρξε η αρχή του ξεκινήματος, ενός μεγάλου ημερολογίου
10 χρόνων αλαλίας, και ευλογίας.
Η Αγία Ευφημία λέει να χρησιμοποιήσω Εύφημες Λέξεις.

Εκκρεμές Σταυρός Μία Κινείται Δεξιά, Μία Αριστερά.
Ταλαντεύεται μεταξύ E+N+T+ΟΛΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ!
22 ΕΝΤΟΛΕΣ έχουμε ανάμεσα ακόμα
10 ΕΝΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΠΩΘΗΚΑΝ ΟΛΕΣ.
(η 13^η είναι μόνο για το 1)
Οι άλλες έχουν τους αριθμούς
14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Το ίδιο είναι αν πούμε γέννησε με
ή ανάστησε με
ή σκότωσε με,
όταν μιλούμε every day,
και φωνάζουμε: Ξύπνα! έχεις μέσα σου τον θάνατο!!!!
Και μετά;;; ποιος θα γεννήσει;;; ή ποιος θα αναστήσει;;;
Ή ποιοι θα σκοτώσουν;;;
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΠΙΧΑΡΑΞΗΣ:
ΕΔΩ ΘΑΝΑΤΟΣ! ΕΠΙΦΡΑΞΕΤΕ!
Ήρθε η ώρα να συστηθώ! (Διάβολος)

Κάτι λιώνει...
Έξω απ' την πόρτα μου;;; Ένα παγωτό;;;
Και δεν ανοίγεις;;;
Όχι κάνω δίαιτα!
Σήμερα βρήκα κι εγώ...!
Μην ανοίγεις!
Θα ασχοληθώ με την εργασία μου..!
Θάλασσα, ημίγυμνοι θνητοί, ένα ημερολόγιο,
και, λεπτομέρεια στην τέχνη, δεξ αυτών!
Ζωγράφος ερασιτέχνης φαίνεται, αλλά...
Με τη λεπτομέρεια στην άκρη του πινέλου.
Κανονικός Ζωγράφος! Εγώ θα τον πλήρωνα
για τον χρόνο του. Τέλεια Δουλειά! Λατρεύω!
Χρειάζεται και ο καταμερισμός εργασίας εδώ!
Σεναριογράφος, σκηνοθέτης, συγγραφέας.
Τελικά, θα βάλω ένα παγωτό να λιώνει,
αλλά θα το τρώει,
ένας κομπάρσος.

ΗΣΥΧΑΣΕ! ΠΙΕΣ! ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ!
ΠΕΤΡΟΒΟΛΩ, ΟΥΠΙΣ! ΠΕΤΩ, ΗΘΕΛΑ,
ΝΑ ΠΩ! ΑΔΕΡΦΙΚΟ ΤΣΑΙ ΑΓΑΠΗΣ,
ΣΥΜΒΟΛΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!
ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑ ΕΝΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ,
ΠΟΥ ΚΡΑΤΗΣΑ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ,
ΚΑΙ ΔΙΑΤΗΡΩ ΣΤΟ
ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ ΜΟΥ.

Ημιαυτόματο μηχάνημα...
Κάνε γρήγορα! Βάλε τα όλα μαζί...
Γονείς, πεθερικά, συγγενείς!!!!
Δεν προλαβαίνω!
Θρεπτικά λαχανικά,
που συντελούν
στη θρέψη!

ΑΚΟΥΣΤΕ να ΔΕΙΤΕ πως γίνεται η ΑΛΛΑΓΗ!
Ενέργεια, Αγάπη, ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΠΗΓΗ, ΠΟΥ
ΣΑΣ ΕΔΩΣΕ Ο ΘΕΟΣ.
ΕΠΤΑΖΥΜΗ ΕΙΜΑΙ ΚΑΙ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ!
ΔΕΧΟΜΑΙ ΕΠΤΑΨΥΧΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΕΣ!
Ευχαριστώ!

ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ!

Ηλιοφανές πρόσωπο, που βιάζεται να χαμογελάσει, ακόμα
και με τη φοβία της αλλαγής, των θεωρητικών μαύρων
προσώπων (Κίτρινο Πρόσωπο).

Μόρφωση → Μορφωνόμαστε;;;;

Λιοντάρι οπαδός, ευημεριστής, εύζωος, ευήκοος
και κοιμάται,
ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ;;;;
ΑΝΑΓΚΗ ΨΥΧΗΣ ΝΑ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΕΙΣ.
Ανάγκες:
Ευχάριστη, Χαρούμενη, Κοινωνική, Φιλόδοξη, Απλή,
Λογική, Ταπεινή, Ευτυχισμένη,
Ερωτευμένη, Ζωηρή, Ευφυής, Ενεργή, Ευχαριστημένη,
ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΑΓΩΓΟ ΠΟΥ ΘΑ ΔΙΟΧΕΤΕΥΕΤΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ,
, (ΚΟΜΜΑ)
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ!!!

Κλωτσιές Άντρα προς Γυναίκα!
ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ;
ΚΑΛΑΜΠΟΚΑΛΕΥΡΟ ΣΤΗΝ ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΟΥ;
ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ;
ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ ΠΟΤΕ ΘΑ ΜΟΥ ΤΑ ΠΕΙΣ;
ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΚΑΜΠΙΝΕ;;;;
(ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΟΡΦΩΤΟΥΣ
ΚΑΜΠΙΝΕ=ΑΠΟΠΑΤΟΣ)

Παραμύθι ή Αλήθεια;;;;
Υπάρχει ένας Θεός δυνατότερος από τον Δαίμονα;;;;
Σίγουρα δεν είμαι εγώ!

ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΙ ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΠΡΙΝ
1 ΛΕΠΤΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΓΡΑΦΩ ΤΩΡΑ!
ΜΑΚΑΡΙ
ΝΑ
ΥΠΗΡΧΕ
ΘΕΟΣ
ΠΡΙΝ
ΤΩΡΑ
ΠΑΝΤΑ!

ΗΡΩΙΚΗ ΚΑΛΟΠΡΑΓΙΑ!
ΔΥΟ
ΤΗΛΕΚΟΤΡΟΛ,
ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΟΜΩΣ,,
ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΥ;;;

Μαυροκαφέ Προσπάθεια!
ΜΗ... μη... μη λαλώ σου!
ΜΗΝ ΠΑΤΗΣΕΙΣ ΤΟ ΜΥΡΜΙΓΚΗ!
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΜΥΡΜΙΓΚΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΜΙΚΡΟΣΩΜΟ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΥΡΜΙΓΚΗ.
ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ μ-ΜΙΑΣ ΘΕΑΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ
ΚΟΡΥΦΗΣ.
ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΙ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ.

ΓΥΝΑΙΚΑ & ΑΝΤΡΑΣ

Το Πνεύμα ΣΤΑΘΕΡΑ,
την εξυπνάδα της τονώνει;;;

Είναι όμορφη, ισχυρή, γενναία,
Δεν της αρέσει να είναι το ΘΥΜΑ,
Προτιμά να είναι sexy;;;
ΕΛΚΥΕΙ, ΠΡΟΚΑΛΕΙ,

ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΚΑΙ ΠΟΘΕΙ

Δεν είναι σαδίστρια, ούτε μαζοχίστρια,
Θέλει να θες και να της το λες.

Να την ελκύεις ,χωρίς αναστολές;;;

Θέλει φαντασία, πρωτοβουλία,

Θέλει ταξίδια σε χώρες οφθαλμικά
αναζωογονητικές...

Θέλει να οδηγάς με ασφάλεια,

Σε μονοπάτια ΜΕ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ,

Χωρίς φόβο και ανασφάλεια,

ΜΕ ΑΓΩΝΙΑ.

Θέλει να παρευρίσκεται στη γιορτή,

ΝΑΙ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ,

Στη γιορτή ΝΑΙ,

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ ΤΗΣ.

Να μπορεί να γίνει Πνευματική Μάνα,

Χαμένων ΠΑΙΔΙΩΝ,

Αλλά και να βιώνει την ΈΜΠΙΝΕΥΣΗ
ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΜΙΑ ΛΕΞΗ,

ΤΟΣΟ ΖΩΗΡΗ, ΤΟΣΟ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗ,
ΤΟΣΟ ΣΕΒΑΣΤΗ.
ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ δε λογίζεται...
ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ.
ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΜΕ ΨΥΧΗ,
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕ ΑΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΠΟΧΗ,
ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ
ΣΤΟ
ΠΝΕΥΜΑ,
ΤΟ
ΕΙΝΑΙ
ΤΗΣ.
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ, ΝΑΙ,
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ
ΝΑ
ΤΗΣ
ΑΝΑΤΑΡΑΞΕΙ ΤΑ ΝΕΡΑ,
Θάλασσα ΑΝΟΙΧΤΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΕΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ, ΑΥΤΟΣ;

ΕΓΩ

Ώρες, ώρες, ώρες προσποιούμαι
Ώρες, ώρες, ώρες νιώθω ΕΓΩ...
Ρεζιλεύομαι, καταρρέω, εξαντλούμαι...
Ρεμβάζω και ξανά ξεκινώ...

Ώρες, ώρες, ώρες προσποιούμαι
Ώρες, ώρες, ώρες νιώθω ΕΓΩ...
Ρεζιλεύομαι, καταρρέω, εξαντλούμαι...
Ρεμβάζω και ξανά ξεκινώ...

Χρησιμεύω, ναι χρησιμεύω,
Με ακούει κανείς σας;;;
Χρησιμεύω. Πόσο πιέζω το Εγώ μου.
Γυροφέρνω μέσα στο Ρεπό μου.

Υποψιάζομαι ότι ΜΠΟΡΩ,
Υψώνω το ΕΓΩ μου,
Σε τίποτα δεν υστέρησα.
Υφαίνω, τελειοποιώ,
Αποβάλλω, διασώζω.

Φωτογραφίζω τον ΧΡΟΝΟ,
Αχ ναι ΚΑΙ ΕΓΩ ΠΕΡΑΣΑ.
Χαστουκίζω το ΕΓΩ ΜΟΥ
Χαχανίζω, δοκιμάζομαι...
Σπαράζω. Παιδιαρίζω...

Θρυμματίζω, συντριβώ ΕΜΕΝΑ,
ΒΛΕΠΩ, ΑΚΟΥΩ, ΠΕΙΝΩ...
ΘΕΛΩ, ΘΕΛΩ, ΘΕΛΩ...
ΘΕΛΩ ΖΩΗ ΝΑ ΒΙΩΝΩ,
ΩΡΕΣ, ΩΡΕΣ, ΩΡΕΣ, ΔΙΑΚΟΠΤΩ,
ΤΟΝ ΕΥΛΟΔΑΡΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΝΕΡΩΝΩ...

Γυμνάζομαι σωματικά,
Γυμνάζομαι πνευματικά.
Βυθίζομαι κάτω απ' το νερό...
Κακοποιούμαι, βεβηλώνομαι,
Θάλασσα αφρισμένη,
Θάλασσα αχρηστεμένη.

ΕΣΥ...

ΘΕΛΞΗ των Παθών μου, Εσύ, Μοναδικέ,...
Φωνάζεις: «Είμαι το Μυστήριο το Θεϊκό...
Στενάζω... Κρεμιέμαι ΟΛΟΣ ΜΕΣΑ ΣΟΥ.
Σκεπάζομαι από το ΌΛΟ ΣΟΥ ΕΣΥ,
ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΜΑΙ, άλλοτε κρούω,
Άλλοτε τρυπώνω, άλλοτε πάλι καταστρώνω
Σύνθετους ήχους, αντηχώ και σε κορυφώνω.»

Μαζί, συνδεόμαστε, μαζί τυλιγόμαστε,
ΜΑΖΙ, επεκτεινόμαστε και γοητευόμαστε.
αγκαλιαζόμαστε, αγαπιόμαστε,
Μαζί, εντεινόμαστε, μαζί εκτονωνόμαστε.
Μαζί ολοκληρωνόμαστε και θελγόμαστε.

Με βλέπεις και σε βλέπω στα μάτια,
Το στόμα σου ελκύω και ποθώ.
Φιλιούνται οι ανάσες μας, οι ψυχές μας..
ζωντανεύουμε, αγιαζόμαστε.
Αισθήσεις τόσο δυνατές,
Έρωτας που ορμά και ξεκλειδώνει,
Με ασφάλεια περνά, και ριζώνει.
ΕΣΥ.

Η Ατμοθεραπεία ... [[[Λέμε ΟΧΙ στη βία !]]]

- (Μαρία) Γεια αγάπη! Τι κάνεις;
- (Ελπίδα) Γεια Μαρία μου! Άναψα το μηχάνημα του ατμού, κάθισε λίγο να τελειώσω από την Κυρία.
- (Μαρία) Ναι Ελπίδα μου... Καλό...!
- (Κυρία) Που λαλείς κόρη, ο άντρας της έτσι όπως σου τα λαλώ, και χειρότερα...
- (Ελπίδα) Έλα ρε...
- (Κυρία) Ναι κόρη λαλώ σου, να μη σου τύχει...
- (Ελπίδα) Άτε φίλη, έτοιμη !
- (Κυρία) Ευχαριστώ Ελπίδα μου !
- (Ελπίδα) Μαρία μου σειρά σου... Έχουμε πολλά μαυράκια;
- (Μαρία) Άγγελε δεσ...
- (Ελπίδα) Εντάξει, θα τα βγάλουμε όλα. Ξάπλωσε να αρχίσουμε, τον καθαρισμό προσώπου μας.
- (Μαρία) Θα πονέσω; [[[ΛΟΓΙΚΑ ΝΑΙ...]]]
- (Ελπίδα) [[[Δε θα ξέρεις από πού να διαφύγεις ... !]]]
- Όχι αγάπη μου !
- (Μαρία) [[[Μπορεί να το εννοεί ! Όχι βιαιοπραγίες σήμερα;;; Λαλείς να ειρήνευσε;]]] Ωραία! 😊

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 1 ΩΡΑ, ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΜΠΛΑ..., ΜΠΛΑ ...

- (Ελπίδα) Τελειώσαμε !
- (Μαρία) [[[Δόξα τω Θεό ! Θα φύγω !]]] Ου έγινα όμορφη;
- (Ελπίδα) Πολλά !

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΚΑΙ ΣΠΙΤΙ

- (Μάμα) Μαρία, μαγειρεύω βαζάνια, πως πήγε ο καθαρισμός;
- (Μαρία) Καλά, ξέρεις ... ! [[[Ελπίζω δε θα ρωτήσει τίποτα άλλο! Ελπίζω να μη μιλήσει κι αυτή, όπως πάντα... !]]]
- (Μάμα) Κόρη έβαλες κιλά, πήγαινε περπάτημα !
- (Μαρία) [[[Βίβλος; Τηλεόραση; Κινητό; Ραδιόφωνο; Βόλτα; → BOMBA]]]
- ΝΑΙ... Φεύγω... [[[Πάω]]]

Η ΖΩΗ

ΕΠΤΑΕΤΙΑ ΧΕΙΜΩΝΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΖΩΗ
Η ΖΩΗ ΠΟΥ ΦΥΣΗΣΕ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΕ ΠΝΟΗ
ΕΝΤΕΚΑΣΥΛΛΑΒΑ ΣΤΙΧΑΚΙΑ, Ε! ΕΝΤΟΛΗ

13^{ος} όροφος με ενθάρρυνση και στολή,
με εναντίωση στην εμβρυική ζωή, ελικώ-
νω, χωρίς παιδί και εγγονό, τα νιάτα της
ελληνικής γλώσσας μου. Εθνεγέρτης της
ταυτότητας μου, εθναπόστολος, Κύπρια,
εθελοτυφλώ στη ζαριά εξάρων με Μία,
Μεγάλη Καθαγίαση, καρτερώντας τον,
τον πρώτο μήνα Ιανουάριο, να κάνω την
καντάδα του εαυτού μου, χωρίς, χωρίς,
κανταδόρο άλλο. Το κατάλοιπο ΜΟΥ το
περιμένω κάτω απ' τα κατάστιχα, στο
παράθυρο του σπιτιού μου, κατάστικτη
καταστέρισα την επίγεια ζωή, που μου
καταχρέωσαν Μία Μέρα 4 του Γενάρη.
Εύορκος με όρκο τη ΖΩΗ, ευφυολογώ,,
Πολλή ΖΩΗ, ΠΟΛΛΗ ΖΩΗ, ΜΕ ΘΡΕΨΗ...
Χωρίς μοιρολόι, χωρίς κλίση, στροφή.
Πάντα με όρια στις λέξεις, κατάπνιξη
Της Έντασης!!! Ανάκληση στο όνομα...
ΜΑΡΙΑ, Φτασμένη, αντροκαλώ έναν
Πονόκαρδο, τον αντωθώ να φύγει για
τόπους πιο οικείους, και, αγαπητικούς.

ΜΑΡΤΥΡΙΟ

Αχ ΆΝΘΡΩΠΕ μου...
Είναι τα πάθη σου δικά μου,
Και έχεις κι εσύ τα δικά σου.
Αχ ΆΝΘΡΩΠΕ μου...
Σ' ΑΓΑΠΩ..
ΠΩΣ ΝΑ Σ' ΑΠΟΧΩΡΗΣΤΩ;;;
Αχ ΧΡΙΣΤΕ ΜΟΥ!
ΜΟΙΡΟΛΟΓΩ...
ΚΛΑΙΩ...
ΘΡΗΝΩ...
ΕΛΕΟΣ!
ΦΙΛΕ ΜΟΥ...
ΜΗ ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙΣ...
ΜΩΡΟ ΜΟΥ ΜΗΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙΣ...
ΦΩΝΕΣ ΣΩΠΑΣΤΕ...
ΔΙΑΒΑΖΩ...
ΜΕΛΕΤΩ...
ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΓΑΛΗΝΕΨΕ,
ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΗΝ ΠΕΝΘΑΣ.
ΘΑ ΡΘΕΙ Η ΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΤΑ ΖΗΤΑΣ.
ΧΟΡΕΨΕ, ΤΡΑΓΟΥΔΑ, ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΕΨΕ...
ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΟΥ...
ΜΗ ΘΡΗΝΕΙΣ...
Σ' ΑΓΑΠΩ...
ΦΡΟΝΤΙΖΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΘΑ 'ΡΘΩ.
ΑΧ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ,

ΠΩΣ ΘΑ ΑΝΤΕΞΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟ ΜΑΣ;;;
ΕΓΩ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΦΤΟ.
ΑΓΙΕ ΜΟΥ...
ΕΣΥ ΠΩΣ ΘΑ ΒΑΣΤΑΞΕΙΣ ΤΟΣΟ ΠΟΝΟ;;;
ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΦΤΟ.
ΙΣΩΣ ΔΕ ΜΕ ΑΓΑΠΑΣ ΟΣΟ ΕΓΩ.
ΙΣΩΣ ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕΣ ΠΟΣΟ ΤΑΙΡΙΑΖΟΥΜΕ...
ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΑΛΛΑ ΜΟΥ ΕΛΕΓΑΝ...
Μ' ΑΓΑΠΑΣ...
ΑΓΙΟΙ ΜΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΙ ΤΩΡΑ ΣΕ ΕΣΑΣ...
ΤΡΑΓΙΚΗ Η ΠΟΡΕΙΑ ΣΑΣ...
ΤΙ ΑΚΟΥΩ ΚΑΙ ΤΙ ΒΛΕΠΩ, ΧΡΙΣΤΕ ΜΟΥ!!!
ΘΕΕ ΜΟΥ ΤΟΣΟ ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ΟΥΤΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΣΟΥ,
ΔΕ ΦΑΝΕΡΩΝΕΙΣ!!!!
ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΥΠΑΡΧΕΙΣ!!!
ΤΟ ΝΙΩΘΩ!
ΤΟ ΒΙΩΝΩ!
ΤΟ ΖΩ!
ΠΟΙΟΥ ΝΑ ΤΟ ΠΩ;;;
ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΝΑ ΤΟΥ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΩ,
ΟΣΑ ΠΕΡΝΩ...
ΑΝΘΡΩΠΕ ΕΣΥ...
ΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΕ ΕΣΥ ΠΟΥ ΜΕ ΑΚΟΥΣ...
ΕΣΥ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑ,
ΚΑΙ ΒΛΕΠΩ, ΑΓΓΙΖΩ ΚΑΙ ΜΙΛΩ.
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ,
Η ΑΥΡΑ ΣΟΥ ΚΑΚΗ ΚΑΙ ΑΣΧΗΜΗ.
ΠΩΣ ΝΑ ΣΕ ΑΝΤΕΞΩ ΔΙΠΛΑ ΜΟΥ;;;
ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ ΟΤΙ ΑΓΑΠΩ..
ΕΚΑΤΑΛΑΒΕΣ ΤΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΩ;;;
ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΠΑΙΡΝΩ ΜΑΖΙ ΣΟΥ...

ΜΑΡΤΥΡΙΟ...
Επίπεδα Αγιότητας (Ιησούς/ Μαρία)

1. Ένα επίπεδο της Αγιότητας, Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ. (ΔΙΑΦΟΡΟ ΤΟΥ ΤΣΑΚΩΜΟΥ, ΣΕ ΔΑΙΜΟΝΙΚΗ ΠΑΛΗ).
2. Δεύτερο η Αγάπη, σε διάφορα επίπεδα, από το μέτριο μέχρι το εξαιρετικά (σε αντίθεση με το λίγο μέχρι αρνητικούς αριθμούς).
3. Διάθεση, γέμισμα, συναίσθημα, παρέα, χωρίς απαραίτητα τη γνώση της παρέας του Ιησού (σε αντίθεση με τις πληγές, τη μοναξιά, τον πόνο, το άγχος, την αγοραφοβία, την αδυναμία, την υπερευαισθησία, τα πάθη, την απάθεια, το μπλοκάρισμα, τα νεύρα, την αρνητική πληγωμένη αύρα, τα μαχαίρια στην καρδιά, στο σώμα, στο μυαλό, τα μάτια, στην ψυχή, η παραπλάνηση του μυαλού σ' ένα δεδομένα χαμένο χρόνο, η αδιαφορία, η απόρριψη, η έχθρα, η ΑΠΟΥΣΙΑ, η φασαρία, η κακία, το παράλογο. Δαιμονικός έλεγχος συναισθημάτων, διαθέσεων πάντα και παντού, ακόμα και με ραδιοφωνικές εκπομπές και ήχους. Χωρίς χαμόγελο, με μια ενσυναίσθηση πάντα επηρεασμένη, και δικαιολογημένη ή αδικαιολόγητη, αφού, χωρίς γνώσεις του δαίμονα!!!! Ηλιθιότητα, Χρόνος, ταπείνωση, αυθάδεια, ειρωνεία, χωρίς σεβασμό, τα βάρη, τα λάθη, η συκοφαντία, η αδικία, η ασχήμια του διαλόγου καθρεφτισμένη, η απιστία στον δολοφόνο, ο θανατικά ψυχολογικός πόλεμος μέχρι αηδίας, ο βιασμός, η ανηθικότητα, η αμαρτία, η ενσυνείδητα λάθος σχέση, η παρθενία, η εξουσία, τα λόγια, οι προσωπικότητες, οι κακές ψυχές φίλων αγαπημένων,

Μελωδός

Τι μελωδία, τι ρυθμός, τι αρμονία! Αλλά, και τι μελωδός!
Άλλαξε σταθμό, όμως...
Μωρό μου δεξ! Μια βαρκούλα! Ένα ζευγάρι τραβάει κουπί...
Ω... ! Αγάπη μου να αγοράσουμε κι εμείς! Ήντα που λα-
λείς τζαι εσούνι;;; (Τι λες κι εσύ);
Αχ αγάπη μου, εσύ, εγώ, η βαρκούλα μας και 2 καλάμια να
ψαρεύουμε!!! Τέλειο;;; Ήντα που λαλείς τζαι εσούνι;
Έστω ότι είμαστε στη βαρκούλα μας, μωρό μου.. Αγάπη
μου, εν είμαστε πολλά ωραίοι;;;
Είμαστε πολλά ωραίοι!! Εν είμαστε πολλά ωραίοι;
Παράδεισος Αγάπη μου! Σ' αγαπάω!
Σ' αγαπάω Ψυχή μου!
Έστω και καθυστερημένα ας αγοράσουμε μια βαρκούλα.
Ήντα που λαλείς τζαι εσούνι;
Θέλω πολλά μια βαρκούλα να πλέω στα βαθιά! Αλλά, δε
γίνεται τώρα,
είναι κλειστά!
Και τι θα κάμουμε τώρα;
Ό,τι κάναμε και τις προηγούμενες μέρες.
Ξέρω... ! Να ναυαγήσουμε τη βαρκούλα και να αλλάξουμε
μελωδία και μελωδό. Με τα μάτια σου να ταξιδεύω, και με
την καρδιά σου να αγαπώ.
Είναι αργά για να αλλάξουμε μελωδία, όλα τα τραγούδια
τα τραγουδάει ο ίδιος μελωδός.
Και τι θα κάμω εγώ τώρα;
Μπες ξανά στη βαρκούλα να ναυαγήσουμε μαζί της.
Μπαίνω, αλλά ποιος θα μας σώσει;

Ο Θάνατος ! Χεχεχε!

Παζλ

Μάζεψα κοντά μου τα κομμάτια,
Αξιώθηκα να μετρήσω τα άστρα.
Τρία, τέσσερα, έξι και τέλος τρία.
Ω... τα πιο λαμπερά σημάδια!!!
Αφαίρεσα τη Μονάδα σε Αρετές.
Δούλεψα πολύ στις Υπομονές...
 $3-1=2-1=1-1=0$
 $4-1=3-1=2-1=1$
 $6-1=5-1=4-1=3$
 $3-1=2-1=1-1=0 +$
 $=52$
Πρόσθεσα λέξεις όπως η Προδοσία,
Ο ουρανός, η Εκκλησία...
Ξέχασα να σας πω για τα Φίδια.
Είναι 52,
λες κι οι αριθμοί εργάστηκαν,
εκφράστηκαν οι καιροί, μίλησαν
μέσα από το Άθροισμα, ειρήνευσαν.
 $52(ΑΝΘΡΩΠΟΣ)+1400(ΦΩΣ)=1452(ΕΙΡΗΝΗ)$
 $18-1=17-1=16-1=15$
 $18-1=17-1=16-1=15$
 $18-1=17-1=16-1=15$
 $18-1=17-1=16-1=15 +$
 $=276 (ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ)$
 $2*7(ΘΕΟΣ)*6(ΔΑΙΜΟΝΑΣ)=84(ΘΑΥΜΑΤΑ)$
Όταν λέμε επειδή Μπορώ
Να είμαστε σίγουροι πρώτα ότι

Έχουμε Υπερφυσικές Δυνάμεις, ναι;;;
 52 (ΑΝΘΡΩΠΟΣ)+ 666 (ΔΑΙΜΟΝΑΣ)=718(ΑΓΙΑ ΥΠΟ-
 ΜΟΝΗ)
 ΤΟ 52 ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΦΥΣΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ(ΑΝΘΡΩΠΟΣ)
 ΑΝΘΡΩΠΟΣ
 12345678γράμματα= 1+2+3+4+5+6+7+8=36
 =
 Προδοσία
 =
 Εκκλησία
 28(χρόνια)*365(μέρες)*24(ώρες)*60(λεπτά)*60(δευτερό-
 λεπτα)=883008000(δευτερόλεπτα) =8+8+3+8=27(<3 ζωή)
 =
 Τραγωδία
 =
 Προσβολή
 =
 Δαίμονας
 =
 Σεβασμός
 =
 Ανάσταση
 ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ
 123456789=45
 Ειρωνία=28
 =
 ΑΛΗΘΕΙΑ
 Δε χρειάζεται να σου ορκιστώ για να σου πω
 Την Αλήθεια.
 Εγώ είμαι η ΑΛΗΘΕΙΑ.
 Άγνωστος=36

Το Πάζλ έχει 1 κλειδί
 την Ελευθερία.

Ελευθερία=55 και αντίο=ΜΑΡΙΑ=15....

$$3-1=2-1=1-1=0$$

$$7-1=6-1=5-1=4$$

$$11-1=10-1=9-1=8$$

$$52-1=51-1=50-1=49 \quad +$$

$$\boxed{=280}$$

16 αστέρια (καλό και κακό), μετά 72 (η ζωή αγαπά τη Μα-
 ρία) και τέλος 73 (η ζωή είναι η Αγία Τριάδα)...

ΕΛΠΙΔΑ

=

ΛΥΓΙΖΩ

=

ΦΟΝΕΥΩ

=

ΗΛΙΑΖΩ

=

ΚΑΡΔΙΑ

=

ΣΤΕΙΡΑ

=

ΙΗΣΟΥΣ = 21

(276+55 = 331)

Καλό (1≠6) θα ήταν,

το κλειδί μου,

να μου επιστραφεί.

Παιδεία = 28

Προορισμός

Έχω μια βαθιά περιέργεια, που αναγνωρίζεται και ως παράπονο ή βαθιά αγωνία.

Ποιος είναι ο προορισμός μου, ποιος είναι ο προορισμός σου;

Είχα αλήθεια περιέργεια να περάσω από παντού,
να δοκιμάσω, να γευτώ, να δοκιμαστώ και τέλος,
τα συμπεράσματα να συνάγω; Λογικό να περάσω από
παντού, χωρίς γνώσεις και Θεός;

Πέρασα από φυλακές
Και ψυχιατρεία, μέχρι
και σε μοναστήρια, δωμάτια,
και χώμα. Πέρασα από τάφους,
χήρες, ορφανά, ποιητές,
φιλοσόφους.

Ξανθές και μελαχρινές κομμώσεις,
αποτυχημένα πειράματα, μιας
άλλης γενιάς.

Ξενύχτισα, ξανοίχτηκα, εκμυστηρεύτηκα.

Πέρασα από ξεπούλημα
του ανθρώπου,
του ανθρώπου μου.

Χίμηξα ν' αρπάξω όσα
πένθησα να βρω στον χρόνο.

Πέρασα από ανθρωπιά,
καλοσύνη, φιλία, έρωτα,
δουλειά, κόπο, πόνο.

Πέρασα και μέσα από

δουλεία, υπακοή, ταπείνωση,
βίωσα να είμαι πειραματόζωο
σ' ένα βαρύ, ψυχολογικό και
συνάμα βίαιο, τρομοκρατικό,
απάνθρωπο πόλεμο.

Έμαθα να εκτιμώ την Αλήθεια.

Γνώρισα τον Ιησού, κι αυτός
μου έμαθε να υπομονεύω
στο ξύλο, και στον δαίμονα.

Μου έμαθε να κρύβω και
καμία φορά τη βρωμιά, για
να μπορώ να δημιουργώ

Ποιήματα, που να διαβάζονται
από μένα και δεύτερη φορά,
χωρίς εμετούς και εκφράσεις

αηδίας ή θλίψης (προορισμός η ποίηση).

Να σέβομαι την κάθε στιγμή μου, και να
μην τη ξεπουλώ για έναν
προορισμό άγνωστο, αλλά,

να συνδέομαι με
έναν προορισμό γνωστό,
και οικείο.

«Πρότυπο” μας ολοκληρωμένο μόνο ο Ιησούς. Ο άνθρωπος πρέπει να βλέπει πολλά «όμορφα ανθρώπινα πρότυπα» να εμπνέεται από την ομορφιά του Θεού μέσα τους, κι έτσι αρχίζει η γρήγορη διαδικασία της εξέλιξης της δική του πηγής και Ζωής.».

«Πρότυπο μου ο Ιησούς γιατί έχει όλη τη γνώση να φτιάξει σωστά το δικό του Εγώ, αλλά και το δικό μου.».

Σειρά σου.../ Σειρά μου...

Δε φταίω εγώ που με δείχνει χονδρή η τηλεόραση σου,
το παντελόني με παχαίνει. Δε φταίω εγώ για τις ρυτίδες.
Σε προξενεύω, αλλά που είναι τα προικιά σου;;;
Εγώ είμαι πρωταγωνίστρια στη Σειρά σου,
Για βάλε σωστά τα γυαλιά σου...

Είναι μουγκή η ταινία και μαυρόασπρη,
Αλλά ο καθένας να μιλά στη σειρά του, Σειρά σου.
Σειρά μου...

Σειρά μου αλήθεια μου λες, τώρα ήρθε η σειρά μου,
Είμαι τοποθετημένη ψυχή, σώμα και νους, τώρα;;;
Σειρά μου να μιλήσω ή να σιωπήσω;;;
Ποια η απόδειξη ότι πρέπει να μιλήσω
και ποια η απόδειξη ότι
Πρέπει να σιωπήσω;;;

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Αψηλοστέκω και σας κοιτώ,
αψηφώ τα βουνά, δεοντολογώ.
ΒΑΡΙΟΠΕΦΤΩ, ένα γριφώδης αίνιγμα.
Για εσάς, δυσνόητο και σκοτεινό,
για μένα, βίωμα βλαβερό και θολό.

Διαμορφωτικοί τρόποι πολλοί,
μα το μαλλί αραιώνει, άνθρωποι λιγוסτοί,
βουτηγμένοι στη λάσπη, διάθεση ανενεργή,
άτροφη.
Μα οι σοφοί πάντα παιδεύονται,
για τροφή ΕΥΣΤΟΧΗ.

Ασυγχώρητες, ασημάδευτες, πέτρες,
αραιώνουν τα μαλλιά. Τρίχες...!
Τρίχες καστανές, σε καμπύλες γραμμές.
Δυσκίνητες φιγούρες μια μαζεύουν,
το μαλλί, μετά από λίγο το ξεμπλέκουν.

*Σε συγχωρώ θέλω να σημαίνει
συν + χορός
σε ένα γάμο
αιχμαλωτισμένο
και
στηριγμένο
σε ένα ακούμπημα χεριού.*

*Προχωρώ σημαίνει
πολλά προπό,
σε ένα ταξίδι
που αφήνεις,
λίγο πιο
πίσω,
γονείς,
φίλους,
παιδιά και μαθητές,
για ένα ΜΕΤΑΛΟ
γαμήλιο ταξίδι,
προς
την
αυθεντία της Ζωής*

*Ευτυχία;;; Ναι Να την πάρω!
Μέσα σε ένα ποτήρι με πάγο!
Παρακαλώ...*

Αχώρητος, αλλά και αχώριστος
συναίσθηματίας, απαριθμεί τα ΓΡΑΜΜΑΤΑ.
Αλατίζει το φαγητό που μαγειρεύει,
για να το φάει σαν λύκος,
βουβαίνοντας την κοκκινοσκουφίτσα
με την ακαταμάχητη κοιλιά, της κυοφορίας του.
Πρίγκιπας και πριγκίπισσα.

Υπερισχύουν τα βήματα της προσφοράς στον εαυτό ΜΟΥ,
γράφοντας ή χορεύοντας ή πηδώντας ψηλά
Μέσα από το ΥΨΟΣ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ.
Υ.Γ. Όταν προσφέρεις στο μαύρο χρώμα φωτεινό, αλλά το
απορρίπτει;;
Μεγάλο κενό ζωής, ποιοτικής θέασης του ΕΓΩ.

SURVIVOR σύμφωνα με το όνειρο μου,
κορίτσια νεαρά, αλλά σύμφωνα με τις αντοχές,
θα έφταναν όλες σε γηρατειά, όπως μία από αυτές
είχε ήδη, προχωρημένη ηλικία.
SURVIVOR για τη γυναίκα τη μεγάλη που μίλησε,
είναι η έλλειψη ζωής μέσα της,
αλλά, και η συνειδητοποίηση ότι μιλώντας μόνη της,
επιβίωνε ή επιδείνωνε την κατάσταση της λογικής σκέψης:
ΥΠΑΡΧΩ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΦΑΙΝΟΜΑΙ!!!
Η
ΦΑΙΝΟΜΑΙ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΩ ΕΝΤΟΝΑ;;;
Τώρα μιλάω εγώ, και λέω να δώσουμε σε όλες βραβεία, μιας
προχωρημένης αντοχής. (Ζωής)

Με εκριζώνεις βλέποντας να
Εκριζώνω- Εμένα (δαίμονας) Και
Εκμυστηρεύομαι
Σε
Σένα
ΟΛΕΣ
ΤΙΣ
ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ
ΜΟΥ.

Η Θεά ίσως...
Σε κάνει...
Να δακρύσεις...
Έχει πολλές ματιές...
Έξω από παράθυρα ανοιχτά ή κλειστά...
Όταν κατακλώνονται κοπιάσματα,
Βλέπεις παράθυρα μαύρα, βουρκωμένα...
Σκοτεινιασμένα...
Στη θεά μιας μη βελτιωμένης...
Διακυβέρνησης μιας αποξένωσης...
Που ελέγχει και διασκελίζει ώρες διαταραχών
ή απουσίας,
Σε ειρήνη, λένε κάποτε...
Άλλοτε πάλι η Θεά σε κάνει Θεά

Σεισμοί,
πόλεμοι,
ανεμοστρόβιλοι,
πλημμύρες,
αρρώστιες,
παλίρροιας,

ΟΛΑ ΣΕ ΛΑΘΟΣ ΚΑΙΡΟ
ΟΛΑ ΣΕ ΛΑΘΟΣ ΤΟΠΟ
ΜΗΠΩΣ ΕΜΕΙΝΕ ΚΑΝΕΙΣ;
ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΖΕΙ;
ΘΑ ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΤΕΙ!

Εεε... οδηγώ...!
Έχω πολλά στο κεφάλι μαλλιά...
Μάζεψε τα λίγο...
Αλλά από εκεί που κάθεται, σε βολεύει;
Εεε... Μη φτύνεις έξω...!
Καρδιοχτυπώ για τον Προορισμό μας!!
Θα πατήσω γκάζι, μη φοβηθείς
Είσαι καλά; Βλέπεις θολά το ξέρω,
ζάλισες. Θα αφήσω λίγο το τιμόνι.
Κουράστηκα λίγο..!!
Γέμισε μου αυτό το ποτήρι, όλο, νερό.
Μη με ρωτήσεις πότε;! Τώρα!
Μωρό μου, τώρα θέλω τουαλέτα.
Αντίο

Η Θέα ίσως...
Δραπετεύω με τις ΛΕΞΕΙΣ, τις εικόνες, την καρδιά, το μυαλό...
Αναμαλλιάστηκα! Ωχ! Χάλια Φωτογραφία;;;
«Μη ΔΥΣΧΕΡΑΙΝΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ!».
Αναρπάζω το άλογο και τρέχω αν τρέχει,
σταματώ αν σταματήσει ,
γελώ αν χλιμιντρήσει.
Ξεκαβαλικεύω μόνο
Στο όνειρο
ΜΙΑΣ
ΝΕΑΣ
ΘΕΑΣ

Ρομαντική Ταινία, ε;
Τι νομίζατε ότι λείπουμε εμείς;;;
Γλάρωσα! Αλλά ακόμα να κοιμηθώ; Κάποιος μου μιλάει συ-
νεχώς, τι καλός!
Μιλά άλλη γλώσσα;;; Δεν ακούω τι λέει! Μιλά γρήγορα, σι-
γανά.
Μάλλον με σκέφτεται! Ακροπατά κι αυτός, όπως εγώ, σε
σχοινί τρελής μοναξιάς.
Εντάξει έλα πες... Όχι; Δε μιλάς τώρα; Ωραία! Θα κοιμηθώ
λίγο, αν δε σε πειράζει.
Μετά από 1 ώρα... Μούδιασε το πόδι μου πάλι, αλλά είναι
κι αυτός ο επιβάτης που έβλεπα! Είσαι εδώ;
Α τώρα σε ένιωσα, ναι. Μμμ τώρα πιο πολύ... Έχεις και δι-

αθέσεις βλέπω... Ε δε θα κοιμηθώ που δε θα κοιμηθώ, μιλά μου λίγο. Θέλεις κι άλλα, τώρα; Ε, είναι το καλύτερο που μπορώ να κάνω, για να πάρω απάντηση, και να ανταλλάξω ενέργεια. Για πες... Πως το θες;;;

Καληνυχτίζω σημαίνει Καλή-Νι-Χτίζω αρχή,
ενώ, καλημερίζω σημαίνει Καλή-Μεριά μιας
πραγματικά πανέμορφης κοινοποίησης
Μιας Αναστημένης Θέας.

Πρωταγωνιστώ σημαίνει ευδαιμονώ..!

Αυτοσχεδιάζω...
Την αυθάδεια του εκτροχιασμού,
Καιροφυλαχτώ...
Καθοδηγώ, κατατεμαχίζω, ενοικιάζω
διαμέρισμα, αρχηγεύω...
Αρωματίζω, απουσιάζω, αδειάζω...
Καθρεφτίζω...
Ένα μέλλον κρυπτογραφημένο
νεκρό...
Κορνάροντας σε δορυφόρο...
Μήπως λέω ακούσει,
Τη φωνή
Του
Λουλουδιού.

Βουτώ στη διαφώτιση του σκότους χωρίς να με εκφράζει,
και χωρίς να με νοιάζουν οι τραγικές δυνάμεις Του.
Βγαίνω από την κόλαση τώρα! Είμαι ζωντανή!
Σκέφτομαι, επιτέλους, σκέφτομαι!
Πόσο αγαπώ να σκέφτομαι!
Όρα είχα κλειστεί στη σιωπή ενός τάφου,
του δικού Μου τάφου!
Διάλειμμα ήταν...

Πάλι σκοτείνιασε την Πηγή μου, η πηγή του κακού.
Γνωρίζω σημαίνει μηδενίζω τις ενοχές Μου,
(Χωρίς ντροπή αναγνωρίζω, και θέτω σε προβληματισμό,
και, αναγνώριση, τις δυνατότητες όλων των ανθρώπων να
βγάλουν άνθρωπο από κόλαση ή να βγει από μόνος του...)
Διαφωνώ, χωρίς διαφυγή,
αν σκέφτομαι, και διαχαράσσω την αδυναμία μου σε όλα
τα επίπεδα ορίων της κολάσεως,
για πάντα.

Δειλόψυχος,
Μικρόψυχος,
Μαυρόψυχος...
Ένα αποτσάμπουρο,
Που έμεινε από το σταφύλι,
Βουτηγμένο σε αποτσιγάρα.
Ένας σχεδόν άψυχος άντρας
που έκανε αυτοθυσία λέει,
το άψογο κορμί του,
γελοκλαίοντας μέσα στο απροπύνητο
γυναικείο κορμί μου.

Γοητεύω
σαν θαλάσσιος δαίμονας...
σαν δελφίνος...
ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ,
Αποσακίζοντας,
κυνηγώντας με τα κύματα
τα γοργοπόδαρα της,
στη θέα μιας θαλάσσιας μυθικής συζύγου,
που κατεβάζει τα άστρα,
και αστρομαντεύει,
τα μυστικά
γιατρικά
της
Μνήμης.

Βαριόμοιρη γειτονοπούλα
Αχερόμυαλη, χειραφέτητη
Αφίλευτα με άφησες
Αφιλόκαλη έγινες.
Αφιλόκερδα.

Ψεύτικα μάτια, ψεύτικο στόμα,
με εξαιρετική διαγωγή στο σχολείο.
Αυτόβουλη, με αυτοδιάθεση, με αυτοάμυνα,
Αυτοεπίγνωση.
Αυτεξούσια, αυτοδημιούργητη,
Αλλά με ένα ελάττωμα,
ΑΝΕΚΦΡΑΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ
Αβάσταγης Ψυχής

Έδωσες
γλώσσα
αναρίθμητη
γλωσσοπλάστη
μου
Δίπλευρη
κοιλιά
με
αστροφεγγιά
και
μοναξιά

Ευθυγραμμίζω την ευθύνη για το κορμί μου
σε δύο τάφους, τον δαίμονα και σένα.

Maximum συντηρητισμός
και minimum συντηρητισμός,
χωρίς όρια στα άκρα, όλα σε ένα μεγάλο
παιχνίδι φαντασίας μέσα από τα χρόνια,
τη θέα,
τους αιώνες,
τα πορνό
και τις εκκλησίες.

δε ζητώ
τίποτα
από
τη
γραμματέα
του πρόεδρου
είναι
αυτεξούσια
και
τσιγκούνα
Γενάρη
γεννήθηκε
αψυχοπόνετη
με
εξουσία
στη
Γέννα.

Ήταν νύχτα...
Ήσυχη νύχτα...
λίγο το κρασί,
λίγο η αγάπη,
λίγο τα γερατειά,
στραγγάλισα
τον καρπό μου
Undo delete
ελπίδα

με πετάξανε
με το χέρι τους,
και
πετάξανε,
αλλά
τους είπα
στον αγύριστο
και
με την ευχή μου.
ΖΩΗ

Αναλογίες της Εξέλιξης μου,
εντοπίζονται σε αναλογίες στην
εξέλιξη του σύμπαντος,
του πιθηκάνθρωπου.
Θα γίνω και κακιά γιατί μπορώ
και θα ρωτήσω ή θα αναλογιστώ;;;
Ήθελε ο πίθηκος γυναίκα ή ο πιθηκάνθρωπος;;;
Και γιατί;

Κομμένα φτερά δε βρήκα,
στις ζαριές τις δικές σας,
μόνο αυτό εδώ που έπεσε,
πέφτει, πατιέται, προσπερνιέται,
και, αυτό, μέσα στο Ύψος των Δεινών,
πέφτει Χαμηλά, και, ΑΠΟ ΜΟΝΟ ΤΟΥ,
εκλιπαρεί ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙ έλεος... ΈΛΕΟΣ! μαρία παύλου
ΘΕΛΩ ΝΑ ΦΩΝΑΞΩ: ΥΠΑΡΧΩ! ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΕ!

ΤΕΛΟΣ
ΧΡΟΝΙΑ, ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ,
ΕΧΩ, ΑΚΟΜΑ, ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΟΥ.
ΑΝ ΔΕ ΧΑΘΕΙ ΤΟ ΟΞΥΤΟΝΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΠΙΝΙΓΜΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΟΥ,
ΚΑΙ, ΔΕ ΧΑΘΟΥΝ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΟΥ,
ΘΑ ΦΟΡΕΣΩ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ
ΦΟΥΣΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΗΣ ΜΟΥ,
ΧΩΡΙΣ ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΟ,
Σ' ΕΝΑ ΔΙΚΟ ΜΟΥ
ΕΝΔΟΜΥΧΟ
ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ.
ΜΑΡΙΑ/ΠΑΥΛΟΥ
ΤΕΛΟΣΣΣΣΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ
ΚΑΙ ΣΕ ΛΙΓΟ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΙ Ο,
ΑΔΕΙΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ.....
ΧΑΜΟΓΕΛΟ; ΝΑ ΒΑΛΩ ΕΝΑ. 😊

Μαρία Παύλου
Ιησούς Χριστός

Άδεια
σελίδα,
χωρίς
επιστροφή.
Μηχανή
του
Χρόνου,
με,
ράτσα,
χωρίς
ελπίδα.

ΚΑΛΟ; 😊 😊

Ή

....

...

...

Ορκίζομαι να πω την Αλήθεια,
Και μόνο την Αλήθεια,
Σε Δικαστήριο
Που να χωρεί
ΟΛΟΥΣ ΣΑΣ.

<3, love, αγάπη, με αγκαλιά ή χωρίς, σε διάφορες γλώσσες...!!
Για να ενώσουμε την καρδιά μας, πριν τη βρούνε σε κάποιο
σκουπιδοτενεκέ,

σε κάποιο Χωριό

(ή για να ενώσω την καρδιά μου).

Παρακαλώ...

Η συνειδητοποίηση της αμαρτίας, είναι τεράστια επιλογή,
και, η ΣΥΝΔΕΣΗ των ανθρώπων, δεν είναι εξαναγκασμός,
αλλά καθήκον όταν υπάρχει αγάπη.

Ο,ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ, ΟΠΟΤΕ ΤΟ ΜΠΟΡΕΣΕΙ...!!

Χχ πολλά σε όλους!

ΕΒΑΡΗΘΗΚΑ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΑΜΕΣΑ, ΤΩΡΑ ΤΟ

ΘΥΜΗΘΗΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ.

ΨΥΧΗ=/ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΜΝΗΜΗ=/ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Θα κοιμηθώ λίγο τώρα...

Καληνύχτα σε όλους.

Μαρία χχ

Παύλου χχ

Πε μου ότι τελείωσε, σε παρακαλώ...

Ναι 10 φορές το τελείωνα κι εσείς χαμπάρι;

Εντάξει, ας το κλείσουμε και πάλι με,

ΖΩΗ

ΕΛΠΙΔΑ

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΑΓΑΠΗ

ΕΡΩΤΑ

ΠΑΘΟΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

ΑΝΤΡΑ

ΧΟΡΟ

Ξεχάσαμε τη φύστα και τη φαντασία.

Ουάου!

Ευτυχώς! 😊😊

Δύο αγγελούδια που δεν ήρθαν σε αυτό τον κόσμο, η

Μαρλένα και ο Παΐσιος... και δε θα 'ρθουν,

γιατί γεννήθηκε η εμπιστοσύνη στον Θεό!

ΤΟ ΑΡΝΙ

– ΤΙ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΠΟΥΛΟΥΚΑΚΙ ΜΟΥ, ΔΕΝ ΕΧΩ
ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΠΟ ΑΡΝΙΑ !!!

– ΤΙ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΚΑΙ ΕΓΩ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ,
ΕΝΑ ΦΑΓΗΤΟ ΜΟΝΟ ΕΙΜΑΣΤΕ ΓΙ' ΑΥΤΟΥΣ...

ΤΟ ΜΠΑΛΕΤΟ

Δεν έχει εποχές μάτια μου το μπαλέτο,
τι κι αν είσαι λουλούδι σε μπουκέτο,
είναι λες και οι εποχές μίλησαν, παρηγόρησαν,
βαθμολόγησαν, κι απέρριψαν τη ΖΩΗ.
Έκλεισαν με το στόμα τη φωνή, ω Ζωή!

Μίλα! Μίλα! Γιατί δε μιλάς;
Μήπως και εσύ πολλά περνάς;
Τέντωσε το χέρι, γύρισε το πρόσωπο,
δες σε παρακαλώ δες, πως αλλάζουν,
οι άνθρωποι, οι εποχές, μιλούν, γελούν.

Ένα sissone, ένα fondu, ένα frappe,
ένα grand battement, μια πιρουέτα.
Κάνε ένα πλιέ, βάλε τις πουέντ.
Πάρε μια θέση και ξεκίνα, ξεκίνα να μιλάς.
Ξεκίνα να γελάς, κάνεις αυτό που αγαπάς.

Δε θέλω να σταματήσω να μιλώ,
μόνο για το μπαλέτο θέλω να σας πω.
Είναι το βίωμα του μεγαλώνω,
μέσα από αυτό γεννιέμαι, αναγεννιέμαι,
ωριμάζω, γερνώ, είν' αυτό που είμαι,
όταν μιλώ μέσα απ' αυτό.

Δεν έχω άλλο τρόπο να εκφραστώ,
εκείνη την ιερή ώρα, πόσο την εκτιμώ.
Δεν έχω άλλο τρόπο να μιλήσω.
Ησυχία, μουσική, και ταλέντο μαζί,
τρόπος ζωής, βίωμα χωρίς εποχή.

Το παράλογο του πολέμου

Ακόμα μία μέρα, έφτασε στο τέλος της!
Ετών 28! Το παράλογο της αδιαφορίας.
Το παράλογο σε διαδοχή χρόνων πολλών,
μια διαδικασία διάσπασης του ατόμου του
ανθρώπου, σαν στραγγιστήρι, να επιμένει
να κατανοήσει το παράλογο του πολέμου.
Δόγμα οπαδών μιας αλλόκοτης θρησκείας,
ένας διψαλέος άνθρωπος να δεινοπαθεί.
Παράλογο διάσπασης, δολοφονίας,
δραματολογίας μιας δούλης, που
στερήθηκε μέσα σε όλα και την προσωπική
της ελευθερία. Ένα δυσβάσταχτο βάρος
μιας αθώας γυναίκας σ' ένα διαβολόκαιρο,
ένα διαβολομάζωμα, από ένα διαβολόπαιδο.

Η κρισιμότητα των δεινών, ο φόβος, η
φρίκη. Ένα διαβολόπαιδο, ένας δοξομανής,
με εκκλησιαστικούς ύμνους δοξολογείται .

Πολλοί αρωγοί του διαβόλου, κανένας
Βοηθός Μιας Αθώας Ζωής. Κανένας!
Έμπνευση και υλικό για δημοσιογράφους,
σεναριογράφους και σαδιστές.

Ένας ασυμβίβαστος συμβιβασμός
σε μια ανώτερη εξουσία, μ' ένα
αρχέτυπο βιβλίο μιας Γραφής ενός αριβιστή,
που επιθυμεί απλά να πετύχει τον ΣΤΟΧΟ!

ΨΥΧΕΣ

Ήρεμα! Ο Ιατροδικαστής έρχεται!!!
Πορθημένο σώμα. Ψυχή, πόλος ΕΝΑ.
Πολυβασανισμένο σώμα. Πόλος ΔΥΟ.
Πολύγλωσσες εκφράσεις s.o.s., Ψυχές!
Σαγηνευτικές ψυχές, τυλίγονται μαζί...

Άγνωστες δαγκωνιές, σαν σίφουνες..
Προορίζονταν, για τον Θάνατο του ενός.

Προβάδισαν μαζί, σε σώματα δύο,
χάθηκαν με πλήθος. Περιτυλίχτηκαν,
σε σώμα ΕΝΑ. Περιζώθηκαν, μέσα σε

παραδειγματική ειρήνη, πεθαίνοντας
σαν σαύρες, μέσα σε πόλεμο Ψυχών..
Σπόρκα χαρτιά, σαν σκάρτες αγάπες,,
ψεύτικες, ένορκες μαρτυρίες. Μη, μη,
λυπάσαι Ψυχή μου θα 'ρθει, θα 'ρθει

η Εκδίκηση Ζωής. Εθελούσια έρευνα,
ηπειρωτών, για τις ερωτικές Ψυχές,
άντρα, γυναίκας. Ερμητικές εξόδους.

Φανέρωσαν, τη διπλή ύπαρξη, με
σώμα γυναικείο, εξάς καβγάδων...

Λεφτά, Πολλά Λεφτά!

Επιβουλεύεται με κίνητρο την κακία,
πολύ κακία! Θέλει αυτό, αυτό μόνο!
Το Περιδέрайο! Κόσμημα του Λαιμού,
κολιέ, πολύτιμες πέτρες υψηλής αξίας.

Περιβόητος Λόγος Θεού, Ιησού Χριστού.
Προκηρύσσω, διατυμπανίζω, διαλαλώ,
σιγοτραγουδώ όλα τα τραγούδια, ενός
ΤΕΛΟΥΣ. Σκαλίζω την εικόνα της, της

Πλατυτέρας Παναγίας, δίπλα, δίπλα,
στα σκαλοπάτια του Σιωπηλού Ιησού.
Χοροστατώ σε Θεία Λειτουργία.
Ξεφυσώ! Πλουταίνω, λαμπρύνω με

χάριν και άγιασμα. Λειτουργώ
εξωτερικά, εσωτερικά, σαν αστέρι.
Εναντιολογώ απέναντι στην κακή
σκέψη. Μια Σκέψη Υγιής, με

γνώσεις λανθασμένες, να οδηγούν
το μυαλό σε... Σε ψεύτικες αμαρτίες!
Ανοιχτόμυαλοι, αλλά και Άνθρωποι,
υπολογίζοντας σαν θεμέλιο, και την

Κοινωνία. Θαλασσοδάνειο κύμα,
θαλασσοδέρνει ΕΜΕΝΑ. Ευχάριστη
ανάγκη, η οικονομία μας. Ισόβια τρελή!
Δάνειο, για περιδέрайο εκατομμυρίων!!

ΑΛΛΑΖΩ...

ΑΛΛΑΖΩ...

Άλλοτε κλαίω, άλλοτε πονώ...

Αλλάζω.... Όταν σε βλέπω στα μάτια, όταν αγγίζω στο σώμα την ψυχή σου, τον πόθο, την αγάπη. Όταν κοιτάζω τις γκριμάτσες του προσώπου σου, τα πολλά σου ύφη.

Το τόσο σοβαρό. Το θυμωμένο, το ερωτευμένο.

Όλα δικά σου. Και μετά έρχονται οι δικές μου αντιδράσεις.

Πρόσωπα εύστροφα που καταλήγουν πάντα σε μία λέξη.

Σοβαροί στην αγάπη, θυμωμένοι για την αγάπη, ερωτευμένοι με την αγάπη. Αντιδράσεις ερωτευμένες, αντιδράσεις με τα δικά μας όνειρα, τις δύο καλές ψυχές που θέλουν να ενωθούν χωρίς γυρισμό, σε σώματα δύο. Από την αγάπη μέχρι το άπειρο αυτής.

Ελεύθερα... Χωρίς γυρισμό! Γιατί είμαι ΕΓΩ, ΕΓΩ, ΕΣΥ, ΕΣΥ, ΕΜΕΙΣ...

Σου γράψω για την Αλεξάνδρεια που βρίσκω...!!!

Σου γράψω για το γέλιο, την ευτυχία, αχ μα τι λέω!

Τόσα λίγα, δεν πρόλαβα να αρχίσω και νιώθω ότι λίγες, πολύ φτωχές λέξεις, στη θέα της δικής μου Αλεξάνδρειας!

Αλλά δε σε είδα ακόμα στα μάτια, πως πες μου πως γράφω, χωρίς τα μάτια... Ταξιδεύει ναι το μυαλό, αλλά που πάει;

Σε ποια Ιθάκη τριγυρνά, σε ποιόν Άντρα γεφυρώνει τις ελπίδες; Που πήγε η αγάπη, που πήγε η ζωή;;; Πού είσαι;

Μη χαθείς λέει το μυαλό!!

Αυτούπεράσπισα

χίλιες φορές τον εαυτό μου!!!

Γιατί μένω;

Όμορφα ταιριάσματα!!!!

Δένεσαι, και τότε δύσκολα, πολύ δύσκολα ελκύνεσαι από τα δεύτερα. Συνδέεσαι με τις ψυχές

που σε αγγίζουν. Τα μάτια, τον πόθο, την έλξη,

τα όνειρα, τις στιγμές, τα λόγια.

Τις αναμνήσεις μετά...

Γιατί σε εμπιστεύτηκα; Γιατί δε φεύγω;;;

Αλλάζω!!

Μια βόλτα θάρρους, τόλμης,

στις μαζί αναμνήσεις, και γυρνά το χαμόγελο!

Εμπιστεύτηκα Εσένα τόσο, που για καιρό ότι με αγαπάς πίστευα...

Έζησα βάρη ασήκωτα

να με κρατάνε

να μην πετώ, και το σεβάστηκα! Έμαθα να εκτιμώ τα χαμηλά πετάγματα, τα περπατήματα, αλλά μόνο μαζί

σου στα ψηλά χαμόγελα, στην ειρήνη!

Ευτυχία με βέλη να δείχνουν το ΕΚΕΙ!

Τότε! Τώρα;;;

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ένας επιβάτης δε βρέθηκε για συντροφιά, εδώ...
Μόνο το φάντασμα μιας Προσευχής, δισταχτικής.
Ένας Εφιάλτης που έβλεπα, γεγονότα που βίωνα.
Ζωή επηρεασμένη από δαιμόνια, ταπεινώσεις.
Ελάχιστες αναμνήσεις, στη θεονήστικη, σχεδόν
ηρωική μνήμη. Λες και δεν κατωλίγυσα σαν ένας
ερημοσπίτης. Ερημοσπίτης δίχως τη Μνήμη του...
Υπήρξα επιβοηθητική, σε μαύρους εφιάλτες,
σε δοξασμένες Αγίες, σε φτηνά δωμάτια,
μιας μοναχικής πάλης. Ενώ παράλληλα,
άνθρωποι έβλεπαν, ποδοσφαιρικούς αγώνες,
και έπιναν τις μύρες τους, ημερονύχτια.
Μια επίπληξη επικριτική, της κατάντιας, και της
επιπολαιότητας. Μια ισοπέδωση μνήμης, σ' ένα
«επιούσιο άρτο», ετερονομίας. Τέλος μια ασυνήθιστη
αδιαφορία, στο ζυμόμετρο της ζύμης της Ψυχής μου.
Συναντήσεις αδιάφορες... Και μετά από σύσκεψη,
Θεού και Δαίμονα. Τίτλοφορώ σε Επαναλήψεις,
αντί τις Αναμνήσεις, που είχα θέσει. Ευχαριστώ !

Απόρριψη

Απόρριψη... Τι να θυμηθώ!
Τα χειμωνιάτικα καλοκαίρια;
Τι να θυμηθώ! Τα άδεια δωμάτια;
Ή τον ίδιο τον χειμώνα, το κρύο, τη μοναξιά,
Την απουσία... Τις λέξεις που πονάνε;
Τα δώρα ζωής που δεν έρχονται;
Την αλλοίωση των ανθρώπων μπροστά μου;
Την παρεμπόδιση από όλους να βιώσω την αγάπη.
Την παρενόχληση όλων των αντρών, κάθε ηλικίας ηλικίας;
Το ψέμα! Το κακό! Αυτά βίωνα ΑΝΘΡΩΠΟΙ,
Για να μη σας τα πολυλογώ, σαν κουτσομπόλα γριά.

//

(η Χριστουγεννιάτικη σιωπή...)

ΒΡΕΣΤΕ ΛΑΘΗ

Αφουγκράζομαι, Αφουγκραζόμαστε;;;
Αφοσιωνόμαστε στον αγώνα, αδυνατίζεις;;;
Θα;;; αθλοθετώ, θα αθροίζω βραβεία, γιορτές με χάριν...!!
Χωρίς παρεξηγήσεις θα πω ότι δε μιλώ για το μέλλον
μόνο. Κι όμως στο παρόν
λείπουμε! Δουλέψαμε στις σχέσεις, στις φιλίες.
Δουλέψαμε πολύ στο περπάτημα...
Δουλέψαμε τέλεια το μυαλό,
με αποβλάκωνε ο δαίμονας
στην πίεση της προσπάθειας,
να λειτουργώ με δαίμονες!!!!
Αφουγκραζόμαστε την Ελευθερία, τη
φωνάζουμε, την ακούμε! Είμαστε Εντάξει!
Πάντα είμαστε εντάξει!
Αγαπούμε ακόμα!
Η φούστα του σχολείου κάθε χρόνο
δοκιμαζόταν. Ελέγχαμε τα κιλά.
Όλα Εντάξει!
Τα μίζερα στην ψυχή δε ριζώνουν,
διώχνονται συνέχεια.
Διαμαρτύρομαι! Αλλά προχωρώ, προχωρούμε!
Προχωρούμε χωρίς καρδιά, αόρατες
ψυχές είμαστε μαζί! Δεν μπορείς
να με νικήσεις! Δεν μπορείς να με
μηδενίσεις δαίμονα! Το τίποτα,
εσύ;;;...
Εγώ;;; είμαι η Μαρία! Είμαι όμορφη μόνη, χωρίς

τον δαίμονα, εκπροσωπώ Εμένα;;;, έχω
λαλιά;;;, εκφράζομαι...
Αλήθειες;;; Περιμένω χρόνια
την Αλήθεια πλάι μου, δίπλα μου,
κοντά μου, μέσα μου.
ΔΕΝ ΕΡΧΕΤΑΙ!
Δε μηδενίζω τη δική σου
Αλήθεια, ΥΠΑΡΧΕΙΣ;! Έχεις ζωή,
σκέφτεσαι. Θα ζήσουμε πιο πολύ
από το τώρα;;; Θα λειτουργήσουμε ξεχωριστά,
Ελεύθερα! Χωρίς το φόβο, χωρίς το τίποτα,
χωρίς τον δαίμονα! Προσεκτικοί στην ελευθερία;;;
Με;;; την Αξιοπρέπεια, με τη
Σοβαρότητα που με;;; διακρίνει,
τη Σταθερότητα, την Πίστη στον
ΆΝΘΡΩΠΟ;;;
και στην Αξία του Ανθρώπου;;;
μέσω ΕΜΕΝΑ;;; ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,
Στον ΧΩΡΙΣΜΟ!
Αφουγκράζομαι,
Αφουγκραζόμαστε;;;
(Ιησούς;;; / Μαρία)

*Είμαι έξυπνη, και το δείχνω! Έχω μια Ζωή που μου ανή-
κει, και που με ορίζει ταυτόχρονα.
Πώς να ζήσω;
Μα σου λέω! Να είσαι έξυπνος, και να το δείχνεις!
(γνωμικό έξυπνο! τι γίνεται με τη ζωή;)*

*Δεν είναι ζούγκλα η ζωή ΑΝΘΡΩΠΕ, ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΖΩΟ!
Είναι ΠΟΛΗ, με ιδιους ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ Π'ΑΝΤΟΥ!! ΚΑΙ
ΕΤΩ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΜΑΙ! Ούτε εσύ ζώο, ούτε
εγώ, το ξέρουμε, το βιώνουμε!!!*

Εξάρτηση μου, η Παραπλάνηση!

Αν εννοείς Ιδανικός Έρωτας, ναι! Το Πνεύμα!
Αν εννοείς Αγνός Έρωτας, πάντα Καρδία, να
διορθώνει, να βιώνει, να ελπίζει ότι τώρα θα..

Τώρα θα ῥθει να μου πει: «Μου λείπεις εσύ,
μου λείπω εγώ, πριν προστυχεύσει το φτερό..»
Μου λείπει ο σεβασμός, η ευγένεια, η ρίζα,

η οικειότητα η ΘΕΙΚΗ, ένα ρήμα ΑΓΑΠΩ, ένα
φιλί, μια αγκαλιά, η ανάσα του φουστανιού.
Η Ασφάλεια, που δεν τερματίζει το αύριο...

Σε γυρεύω, σαν σατανικός μαγνήτης, στα
σιντριβάνια, στα σπορ, ενός χυδαίου λαού.
Στέγνωσε η λαλιά μου, δε μ' εκτιμάς, δε

με προσέχεις, δε μ' αγαπάς. Ξέρεις... Είμαι
ΜΟΝΗ... Σε άξεστο κόσμο, αμόρφωτο,
ανόητο... Εξάρτηση μου, η Παραπλάνηση!

Πληγώνεις, με μαχαίρια! Χτυπάς! Σβένεις
τη φωτιά. Σατανικά βελόνια, ώρες, σβήνουν
το κορμί μου... Ξέφυγε, φύγε... Σου μιλώ!

Ρομπότ που ζητά, θέλει, στεναχωριέται!
Σελιδοποιώ, δημοσιεύω το ποίημα!!!!
Δε βρίσκω, δε βλέπω νόημα στο κλάμα.

Όχι δράματα! Όχι νεκρούς, όχι θάνατο!
ΟΧΙ σαν ΠΛΑΝΗΜΕΝΟ παιχνίδι;! Έστω!!
Σαν Μετανοημένος, Υγιής, Άντρας, που,

Ποθεί Ζωή, και ,ΤΟΛΜΑ ΓΙΑ ΕΝΑ Ελεύθερο,
Γυναικείο Χάδι, Μιας Θαρραλέας Γυναίκας.

Μου έδωσες θάνατο και νέκρωσα, σαν κούκλα άψυχη, σαν πρόσωπο παγωμένο, νεκρό, λες και δε βγαίνει η ψυχή αλλά μαραίνεται, αφού, μέσα από τη θέα, διάβλεπε το τίποτα (το άδειο)... (Κούκλα, Κούκλες, Χάρος).

Δεν καθρεφτιζόμαστε μέσω του φωτός στον καθρέφτη μας μόνο, αλλά μέσω του φωτός και στο διπλανό άνθρωπο μας. Αλλά και στο σκοτάδι μεγαλώνει η κόρη του ματιού, και παλεύεις να βρεις το φως, για να σε δεις. Ευτυχώς ο καθρέφτης αντανακλά ό,τι βλέπει, εύχεσαι και στο διπλανό σου.

*Λύκαινα των παθών, σιαμαίο σθένος σκαπανέα,
στενεύει την ψυχή για δύο.*

*Εφοδιάζω τα μαλλιά με κόκκινο!! Απλό βέβαια γιατί το
κούκλα έρχεται μετά. Αφού με πορφύρα, βάρω την καρδιά.
Γιατί αγαπάω και με αγαπάει!!*

Μόνο Θετικά ...

Θετικά, μόνο Θετικά τα Σχόλια. . . ! Πολυαγάπησα από καρδιάς! Δεν πολυαγαπήθηκα, αλλά σαν Μονόγαμη Γυναίκα, με πρόστιμο αγαπητικά ποινή, μπρος σας τρέχω στα δικαστήρια. Πυρετοθεραπεία, Ατμοθεραπεία, ελπίδα σε ζωή που τρέχει δίπλα μας. Σκηνογράφησα παραπονιαρική σκέψη. Θετικά...! Ψάρι και Καλή Παρέα, εστιατόριο, δίπλα θάλασσα. Μια απαλή μουσική, με πεντάγραμμο και νότες. Μια Θέαση, μια προσωπογραφία, μια προσωπικότητα, ένα χαμόγελο προσχεδιασμένο, προσαρμοσμένο στις φιλοδοξίες μας. Μια προσφυγή, σε Άγια Πνευματική αγκαλιά. Αναστημένη Ζωή σε παρεκκλήσι, με πολλούς προσκεκλημένους, προσθαφαιρώντας προγράμματα πολυκαιρίας, σαν περιττό ή άρτιο χρονικό αριθμό... Μόνο Θετικά, μόνο προσθέσεις, μόνο προσθέσεις.. Μαθηματικές πράξεις πρόσθεσης ή πολλαπλασιασμού. Καλοκαίρι και άνοιξη, χωρίς ελπίδα, με ασφάλεια. Κατά προσέγγιση ΕΥΧΕΣ. ΟΝΕΙΡΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΜΕΝΑ, ΓΕΜΑΤΑ, ΜΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΕ ΣΚΗΝΕΣ ΑΝΘΙΣΜΕΝΕΣ. ΣΤΟΝ ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΗΣ ΘΕΑΣΗΣ, ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΑΝΕΝΑ! ΣΤΗ ΘΕΑΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ, ΕΠΙΣΗΣ! Όλα ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Παράλογη!

Είσαι παράλογη, ανώριμη, κακιά, παχιά, την ίδια ώρα ακριβώς Μάνα!
Παράλυτη Μάνα είμαι! Ούτε τρελή, ούτε παλαβή!
Δε σε πικάρω, ξέρω!
Χάσαμε την Ομορφιά! Μεγαλώσαμε... Σαν πιεστήριο με πίκραινες πάντα.
Τόσο λογική και τόσο παράλογη! Τόσο χαμογελαστή και τόσο άδεια! Γιατί;
Γιατί Μάνα; Γιατί με σκότωσες;;; Γιατί με γέννησες, φόνισσα;;; Γιατί;;
Μέχρι και νεκρή σε σκέφτηκα στη σαβούρα του μυαλού και δεν έκλαψα,
Δε συγκινήθηκα. Δε σε ξέρω Μάνα, δε σε ξέρω!
Άλλαξες πολύ, άδειασες.
Ιστορία που καθοδηγείται από τις εικόνες ενός Δαίμονα! Σε έχασα Μάνα!
Ποιος είναι αυτός ο Δαίμονας που μας αλλοίωσε, που μας παράλυσε
την καρδιά; Ήσουν η σκέπη μου, η προφύλαξη, η ασφάλεια μου. Ήσουν η σκέψη και έννοια μου, στα δύσκολα σου, Μάνα!
Προσπάθησα αμέτρητες φορές να σε μορφώσω, διάβαζα πολύ Μάνα! Εύχομαι να σε ξαναζήσω, πριν πεθάνω ή πεθάνεις. Είμαι ακόμα εδώ και σε περιμένω... Μέσα σε χιόνι, μέσα σε λάσπες, μέσα σε βρωμιά. Ελευθέρωσε ή δέσμευσε με,

με την αγάπη που
σκοτώνει. Είχες δίκαιο! Είναι πολλής αυτός ο άντρας
για μένα! Θα διαλέξω
κάποιον στα δικά μου μέτρα Μάνα! Καλημέρα και
καληνύχτα, για να έχουμε!

Παράλογη2!

Είσαι παράλογος, ανώριμος, κακός, παχύς, την ίδια
ώρα ακριβώς Έλληνα!
Παράλυτη Έλληνα είμαι! Ούτε τρελή, ούτε παλαβή!
Δε σε πικάρω, ξέρω!
Χάσαμε την Ομορφιά! Μεγαλώσαμε... Σαν πιεστήριο
με πίκραινες πάντα.
Τόσο λογικός και τόσο παράλογος! Τόσο χαμογελαστός
και τόσο άδειος! Γιατί;
Γιατί Έλληνα; Γιατί με σκότωσες;;; Γιατί με γέννησες,
φονιά;;; Γιατί;;;
Μέχρι και νεκρό σε σκέφτηκα στη σαβούρα του μυαλού.
Δε σε ξέρω Έλληνα, δε σε ξέρω! Άλλαξες πολύ, άδειασες.
Ιστορία που καθοδηγείται από τις εικόνες ενός Δαίμονα!
Ποιος είναι αυτός ο Δαίμονας που μας αλλοίωσε,
που μας παράλυσε
την καρδιά; Ήσουν η σκέπη μου, η προφύλαξη,
η ασφάλεια μου. Ήσουν
η σκέψη και έννοια μου, στα δύσκολα μου, Έλληνα!
Προσπάθησα αμέτρητες
φορές να σε βρω, να σου μιλήσω!
Είμαι ακόμα εδώ και σε περιμένω... Μέσα σε χιόνι, μέσα
σε λάσπες, μέσα σε βρωμιά. Ελευθέρωσε ή δέσμευσε με,
με την αγάπη που
σκοτώνει. Είχες δίκαιο! Είσαι πολλής μου! Θα διαλέξω
κάποιον στα δικά μου μέτρα Έλληνα! Καληνύχτα!
Παράλογη;!
(Παράλογη2!)

Το μούντζωμα του γραψίματος

Ρεύμα Ζωής, Θαλασσινό ρεύμα, και το πόμολο γέρνει.
Πλευρίζω, σκόπιμα προτειρίζω και μετά πονηρεύομαι,
αν προλάβω...

Αν προλάβω μπλοκάρω πριν ακούσω το μήνυμα, αν όχι,
ακούω. Λόγια με επιδέξια πλαγιαστή, διπλή ερμηνεία,
αν προλάβω...

Προαποφασίζουν άλλοι, προβαδίζουν, προαφαιρούν ζωές,
αναμνήσεις. Προαπαιτούν. Προξενιό σε γάμο με βάση τη
ρίζα βουνού, που πρωτόφτασε πριν τις Αξίες. «Περιστέρα
σε ελευθερώνω, και σε περιμαζεύω, ανοιγοκλείνοντας ένα
Πόμολο.»

Εθισμένοι στην πλάτυνση εξουσίας, εξασθενούν μια Ψυχή!
Εδώ όλα περιτροχάζουν! Μνήμη εδώ!!! Εδώ «Θάνατος»!
Αν προλάβω,

θα εξομολογηθώ στον δολοφόνο μου, πως πεθαίνω...
Ειδάλλως, σβήνω, ανερμήνευτα και αδικαιολόγητα...
Γιατί;;;

Ξέρω! Ξέρεις! Μπορείς! Ράπτεις στόμα με αξιοπρέπεια!
Στόμα που σκονίζεις, αβοήθητο, με εχθρούς, εχθρό!
Εχθρό τη Ζωή! θα ζήσω! Πολύ αλλιώς! Σίτιση,
με τα χέρια μου, να μουντζώνουν, το πυρρόχρωμο
σενάριο, μιας Ειρήνης με Πόμολο.
Αν προλάβω...

...και δεν αδιαφορήσω να το γράψω.
(Το μούντζωμα του γραψίματος)
Το Πόμολο!

*Παραπονεμένα λόγια γράφονται όταν σε
εξαναγκάζουν να γράψεις, αντί να ζήσεις!!!*

Τα νιάτα

Τα νιάτα είδαν και φοβήθηκαν,
λες κι αυτά δεν κοιμήθηκαν.
Νέα, ωραία, Κυρία Μοναδική,
λουλούδι σαν τα λουλούδια,
μαθήτρια σαν τις μαθήτριες,
που ποθούν να ζωγραφίσουν.
Να ζωγραφίσουν τα νιάτα!
Κορίτσι γλυκό, χαριτωμένο,
γαλαζοαίματο. Πριγκίπισσα,
γαλατούσα. Ένα μηδέν στη
γριφώδης γραφικότητα του
φεγγαριού.

Τα νιάτα είδαν και φοβήθηκαν,
λες κι αυτά δεν κινήθηκαν.

Μια πινελιά
δισταγμού στα θέλω της, Ίσως
τα πρέπει να μας οδηγούν
όλους μας πιο κοντά στο φως.
Φως, που πρέπει να φαίνεται,
όπως η αγάπη και το ίδιο το φως,
θα έπρεπε να ήταν ήδη εδώ...

ΤΕΛΟΣ

Μια σύνδεση λείπει στα δύο μου Ελληνικά the ends, που να είναι Πνεύμα και Αγάπη. Θα με βοηθήσουν οι αγκαπημένοι μου, στην Ένωση που γύρευα πάντα, όχι « της αμοιβαίας εχθρότητας» όπως λέει ο Γιάννης Ρίτσος, των όλων, έναντι του ενός, στο «νεκρό σπίτι». Αλλά της «αμοιβαίας αγάπης» σ' ένα «ολοζώντανο σπίτι» των όλων, με το ΕΝΑ.

Η σαβούρα όλη σ' ένα βιβλίο, με πολλά άσπρα συγχωροχάρτια, φτάνει να πεις ειλικρινά, «Μετανόησα! Ειρήνευσα, και σου εξηγώ το γιατί, που ονομάζουν πολλοί ανόητοι, ΈΝΑ...!».

ΨΥΧΕΣ...